

SEMJÉN ZSOLT
EGYMILLIÓ

Egymillió

Mozaikok a nemzetegyesítés
és a magyar kereszténydemokrata politika
történetéből

A borítót **Szelényi Károly** fényképe díszíti
Forrás: Országgyűlési Hivatal, Országgyűlési
Múzeum

Szerkesztette:
Szényei Gábor

Fedélterv:
Illés Zoltán

Tördelés, korrektúra:
Agócs Sándor

© Semjén Zsolt, 2017

ISBN 978 963 89921 9 2

Készítette: ANTOLÓGIA Kiadó és Nyomda Kft.
Tel.: + 36 (76) 549-045
e-mail: antologia@nepfolakitelek.hu

Nyomdai előkészítés: Kvaszta József, Kecskemét
Tel.: +36 (20) 991-42-86, e-mail: kvaszta@jozsef.net

BARÁTSÁG ÉS VILÁGNÉZET

Előszó Semjén Zsolt könyvéhez

I.

Szerb Antal írja az *Utas és holdvilágban*, hogy minden ember életében van egy kor, amikor haza érkezünk; amikor otthon vagyunk. És aztán egész további életünkben oda vágyunk vissza, abba a korba. Éppen ezért a szerencsés ember öregkorára ér haza...

Nos, ha ez így van, akkor Semjén Zsolt nem szerencsés ember. Miképpen én sem vagyok szerencsés ember. Miképpen nem örülhet szerencsésének az az osztály, aki egyszer, 1977. szeptember 1-jén belépett a Szilágyi Erzsébet Gimnáziumba, és l./b lett belőle...

Nem fogok vidám történeteket mesélni a gimnáziumi évekből, ahol egy padban ültünk Semjén Zsolttal, bár nagy a kísértés. De ahogy nem fogok vidám – és természetéből adódóan belterjes – történeteket mesélni ifjúságunk („*e zöld vadon*”) világából, úgy azt sem tehetem meg, hogy ne szóljak arról: mi egy helyről, egy akorból indultunk. Mondhatnám, „*egy vérből valóak vagyunk*”, s mondom is, mert ez a mi esetünkben kétszeresen is igaz.

Miképpen az is igaz, hogy az igazi, egész életre szóló barátságok java a kamaszkorban kötődik. Éppen ezért nem lehet nem beszélni a közös indulásról, a közös múltról.

Lehetett volna persze másképpen is. 1977-ben Magyarországon elkezdni a gimnáziumi tanulmányokat nem jelentette feltétlenül azt az indíttatást, ami a KDNP elnöki székébe vagy éppen a Fidesz alapító tagjai közé vezeti az embert.

Ennyiben mégis szerencsésnek mondhatjuk magunkat.

Mert bennünket akkor és ott egy egészen különleges burok vett körül. Leírhatatlanul nagyszerű tanárok és emberek – Czine Erzsébet, Csík Miklós, Decker László – és mi magunk, mint különleges, megismételhetetlen, mediterrán mikroklíma a késő Kádár-kor egészségtelen, miazmás gőzöket lehelő mocsarában. S hogy mi végül ilyenek lettünk, s ilyenek tudtunk maradni, nyilván a családjaink érdeme. S talán fel sem fogjuk, de így, mindez együtt adta nekünk azt a szerencsétlenséget, hogy egész életünkben a gimnáziumi éveket keressük, s azt a szerencsét, hogy azok lettünk, akik, s hogy ez az osztály nem tart érettségi találkozót. Ugyanis mi naponta levelezünk, havonta találkozzunk, és minden évben egyszer elmegyünk osztálykirándulásra. Így aztán, együtt öregedvén, igazán tapasztalatból mondhatjuk el egymásnak az érettségi találkozók törzsfajlását:

Ötéves érettségi találkozóra készülvén összeülnek a szervezők.

– Gyerekek! Menjünk az Arany Mókusba, elképesztően szépek a pincérlányok!

– Jó, jó!

Húszéves érettségi találkozó, szervezők:

– Gyerekek! Menjünk az Arany Mókusba, csodálatos a konyha!

- Jó, jó!
Negyvenéves érettségi találkozó, szervezők:
– Gyerekek! Menjünk az Arany Mókusba, kiváló
kímélő ételeik vannak...
- Jó, jó!
Ötvenéves érettségi találkozó, szervezők:
– Gyerekek! Az Arany Mókust javaslom, akadály-
mentesített a bejárat...
- Jó, jó!
Hatvanéves érettségi találkozó, szervezők:
– Gyerekek... az Arany Mókust javaslom... ott
még nem voltunk soha...
– Tényleg... akkor próbáljuk meg...
Az a helyzet, hogy a mi esetünkben vészesen kö-
zeledik a negyven éves évforduló...

II.

Albert Camus írja a *Lázadó emberben*: „Ha nem hiszünk semmiben, ha semminek nincs értelme, és egyetlen egy értéket nem tudunk igenelni, minden lehetséges, és semmi nem fontos.”

Ez a mi korunk végtelenül szomorú összefoglalása.

Chesterton pedig így üzen: „Amikor az emberek már nem hisznek Istenben, akkor nem semmiben hisznek, hanem bármiben.”

Ez pedig szintúgy a mi korunk elrettentő tapasztalata.

S e végtelen szomorú összefoglalás és elrettentő tapasztalat között ott van Semjén Zsolt.

A hitével és a világnézetével.

Hit és világnézet: e szomorú korban gyanús mindkettő. Mert e szomorú kor szerencsétlen fari-zeusai, a végső árulást elkövető írástudói, az im-máron semmit sem jelentő, tökéletesen kiürese-dett liberalizmus betegek végzetesen és visszavon-hatatlanul kétdimenziósak.

E két dimenzió: A szabadság és az „én”, az egyén, az individuum, mindenkifelett.

De mit is jelent valójában e két dimenzió, illetve, jelent-e valójában valamit?

Nézzük előbb a szabadságot.

A szabadság a kétdimenziós világban egy telje-sen elvont, önmagában létező valami, valami ab-szolútum, amit soha nem érhetünk el, nem valósít-hatunk meg, és nem élvezhetünk a maga teljessé-gében, ám egész életünk egyetlen feladata, hogy ezt megkíséreljük.

Vagyis: a szabadság valójában nem jelent sem-mit.

S akkor nézzük azt az „ént”.

Az „én” a kétdimenziós világban a szabadság kisöccse, a másik elvont, önmagában létező ab-szolútum, ami felette áll mindennek, amit senki és semmi nem korlátozhat, amelynek kiteljesedése, az „önmegvalósítás” az élet másik lehetséges cél-ja, illetve egyetlen célja.

Vagyis: az „én” valójában nem jelent semmit.

E kétdimenziós világ két dimenziója két semmi.

Szegény Joyce, a semmi felé száguldó liberaliz-mus egyik korai, s éppen ezért még zseniális kép-viselője merészelt először megfogalmazni ezt: „Hal-jon meg a haza értem”.

E kétdimenziós világgal lehet – és kell! – szembenenni, felmutatva a három és négydimenziós világot.

Akinek van családja és van nemzeti kötődése, mindjárt háromdimenzióssá válik. És a valahová tartozás semmivel sem pótolható érzése értelmet ad az „énnek”, a létezésnek.

Aki hisz Istenben, s aki elfogadja, hogy létezik magasabb rendű létező, amely korlátozza a szabadságot, annak számára mindjárt átélhető lesz, létezővé, valóságossá válik a szabadság.

Ezt a biztos tudást, ezt a menssvárat hozzuk magunkkal a mi saját, bátran mondhatom: kegyeletteljes múltunkból. És ezt képviseli Semjén Zsolt.

Ezt képviseli akkor is, amikor a semmi alakjai falkában támadnak rá. Gondolná az ember, aki ennyi igaztalan támadásnak van kitéve, az előbb-utóbb meghasonlik önmagával. Ám e feltevést maga Semjén cáfolja meg, egy kérdésre válaszolva, imígyen:

„– Hogy viseli a politikai támadásokat?”

– Inkább szórakoztatnak. Ha az ellenfeleim egyszer megdicsérnek, azonnal lelkiismeret vizsgálatot fogok tartani. A titok, hogy meg kell különböztetni magamban Semjén Zsoltot, aki én vagyok, és azt, ami a »Semjén Zsolt politikai termék«. A kettő persze értékrendileg összefügg, de érzelmileg nem azonos. Aki összekeveri a kettőt, azt a politika előbb-utóbb megviseli.”

Igen, ez pontosan így van. De a magunkfajta nem kétdimenziós embereknek azzal is tisztában kell lennünk, hogy kétdimenziós ellenfeleink nem

csak a „politikai terméket” gyűlölik bennünk, hanem az embert magát. Éppen azért, mert e két világ között egyre kevésbé lehetséges az átjárás.

Hiszen, mondtam, mi tartozunk valahová...

III.

Albert Camus-t idéztem az elején, e nagyszerű embert idézem a végén is. „Heathcliffe az *Üvöltő szelek*ben az egész Földet megölné, hogy Cathie az övé legyen, ám eszébe sem jut azt állítani, hogy ez a gyilkosság ésszerű, vagy hogy valamely filozófiai rendszer igazolja. Véghezvinné, és itt megtorpan a hite. Ez ugyanis erős szerelmet és jellemet feltételez. Mivel azonban ritka az erős szerelem, a gyilkosság kivételes és rajtaütésszerű. De attól fogva, hogy – jellem híján – mindenáron tannal ajándékozza meg önmagát az ember, a bűn vitába kezd, izeg-mozog, mint a józan ész maga, s felölti a szillogizmus valamennyi alakzatát. Magányos volt, akár a kiáltás, és íme, egyetemes lett, mint a tudomány. Tegnap elítélték, ma a bűn a törvény. (...) De a szabadság lobogói alatt létrehozott rab-szolgatáborok, az emberszeretettől vezérelt, vagy a felsőbbrendű emberiség vágyául szított sok-sok vérengzés megzavarják az ítéletet. Azon a napon, amikor a bűn az ártatlanság képében tetszeleg, érdekes áttétel folytán az ártatlanságot szólítja fel öngazolásra.”

Pontos, félelmetesen pontos láttelet világunkról. Ráadásul – azt hiszem, ez az ördög legnagyobb találánya! – a bűn nem egyszerűen az ártatlanság

képében tetszeleg, hanem szabadságnak, modernségnek, egyetlen lehetséges és helyes választásnak adja ki magát.

Jó tudni, hogy vannak, akik ellent mernek mondani mindennek. Az ördögnek. És jó tudni, hogy az embernek vannak barátai. Akik nem tagadják meg soha sem – még akkor sem, amikor erre nagyon komoly erők szólítják fel.

Egy lassan negyven éve íródó közös történet elevenedett meg előttem, amikor elolvastam Zsolt barátom könyvét. A könyvet, amelynek mozaikjaiból szépen kirakható egy közös múlt, egy közös jelen, és egy közös jövő.

E közös jövő reményében ajánlom Önöknek is...

Bayer Zsolt

Fotó: MTI

A győztes választás után a Kossuth téren

EGYMILLIÓ

– *Ígéret a nemzetnek* –

Barátaim! Pontosan négy évvel ezelőtt álltam ugyanígy előttetek. Akkor azt ígértem Orbán Viktornak és nektek, hogy a ciklus végére meglesz az ötszázezer új esküt tett magyar állampolgár. Ezt messze meghaladtuk. Most ígérem a nemzetnek, hogy négy év múlva, a ciklus végén meglesz az egymillió új magyar állampolgár! Akik tudják, hogy ez a nemzet a nemzetük, ez a haza a hazájuk, és akik tudják, hogy hogyan kell szavazni.

*(Beszéd a Kossuth téren,
2014. május 10-én)**

* A Fidesz–KDNP szövetség 2014. április 6-án kétharmados mandátum-többséggel nyerte meg az országgyűlési választásokat.

ÜZENET TUSVÁNYOSRÓL

Magyarországnak hasonló szerepet kell vállalni a külhoni magyarság tekintetében, mint amit Izrael vállal a világon lévő zsidóság tekintetében. Minden zsidó, bárhol él a világon, biztos lehet abban, hogy van egy országa – Izrael – és bármi történik, van hova hazamenni, és bármi történik, ez az ország a végletekig kiáll a saját diaszpóra-közösségei mellett. *Ha Izraelnek szabad, nekünk is szabad.*

(Vasárnapi Újság, 2014. július 27.)

A GONDVISELÉS NAGY DRAMATURG

– *Éppen kétharmaddal győztek a választásokon, úgy, hogy a kétharmadhoz szükséges mandátum a határon túliak szavazatának köszönhető.*

– A Gondviselés nagy dramaturg! A választás előtti napokban mondta nekem Orbán Viktor, hogy milyen szép lenne, ha a külhoniak szavazatai döntenék el a kétharmad kérdését. Nem tagadom, ez egyfajta elégtétel is a Gyurcsány–Bajnai-MSZP–Liberális választási koalícióval szemben, ama 2004. december 5-i nemzetárulásukért. Megérdemelték ezt a pofont és ezzel a csúfos bukást. Az pedig, hogy *a külhoniak 95,5 százalékban szavaztak ránk* – össz-vissz 2-2 százalékot adva a baloldalnak és a szélsőjobbnak – fantasztikus elismerés és megerősítés számomra is.

– *A román lapokban címlapra került azzal, hogy miután a román prefektus levetette a székely zászlót Kézdivásárhelyen, Ön – a polgármesterrel és Kovászna megye elnökével – azért is felhúzta, majd románul megköszönte a prefektusnak az országos ingyen reklámot.*

– Ebből is látszik, hogy az irónia éles fegyver. Megjegyzem, az Európai Unióban nincs példa arra, hogy egy nemzeti közösség szimbólum-használatát akadályozzák. Mindennek az az üzenete, hogy *nem hagyjuk magunkat!*

Fotó: www.kezdi.ro

Csak azért is székelyzászló-felvonás Kézdivásárhelyen

– A kormány statútuma szerint az Ön feladata – azon túl, hogy a miniszterelnök általános helyettese – a nemzetpolitika mellett az egyház-diplomácia is. Mit tart ezen a területen a legfontosabb eredménynek?

– Mindenekelőtt a Szentszékkal való újabb megállapodást, amit a köznyelv „vatikáni szerződésnek” nevez. (Különben pontatlanul, mert más az Apostoli Szentszék és más a Vatikán Állam szerepe a Katolikus Egyházban.) Ebben számos kérdést tisztáztunk, precíz megfogalmazásban *biztosítva az Egyház szabadságát*. De történelminek nevezhetők a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátussal és a Moszkvai Patriarchátussal kötött meg-

állapodások, illetve az is, hogy meghívásomra hazánkba látogatott III. Senuda kopt pápától kezdve, Fouad Twal Jeruzsálem latin és III. Theophilos ortodox pátriárkáján, és Rai Bechara Boutros libanoni pátriárkán keresztül, I. Bartholomaios Konstantinápoly egyetemes patriarchája. A magyar egyház és állam együttes meghívását tolmácsoltuk Ferenc pápának, a Szombathelyen született Szent Márton születésének 1700. évfordulójára.

– *Ehhez kapcsolódik kulturális értelemben az augusztus 18-i Eucharisztikus Szimfónia a Bazilikában Erdő Péter bíboros fővédnöksége alatt, ahol a szentföldi keresztény felekezetek meglehetősen magas szinten képviseltetik magukat, és amiben felesége, Gabriella asszony művészeti és szervezési értelemben is meghatározó szerepet játszik.*

– Igen, őneki különösen szívügye a Szentföld, régi barátságban van a jeruzsálemi ferencesek által fenntartott Magnificat zeneiskolával, amelynek emblematisz alakja Padre Armando Pierucci, aki ezt a nagyszerű művet komponálta. Az ő meghívására volt az is lehetséges, hogy feleségem kórusa szolgált két éve Betlehemben a karácsonyi éjféli misén a Születési Bazilikában és most húsvétkor a nagyheti liturgiában a Szent Sír Bazilikában. Ez a régi barátság tette lehetővé, hogy a mű Magyarországon is bemutatásra kerüljön.

– *Bejárta a magyar sajtót az a hír is, hogy Ön mozgósította a magyar külügyet annak az állapotos szudáni keresztény nőnek a megmentésére, akit azért ítélték halálra – az iszlám törvényre hivatkozva –, mert keresztény férfihez ment férjhez és mert keresztény lett.*

– Boldog vagyok, hogy segíthettünk a megmen-
tésükben. Egyébként *botránynak tartom, amilyen
könnyel Európa viselkedik a keresztényüldözés-
sel szemben*, elfogadva azt a kettős mércét, hogy
bizonyos iszlám országokban kivégeznek valakit,
ha megtér, vagy akár csak ha Bibliát ajándékozik,
miközben Európában egymást érik a mecsetek...
Megjegyzem, az iraki keresztények érdekében is
Magyarország állt ki, mind az EU-ban, mind a
NATO-ban, amellett, hogy életmentő segélyszállít-
mányt juttattunk el hozzájuk.

– *A Kereszténydemokrata Néppárt elnökeként a
családok támogatását nevezte a párt legfontosabb
céljának.*

– Az előző ciklusban megvalósítottuk a családi
típusú adózást, például három gyerek után már
havonta százezer forint marad a családoknál.
Majd KDNP alapon elértük, hogy a több gyereket
nevelő, de alacsonyabb jövedelmű családok, akik
nem tudták kihasználni a teljes kedvezményt, azt a
nyugdíj- és egészségügyi járulék terhére is meg-
tehessék. Most a nyáron pedig elkészítettük a csa-
ládok csődvédelméről szóló törvényjavaslatot, ami
az együttműködő családoknak szakavatott életve-
zetési segítségen túl erős jogi védelmet is nyújt,
legyen szó banki adósságról vagy közüzemi tarto-
zásról. Mert végeredményben a családpolitika a
legfontosabb nemzetpolitika.

*(Gondola, 2014. augusztus 15.,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

VÁLASZ A MAGYAR LIBERÁLIS PÁRT LESZBIKUS, MELEG, BISZEXUÁLIS, TRANSZNEMŰ (LMBTQ) MUNKACSOPORTJÁNAK LEVELÉRE

– Amint diszkriminatív azonos dolgokat különbözőképpen kezelni, ugyanúgy diszkriminatív különböző dolgokat azonosképpen kezelni. –

Az Alaptörvény alapvetésével – amely védeni rendeli az egy férfi egy nő életszövetségén alapuló házasságot és a családot – ellentétesek az Önök törekvései. Az Önök szempontjaihoz a mostani magyar jogszabályok viszonyulása több mint méltányos.

Az Önök által felvetettekhez engedjenek meg két megjegyzést. Ha „feladnánk” a természet rendjén nyugvó, egy férfi egy nő meghatározást, és azt kiterjesztenénk pl. két férfira vagy két nőre, nem tartanák-e ezt diszkriminatívnak más formációk vonatkozásában? Pl. a többnejlőséggel szemben? Ha a „férfi, nőt” feladjuk, az „egyet” miért nem? Ezt fogalmaztam meg plasztikusan úgy, hogy ha két férfi házasodhat, akkor három miért nem? Hol van akkor a házasság határa? Továbbá a Magyar Állam nem azért védi és támogatja

anyagilag és erkölcsileg a házasság és a család intézményét, hogy az állampolgárok „szexuális önmegvalósítását” finanszírozza, hanem azért, mert itt születik és nevelkedik fel a gyermek, aki fenntartja a társadalmat és a nemzetet.

A téves vélemény esetében meg kell különböztetnünk a tévedést, amivel vitába szállunk és a vélemény jogát, amit tiszteletben tartunk. Ennek szellemében mondok ellent törekvéseiknek és maradok személyük iránt

tisztelettel: Semjén Zsolt

ELÉG VAGÁNY GYEREK VOLTAM

Semjén Zsolt Magyarország miniszterelnök-helyettese, nemzetpolitikáért felelős miniszter – erdélyi származású édesanyja révén – különös felelőséget érez a határon túli magyarság sorsáért. A kereszténydemokrata politikus, aki feleségével – egykori gimnáziumi osztálytársával – három gyermeküket nevelik, beszélt személyes és politikai énjéről, és néhány diákkori vagányságába is beavatótt.

– *Családi indíttatásra kezdett érdeklődni a politika iránt?*

– Mint minden családban, nálunk is szólt a rádió, a szüleim, a nagyszüleim, a barátaink megvitták a politikai eseményeket. Történelemről sokat beszéltünk, például számomra evidencia volt Trianon ismerete, hiszen édesanyám erdélyi. Ottmár atyánál voltam elsőáldozó, aki, ahogy mondták, „*csak adminisztratív tévedésből volt néha szabadlábban*” és akivel kapcsolatban Paskai bíboros úr – aki ferences rendtársa volt –, azt mondta, hogy „*tőle vannak az oroszláncörömök*”. Különben elég vagány gyerek voltam.

– *Hallhatunk néhány történetet, mivel keserítette a szüleit és a tanárait?*

A Szilágyi Gimnáziumban (1980)

– A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumba jártam, és persze Pink Floyd- és Led Zeppelin-rajongó voltam (mi tagadás: vagyok). A gimnázium úgy kezdődött, hogy miután kissé meghosszabbítottam a nyári szünetet, gondoltam, ideje benézni a suliba. Czine Erzsébet volt a magyartanárnőnk, aki pechemre éppen röpdolgozatot íratott. Kérdés: ki volt Antigoné? Fogalmam se volt, így beírtam: Antigon felesége. Rendes botrány lett belőle. A szünetben odajött hozzám egy szőke hajú srác: Bayer Zsolt vagyok és melléd ülök. Önfeledten torpedóztunk az utolsó padban, mikor Schneider Zsuzsa néni matektanárnő felírt egy képletet azzal, hogy kis

Semjén folytassa. A bátyám után, aki szintén oda-
járt korábban és matematikus, azt hitte, hogy ve-
lem is sikere lesz. Bayer odasziszegte: B2! Én teljes
határozottsággal bementem a B2-öt, Zsuzsa
néni beletemetkezik az egyenletbe, majd: mi az,
hogyan: B2?!? A barátom a torpedó tippjét súgta
oda, mert az, hogy felelek, nem volt ok a parti meg-
szakítására. Az is emlékezetes történet, amikor az
Erkel Színházban voltunk egy diákelőadáson, elég
gyenge produkció volt, és mi persze elszórakoz-
tattuk magunkat. Erre kiszólt az egyik színész,
hogy zavarnak minket, mire visszaszóltam: maguk
is minket. Mondanom se kell, az egész osztályt ki-
tették a színházból.

A Led Zeppelin és a Pink Floyd bűvöletében

– A feleségét is a gimnáziumban ismerte meg.

– Gabriella igazi jó kislány volt, épp az ellentétem. A 2. osztálytól – 15 éves korunktól – kezdve jártunk, és tíz évvel később, amikor befejezte a Zeneakadémiát, akkor házasodtunk össze. Őmiatta jártam az iskolakórusba, ahogy Hölvényi György* barátom is, aki szintén ott udvarolt. Nem állíthatom, hogy javítottuk az összhangzást.

Zsolt és Gabriella

* Hölvényi György KDNP-s Európa Parlamenti képviselő

– *Mondana néhány szót a családjáról?*

– Három gyermekünk van, Emese idén végez a jogon, Botond másodikos a Közgázon, Álmos most érettségizik a ferences gimnáziumban. Sokat beszélgetünk filozófiáról, történelemről és politikáról, de egyikük sem akar politikus lenni.

– *Honnan jött az indíttatás, hogy teológiát tanuljon?*

– Mindig is a filozófia érdekelt, ezért – civil hallgatóként – beiratkoztam a katolikus teológiára, ott az egyház társadalmi tanítása volt a kutatási területem, és ezen keresztül ismertem meg a kereszténydemokráciát. Tehát nem politikai, hanem filozófiai alapon. Amikor 1988–89-ben a történelmi pártok újjáalakultak, akkor kapcsolódtam be a történelmi Barankovics-pártba, ami az *Új Ember* szerkesztőségében kezdett újjászerveződni, Kereszténydemokrata Néppárt néven.

– *Hogy viseli a politikai támadásokat?*

– Inkább szórakoztatnak. Ha az ellenfeleim egyszer megdicsérnek, azonnal lelkiismeret vizsgálatot fogok tartani. A titok, hogy meg kell különböztetni magamban Semjén Zsoltot, aki én vagyok, és azt, ami a „Semjén Zsolt politikai termék”. A kettő persze értékrendileg összefügg, de érzelmileg nem azonos. Aki összekeveri a kettőt, azt a politikai élet előbb-utóbb megviseli.

– *Mire a legbüszkébb pályafutása során?*

– Pártelnökként arra, hogy sikerült feltámasztani és parlamenti, majd kormánypárttá tenni a Kereszténydemokrata Néppártot, mi vagyunk az egyetlen történelmi párt a magyar politikai palettán. Az egyházpolitikában sikerült elérni, hogy

Szent István királyunkat 2000-ben a Konstantinápolyi Egyetemes Pátriárka ortodox szentté nyilvánította, így a mi Szent Istvánunk az 1054-es nagy egyházszakadás óta az első közös szentje a nyugati és keleti kereszténységnek. És természetesen a magyar nemzet egyesítése, ennek a ciklusnak a végére meglesz az egymillió új magyar állampolgár! Mindezért érdemes volt vállalni a politikusi lövészárk-létet.

*(Téma, 2014. szeptember 17.,
az interjút Brockhauser Edit készítette)*

AKI IDEGEN TITKOSSZOLGÁLATOKKAL EGYÜTTMŰKÖDIK MAGYAR NEMZETI CÉLOKKAL SZEMBEN, HAZAÁRULÁST KÖVET EL

– Napirend előtti felszólalásra adott válasz,
2014. szeptember 24. –

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt képviselő úr, Fidesz képviselőcsoport: „*Gyűlöletkampány a kettős állampolgárság ellen*” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk azt is, hogy választási kampány van, nincs abban semmi meglepő, hogy a határon túli magyarokkal szemben gyűlöletkampányt indított a baloldal. Az *Index* hasábjain láthattuk azt a minap, hogy több tízezer hamis állampolgárságot adott volna ki Magyarországon az elmúlt időszakban. (...)

Mert egyszerűen rágalom, hogy az állampolgársággal tömeges visszaélésre kerülne sor, hogy több tízezer orosz ember kapna magyar állampolgárságot. Ez egyszerűen rágalom.

Tisztelettel szeretném megkérni a kútmérgezőket, hogy vagy tegyenek feljelentést, ha bármilyen

konkrét esetre bukkannak, vagy pedig szüntessék be az alaptalan rágalmakat a kedvezményes honosítással, a kettős állampolgársággal szemben, mert a magyarság határokat átívelő újraegyesítésének folyamata folytatódik, a magyar kormány aktív támogatásával. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, Elnök Úr. Igen tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban úgy van, ahogy képviselő úr elmondotta, hogy az egyetemes magyar nemzet számára a honosítás az egyik legfontosabb tett, amit megtettünk a magyarságért. *Ha van sikertörténet, akkor a honosítás története sikertörténet.* Maga a törvény egyébként európai uniós tapasztalatokon nyugszik, spanyol, portugál, olasz tapasztalatokon, illetve például román tapasztalatokon is. És mindennek megfelelően a járási hivatalok, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, illetve a nagykövetségek intézik a honosítás menetét. Hangsúlyozom, hogy csak személyesen lehet például a nyelvtudás bizonyítását intézni. Nem beszélve arról, hogy az útlevelnél biometrikus azonosítás történik, ami definitíve kizárja – ebben a vonatkozásban – bármilyen visszaélés lehetőségét.

Persze, amivel lehet élni, azzal lehet visszaélni is. Ha, mondjuk, egy közértben kiflit árulnak, akkor lesznek olyanok, akik megpróbálnak elcsenni kiflit.

De szeretném föl hívni a tisztelt Ház figyelmét, hogy amikor visszaélési kísérlet vagy visszaélés történt, akkor azokat megbilincselve vitte el a rendőr, amint arról a tévénézők is meggyőződhetnek. *Mindegyes állampolgársági ügynél van először is egy nagyon szigorú államigazgatási ellenőrzés, majd rendőrségi és nemzetbiztonsági kontroll.*

De szembe kell néznünk azzal is, tisztelt Ház, hogy bizonyos országok nem lelkesednek azért, hogy mi a honosítással a nemzetegyesítést megcselekedjük. És ezért, hogy úgy fogalmazzak, a legkevésbé sem baráti szervezetek dezinformációval, diverzióval is próbálkoznak, mégpedig olyan formában, hogy fiktív honlapokat hoznak létre, ahol nem létező emberek nem létező történeteket mesélnek el. Majd ezt suttogó propagandával megpróbálják minél szélesebb körben elterjeszteni. Sajnos, ehhez magyarországi szereplők is – tudva vagy tudatlanul – néha asszisztálnak.

Különösen érdekes az egész időzítése. Pontosan úgy van, ahogy képviselő úr említette, hogy ugye, önkormányzati választások vannak, amin a külhoniak nem szavaznak. Nyilván ezért is próbálnak hangulatot kelteni ellenük.

Az sem véletlen talán, hogy Navracsics miniszter úr portfóliójába fog tartozni az állampolgársági ügyek köre, és feltehetőleg ezzel is muníciót akarnak adni ellenfeleinknek – és ezáltal az ország ellenfeleinek – vele szemben.

De a legérdekesebb az egészben az, hogy noha semmi aktualitás nem volt, mit gondol a tisztelt Ház, mit gondolnak a képviselő urak, melyik napra időzítették ezt az egészet? Arra a napra, amikor a

szlovák alkotmánybíróság ismertette a döntését állampolgársági ügyben. Nagy hit kell ahhoz, tisztelt Ház, hogy ez véletlen egybeesés legyen.

Szeretnék itt baloldali képviselőtársaimhoz is szólni. Hát állampolgársági ügyben, ha valakinek mélyen kellene lapítania, az Gyurcsány Ferenc társulata, és végül is a Szocialista Párt, hiszen akkor Gyurcsány Ferenc volt az önök pártelnöke. Megjegyzem, hogy azokat, akik felemelték a szavukat a külhoni magyarság érdekében, azokat már eltávolították maguk közül, gondolok Szili Katalinra, sőt megkockáztatom azt is, hogy Mesterházy Attila, aki elment bocsánatot kérni a külhoni magyarokhoz, most már nem az MSZP elnöke. És közeledik 2014. december 5-e, a tizedik évfordulója annak a nemzetárulásnak, amikor egy kormány nem állott a saját nemzete ellen kampányolni. Ezt a bélyeget egyébként olyan mélyen beégették a homlokukba, hogy aligha fogják tudni emberöltőkön keresztül is onnan valahogy eltávolítani.

A külhoni magyarság a baloldalnak 2 százalékot adott. Úgy látszik, hogy ez is sok volt. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

70 ÉVES A KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT I.

– **Mi vagyunk az egyetlen történelmi, keresztény-
szociális és világnézeti párt a magyar politikai
palettán –**

70 éve alakult meg pártunk, a Demokrata Néppárt, és 25 éve, hogy – Kereszténydemokrata Néppárt néven – újjáalakult. Tehát történelmi szempontból unikális párt vagyunk. De egyedülálló és különleges szellemi és politikai aspektusból is.

Mindenekelőtt arra a kérdésre kell választ adnunk, hogy kik vagyunk mi, mi a küldetésünk, miért is csináljuk ezt az egészet?

Kik vagyunk mi? Három tételben adhatjuk meg a választ: mi vagyunk az egyetlen történelmi párt, mi vagyunk az egyetlen keresztényszociális párt, és mi vagyunk az egyetlen világnézeti párt.

A KDNP az *egyetlen történelmi párt* Magyarországon. 1944-től – amióta eleink megalapították ezt a pártot – szellemi értelemben egy jottányit sem változtunk. Mégpedig azért nem, mert az igazság örök. Ezért van az, hogy az aktualitások, a jelen kihívásokra adott válaszok megfogalmazása, az a dolgok természete szerint változik, de a szellemi alap változatlan, mert a természet rendjén, a teremtés rendjén nyugszik. Egy kereszténydemokrata pártnak két csapda-helyzetet kell elkerülnie.

Az egyik, hogy a változások bővületében el ne veszítse a lényegét, a másik pedig, hogy ne ragaszkodjon olyan korhoz kötött megfogalmazásokhoz, amelyeket már meghaladott az idő. A feladatunk tehát nem több és nem kevesebb, mint hogy az örök igazságot képviseljük az adott kor nyelvén. A mi pártunk az, ami a náci megszállással szemben jött létre, ellene mondvá a nyilasoknak és a barna diktatúrának. '45 után pedig ellene mondtunk a kommunista, a vörös diktatúrának.

Fotó: Váli Miklós

A kereszténydemokraták elnöke

1990-ben rendszerváltó kormánypárt voltunk Antall József kormányában. Anélkül, hogy a büszkeség gyarlóságába esnénk, nem árt feltenni azt a kérdést, hogy hol vannak a rendszerváltáskor újra

indult történelmi pártok? Gondoljunk 1989-ben például a szociáldemokratákra. Pedig ha valamilyen nagy pártot lehetett volna csinálni, az a szociáldemokrácia. Hol vannak a kisgazdák? Vagy a rendszerváltó pártok. Hol van az MDF? Hol van az SZDSZ? Az egészséges és üdvös alázat által tudnunk kell, hogy nem azért vagyunk itt, mert annyira okosak, szépek és jók vagyunk, hanem azért, mert az az eszmerendszer, amit képviselünk, az a keresztény társadalmi tanításból – végső soron az Evangéliumból – következően maga az igazság.

Mit jelent az, hogy *keresztényszociális párt*? Ezt azért nagyon fontos tudatosítani magunkban, mert a közbeszéd a politikai palettát jobb és baloldalra osztja. Ez persze köznyelvi értelemben igaz, és ebben a koordinátarendszerben mi valóban egy jobbközép párt vagyunk; ám nemcsak egy koordinátarendszer van, hanem valójában kettő. Van egy koordinátarendszer, ami a hagyományos értékeket, illetve ezek tagadását mutatja. Egyik tengely a család, egyház, nemzet, a másik pedig ezek tagadása. Ennek értelmében, mi egy markánsan jobboldali, konzervatív párt vagyunk, hiszen a család, a házasság védelmezői vagyunk, hiszünk az egyházak küldetésében és patrióta alapon állunk. Ennek ellentéte, tagadása, mintegy antitézise – az időközben mára már eltűnt – szélsőséges, balliberális SZDSZ volt. Igen ám, de van egy másik koordinátarendszer, a szociális igazságosság koordinátarendszere, ahol az egyik tengely a munka, a másik pedig a tőke. Ebben az értelemben a Kereszténydemokrata Néppárt egy mérsékelt balközép párt, hiszen valljuk a munka elsőbbségét a tőkével szem-

ben, és valljuk azt, hogy a tőkének, a magántulajdonnak igenis van közösségi vetülete. Az SZDSZ ebből a szempontból – bármilyen furcsának tűnhet – radikális jobboldalinak tekinthető, hiszen az ő felfogásukban a munkával szemben a tőke élvezi az elsőbbséget, ráadásul a multinacionális tőke; illetve a tulajdonnak, tulajdonosoknak nincs a közösség felé kötelezettsége. Az, hogy a jobbközép szövetség ma ilyen erőt tud felmutatni, abban nagy szerepe van annak, hogy a szociális – ha tesszük, klasszikusan baloldali – értékeket ma Magyarországon a jobboldal képviseli.

És mi vagyunk az egyetlen *világnézeti párt*. Kulcsfontosságú, hogy ennek problematikáját is metsző élességgel lássuk. A világnézeti pártoknak világviszonylatban is az a problémájuk, hogy az igazság nem mindig találkozik a többségi közízléssel. Gondoljunk például a magzati élet vagy a házasság védelmére. Itt, ebben a helyzetben két tévedés lehetséges. Az egyik az, hogy nem érdekelnek a szavazatok, mi az igazság oldalán vagyunk, történjék bármi. Ezzel a habitussal könnyen egy hitbuzgalmi kongregációvá lehetünk. Márpedig mi egy politikai párt vagyunk, azzal a céllal, hogy alakítsuk a történelmet, ami pedig társadalmi többséggel, végül is a választások megnyerésével lehetséges. A másik tévedés, hogy a szavazatok kedvéért az önfeladás bűnébe esünk. Igen ám, de ha feladjuk a ránk bízott értékeket, végül is az igazságot, akkor minek csináljuk az egészet? A probléma megoldása, az igazság és többség problémájának megoldása egy világnézeti párt és egy nagy gyűjtőpárt szövetsége. Ez a Keresztényde-

mokrata Néppárt és a Fidesz szövetsége. Ez teszi lehetővé, hogy egyfelől ne legyen önfeladás és a keresztény tanítás a maga tisztaságában csonkítatlanul megjelenhessen a politikai palettán, másfelől biztosítja azt a társadalmi támogatást, ami lehetővé teszi, hogy alakítsuk a történelmet! Ha egy párt feladja a forrását – mint például a magyar baloldal –, az egyet jelent a szellemiség elvesztésével, végül a széthullással. A Fidesz–KDNP szövetség garanciája annak, hogy a forrásvidéket megtartjuk és a szavazók többségét is elérjük. Azt sem árt tudatosítani magunkban, hogy ez a Szövetség a magyar és az Európai Unió történelmének legsikeresebb politikai konstrukciója. Mindemellett nem szabad szem elől téveszteni, hogy a párt és a szövetség nem cél, hanem eszköz. Orbán Viktor kormányában a legfontosabb dolgokat megcselekedtük: Magyarországnak keresztény ihlettségű Alkotmánya van, a KDNP-nek kezdetektől való célkitűzését megvalósítva bevezettük a családi típusú adózást, biztosítottuk az egyházak – anyagi értelemben is vett – szabadságát, megcselekedtük a nemzet közjogi egyesítését.

Beteljesítettük Barankovics István, Bálint Sándor és Varga László álmát.

*(70 éves a Kereszténydemokrata Néppárt
című könyvhöz előszó,
a Barankovics István Alapítvány kiadása,
szerkesztette Pálffy István, 2014)*

70 ÉVES A KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT II.

Miniszterelnök Úr, kedves Viktor, főtisztelendő Atyák, szeretett kereszténydemokrata Barátaim!

A kereszténydemokrácia az európai és a magyar szellem- és politikatörténet szerves része. Sem Európa, sem Magyarország politikatörténetét nem lehet megérteni, ha nem ismerjük a kereszténydemokrácia történetét.

Barankovics István mondta, hogy három dolog hatott rá alapvetően: Az egyház szociális tanítása: a *Rerum Novarum* és a *Quadragesimo Anno* szociális enciklikák; Szabó Dezső *Elsodort faluja*; és Prohászka Ottokár keresztényszociális hitvallása.

1891-ben XIII. Leo pápa kiadta a *Rerum Novarum* című nagy szociális enciklikát a munkáskérdésről, ami a keresztényszociális gondolatkör alapja, és ezt erősítette meg 1931-ben XI. Pius által kiadott *Quadragesimo Anno*. Mindez azért kulcsfontosságú, mert minden politikai program, minden politikai cselekvés a mögöttes álló emberkép függvénye. Ha az emberkép téves, akkor az arra épülő társadalom is embertelen lesz. Tehát a keresztény antropológia a kiindulópont, mert *ebből a keresztény antropológiából következik az egyház társadalmi tanítása, és ebből pedig a keresztény politi-*

kai cselekvés. Ennek a politikai filozófiának a legfontosabb sarokköve, hogy a *perszonalizmust* állítja középpontba. Tehát a személyiség tiszteletének az elvét, kimondva azt – Jacques Maritainre érdemes itt utalni –, hogy az emberi személy az, amire mindennek irányulnia kell, hogy az emberi személy kiteljesedhessen. De nem egy liberális individualizmus leszűkítésében, hanem a közösségre való irányultságban, hiszen csak más személyek által lehetünk azzá, amivé lennünk kell. Ugyanígy a kommunista kollektívizmus helyett a *szolidaritást* hirdeti, ahol a személy nem válik jelentéktelen csavarjává valamilyen gépezetnek, valamilyen kollektívumnak (hívják azt osztálynak vagy fajnak). Tehát a személyiség elve a perszonalizmus, a közösség elve a szolidaritás, és a kettőnek a szintézisbe hozása – ami Aquinói Szent Tamásra megy vissza –: a *szubszidiaritás* (amin az egész önkormányzatiság gondolata nyugszik). Ennek a lényege az, hogy egy nagyobb egység nem veheti el egy kisebb egységtől azt, ami a természet rendje szerint az ő sajátos küldetése. Viszont ha a kisebb egység nem képes a saját feladatát megoldani, akkor a nagyobbak ki kell segítenie, mégpedig úgy, hogy a későbbiekben képes legyen saját maga megoldani azt, ami az ő sajátos feladata. A keresztény politikai filozófia fundamentuma a perszonalitás, szolidaritás, szubszidiaritás mellett a *közjó* és az *igazságosság* gondolata. Például a magántulajdonnak igenis van közösségi vetülete, az a tulajdon legitím, ami – valamilyen formában – másnak is jó. Nem az a cél, hogy ne legyen tulajdon. Az a cél, hogy minél több embernek minél több tulajdona

legyen, de olyan formában, hogy a tulajdonom ne csak nekem legyen jó, hanem másnak is. És hasonlóképpen a közjó vonatkozásában ezért vagyunk a segély helyett a munka mellett, mert mindenkinek – aki képes rá – kötelessége saját maga és családja ellátásáról gondoskodni, azzal, hogy munkát végez, amivel értelemszerűen másoknak is jót tesz. Az állam célja tehát az, hogy gazdaság- és társadalompolitikájával biztosítsa a munka lehetőségét, és nem az, hogy emberek segélyből való vegetálásra rendezkedjenek be. Az igazságosság tekintetében – amit zaklatott napjainkban érdemes feleleveníteni II. János Pál pápa tanításából –, hogy a béke nem pusztán a háború hiánya, hanem az igazságosság gyümölcse. Ha nincs igazságosság, akkor – a szó teljes értelmében vett – béke sem lehet.

A teológiai antropológiának van egy másik döntő politikai jelentősége is: *a keresztény felfogás az emberről két dolgot biztosan tud. Az egyik, hogy Isten képmására teremttünk, a másik, hogy az eredeti bűn révén az ember hajlamossá vált a rosszra.* És ez a tudás megmenti az utópiától a keresztény politikát azáltal, hogy a keresztény politikai filozófia eleve tud arról, hogy az ember Isten képmására teremtett, ezért hisz az ember jóságában, és ezáltal elkerüli azt a pesszimista utópiát – ami például a marxizmus utópiája –, ami szerint az ember eredendően rossz állat, és azért kellene az állami struktúrák, hogy kinevelje ebből az eredendően rossz lényből a szocialista embertípust. Ettől azért menekülünk meg, mert tudjuk, hogy az ember Isten képmása, ezért legyen bármilyen sze-

gény, beteg, legyen bármilyen élethelyzetben, el-esett vagy esendő, önmagában feltétlen érték, és mindig benne a van a jóra való irányultság, a jóra való nyitottság. De ugyanígy másfelől, mivel tudunk az eredeti bűnről, ezért megmenekülünk az optimista utópiától is – aminek Rousseau a legjobb példája –, aki azt gondolta, hogy ha nincsenek társadalmi struktúrák, akkor az eredendően jó ember majd szép, okos és jó lesz. Ez nyilvánvalóan nem így van, mert miután az ember az eredeti bűn révén hajlamossá vált a bűnre, ezért a bűn a világban mindig realitás marad, ezért kellene az olyan társadalmi struktúrák, amik a jó irányba segítenek. Tehát *a keresztény antropológia és az érkező keresztény társadalmi tanítás megóvják a keresztény politikát a legnagyobb rossztól, ami a politikában történhet: az utópiától.*

Barankovicsnál Szabó Dezső *Esodort faluja* a *nemzeti elkötelezettség* szimbóluma. Keresztény alapon a nemzet fogalmánál két tévedést kell elkerülni. Az egyik az, amelyik nem tartja értéknek a nemzeti létet. Ilyen a kozmopolitizmus vagy az internacionalizmus. Ezzel szemben Szabó Dezső úgy fogalmazott, hogy a nemzet az emberiség termőformája. Ezért az emberiség legnagyobb megszegésének lennie, ha a lengyel nem lenne lengyel, a francia nem lenne francia és a magyar nem lenne magyar. De van egy másik irányú tévedés is, ez a sovinizmus, amikor egy nemzet a saját életjoga alapján kétségbe vonja más nemzetek létezéséhez való jogát. Ezért a mi keresztény alapon való nemzeti elkötelezettségünk egyfelől az, hogy értéknek tekintjük a nemzetet, és elutasítunk min-

den olyan ideológiát, ami tagadja a nemzet érték voltát; másfelől viszont elutasítjuk azt, amikor egy nemzet kvázi kizárólagos jogot akar vindikálni magának az élethez, tagadva más nemzetek jogát. Mi azt mondjuk, hogy minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték, olyan sajátos értékgazdagság, amit csak és kizárólag az az adott nemzet adhat az egyetemes emberiségnek.

És a magyar kereszténydemokrácia gyökereinél szólnunk kell Prohászka Ottokár és Gisswein Sándor keresztény-szociális elkötelezettségéről. Mert Barankovics Demokrata Néppártjának a bázisa és a sikere alapvetően a mögötte álló KALOT-nak volt köszönhető. A KALOT (Katolikus Agrárfjúsági Legényegyletek Országos Testülete) Kerkai páter vezetésével 1935-ben alakult, és 500 ezer tagja volt! A mai napig érvényes a KALOT négy karakter meghatározó célja: *Krisztusibb embert, műveltebb falut, életerős népet, önérzetes magyart!* És ehhez kapcsolódott az EMSZO (Egyházközségi Munkásszakosztályok) 700 ezer taggal! A keresztényszociális karakterből következően világosan látnunk kell, hogy ez a szellemiség a Horthy-korszakban – annak minden értékének elismerése mellett – de ellenzékben volt. Gondoljunk például a nagybirtokokra – beleértve az egyházi nagybirtokot is –, az elmaradt földosztásra, ami pedig a legfontosabb követelés volt. Megjegyzem, hogy ha akkor végrehajtnák a földosztást, akkor a kommunista berendezkedés sokkal-sokkal nehezebb lett volna. Gondoljunk arra, hogy a kisbirtokos parasztság a lengyel politikában a vallási és nemzeti ellenállásnak a társadalmi alapját jelentette.

Ebből a gyökérből nőtt ki 1944. október 13-án a Kereszténydemokrata Néppárt. Varga László Galamb utcai lakásán ott volt Apor Vilmos püspök, Kerkai Jenő jezsuita páter, Pálffy József, Barankovics István és Varga László. Mindez a német megszállás árnyékában. Szemben a nyilasokkal, szemben a nácikkal. *És akik a háború vége előtt ellene mertek mondani a náciknak, azoknak volt erkölcsi alapja, hogy a háború után ellene mondjanak a kommunistáknak.* Akik '44-ben ellene mertek mondani Szálasiéknak, azoknak minden alapja megvolt, hogy '45 után ellene mondjanak Rákosiéknak. Ahogy volt bátorságuk szembe szállni a barna diktatúrával, úgy volt bátorságuk, hogy szembe szálljanak a vörös diktatúrával.

'45. szeptember 20-án hirdették meg a programot, ahol Barankovics István kimondta, hogy *keresztény világnézeti párt* vagyunk, és a *keresztény állameszme alapján* állunk. Mivel a később megkapott indulási engedély miatt nem volt reális lehetőség arra, hogy a Demokrata Néppárt külön induljon a választáson, ezért a Független Kisgazda Párttal állapodott meg. Így a fővárosba bekerült Eckhardt Sándor és Varga László, a parlamentbe pedig Eckhardt Sándor és Bálint Sándor. (Büszkék vagyunk rá, hogy boldoggá avatása folyamatban van!)

A '47. augusztus 10-i programban hirdette meg Barankovics a Kereszténydemokrata Néppárt – Demokrata Néppárt néven – programját, aminek két kulcseleme volt: a *modern kereszténydemokrácia* és az *evangéliumi szocializmus*. (Európa nyugati felén, ahol nem élték át a létező szocializmust,

ott a szocialista szót nem kompromittálták. Mi, keresztényszociálisnak nevezzük, amit ők keresztényszocialistának mondtak, mert a szocializmus kompromittálódott, de például a CSU Németországban ma is keresztényszocialista pártnak nevezi magát.) Barankovics a győri zászlóbontáskor így beszélt Gisswein Sándorról: „A Néppárt nem véletlenül bont zászlót éppen Győr városában. A modern szociális és demokratikus keresztény állam-eszmét innen indította el útjára a századforduló idején egy nagyszerű pap, az evangéliumi szocializmus első magyar gyakorlati apostola, a modern kereszténydemokráciának közép-európai előhírnöke, az első keresztény munkásegylet megalapítója, a szociális és demokratikus keresztény politika tragikus hőse, a mi nagy előfutárunk, Gisswein Sándor. A modern szociális és demokratikus keresztény politika tiszta forrása, amiből mi is méríteni akarunk, Magyarországon először Győrben fakadt fel. Méltó és igazságos tehát, hogy itt bontsuk ki újra a zászlót, ahol azt az első igehirdető felemelte, ezzel is hódolván *a modern kereszténydemokrácia és az evangéliumi szocializmus* korán érkezett és későn igazolt nagy magyar kezdeményezőjének szelleme előtt.”

Mindezzel kapcsolatban az a korrekt, ha a kényes kérdésekre is kitérünk. A Barankovics–Mindszenty-vita tény, a keresztény politika szempontjából tragikus tény. A döntő különbség köztük az volt, hogy Mindszenty József hercegprímás bíboros úgy gondolta, hogy a szovjet megszállás és a kommunista hatalom legfeljebb néhány évig fog tartani, és ezekkel nem lehet tárgyalni. Barankovics

réálisan látta, hogy a szovjet érdekszféra, a vörös hadsereg jelenléte meghatározza a mozgásteret, és sokáig fog tartani, ezért ezekkel kell – és talán lehet is – tárgyalni. Mind a kettőnek volt igazsága és mind a kettőnek volt tévedése. Mindszenty tévedett abban, amikor azt gondolta, hogy ez csak néhány évig fog tartani, de abban igaza volt, hogy ezekkel nem lehet tárgyalni. Barankovicsnak igaza volt abban, hogy ez emberöltőre fog szólni, de tévedett abban, mikor azt gondolta, hogy a kommunistákkal lehet tárgyalni. Szerintem az a helyes álláspont, hogy hasonlóan értelmezzük a Mindszenty–Barankovics-vitát, mint például a Széchenyi–Kossuth–Deák-vitát. A magyar panteonban ott van Kossuth, ott van Széchenyi és ott van Deák. Pontosan így együtt lehet a magyar panteonban Barankovics István és Mindszenty József bíboros úr.

A '47. augusztus 31-i parlamenti választásokat a Demokrata Néppárt megnyerte, 16,4 százalékkal, amit a kommunisták csak a kékcédulás csalással tudtak elcsalni. De így is 60 kereszténydemokrata képviselő került az országgyűlésbe, majd pótképviselők és visszalépések folytán végül is 71-en voltak a Magyar Országgyűlés tagjai a Barankovics-pártból. Heroikus küzdelem következett, aminek legnagyobb pillanata Barankovicsnak az egyházi iskolák államosítása ellen elmondott beszéde volt. *A magyar történelem tragikumai, hogy a '47-es választásokat megnyerő Barankovics István nem lehetett Magyarország miniszterelnöke.* Egy Adenauer, Schumann, De Gasperi formátumú államférfi volt, és a történelem tragikumai, hogy nem szolgálhatta hazáját úgy, ahogyan ezt megtehetette

Európa boldogabb, nyugati felén Adenauer, Schumann és De Gasperi.

1949. február 2-án, miután Rákosi Mátyás közölte, hogy a Mindszenty perben fel akarják használni a Barankovics pártot a hercegprímással szemben, Barankovics az egyetlen lehetőséget választotta: az emigrációt.

Február 4-én az itthon maradottak közül néhányan bejelentették a párt megszűnését. Ezen a ponton nagyon fontos egy distinkciót tennünk: Varga László ezerszer kötötte a lelkünkre, hogy *a párt soha nem oszlott fel, soha nem szűnt meg, hanem: felfüggesztette a működését*. A főtitkárnak nem volt joga a pártot feloszlítani, az itthon maradt képviselők pedig egy olyan testület nevében – „politikai bizottság” – jelentették be a párt megszűnését, ami nem létezett. Tehát a Barankovics-párti képviselők mindig is úgy tekintették, hogy a kommunista diktatúra miatt a párt legális működése – legalábbis Magyarországon – nem lehetséges, ezért a párt felfüggeszti a működését, de soha nem szűnt meg! A Barankovics-párt nem lett „társutas”, nem lett részese a Rákosi féle panoptikumnak. A Demokrata Néppárt képviselői vagy börtönbe, vagy emigrációba mentek, de nem lettek kollaboránsok. *A Barankovics-párt története az egész jobbközép, polgári-keresztény-nemzeti szövetségnek mintegy történelmi előképe, vállalható normatív története.*

Jött a megtorlás, például Mateovics Ferenc összesen 19 évet volt börtönben, Károlyi Bernát ferences szerzetes – aki Barankovics-párti képviselő volt – a börtön következményében 1954-ben meg-

halt, őt is vértanúnak tekinthetjük, az ő boldoggá avatása is folyamatban van.

1956. október 30-án az addig föld alatt lévő kereszténydemokraták – Keresztes Sándor és Miholics Vid – megírták Nagy Imrének, hogy a párt felújítja működését, és ezt Farkas Dénes a rádióban is bejelentette. Nagy Imre mellett álltak, de ellenzéki pártnak deklarálták magukat, majd a Bibó-memorandum aláírásával Bibó Istvánt támogatták.

November 4-e után megint csak brutális megtorlás következett, Mateovics Ferencet akkor 10 évre ítélték, 1974-ig volt börtönben. Van a pártnak még egy vértanúja: Tihanyi Árpádot kifejezetten azért, mert demokrata néppárti volt, 1957. december 31-én megölték. „A megtorlás méreteinek érzékeltetésére elég csak a 71 demokrata néppárti képviselő sorsára utalni. 1948 és 1956 között 12 képviselő emigrációba kényszerült, az itthon maradt 59 közül 18 volt honatyát elítéltek vagy ellenük bírósági eljárást kezdeményeztek, kitelepítettek 4-et, internáltak 8-at, korábbi munkahelyeiktől megfosztottak 7-et, rendőri felügyelet alá rendelték 4-et, 5 személyt kulákklistára tettek, 4 személynek pedig el kellett hagynia a lakását.” Innentől kezdve a kereszténydemokrácia katakombalétbe kényszerült.

És itt hadd szóljak egy szót Keresztes Sándor néhai tiszteletbeli elnökünkről, megint csak az őszinteség jegyében. Amikor őt bevitték a börtönbe – hét gyereke volt –, addig verték, amíg aláírt egy szervezési nyilatkozatot, bár odaírta, hogy a lelkiismeret határain belül, de miután latinul írta,

ezt nem értették. Soha senkinek nem ártott. (Később Keresztes Sándor volt a kapcsolat Illyés Gyula és Márton Áron között. Azt hogy Illyés Gyula katolikusként halt meg, abban szerepe volt Márton Áronnak.)

A kereszténydemokrata emigráció tekintetében szólnunk kell Varga Lászlóról, aki az ENSZ-ben minden nyomás ellenére fenntartotta a magyar ügyet, és Kovács K. Zoltánról, aki a Szabad Európánál tette, amit csak lehetett.

1989-ben természetesen megindult a párt újrászervezése, ennek a „fedőszerve” a Márton Áron Társaság volt. Az igazsághoz tartozik, hogy ketten különlegesen is segítettek a pártalakítást és a Márton Áron Társaság rendezvényein is exponálták magukat: Pozsgay Imre és Gyulay Endre püspök. És éppen 25 éve, 1989. szeptember 30-án, a ciszterci Szent Imre Gimnáziumban – akkor József Attilának hívták – újjáalakult a Kereszténydemokrata Néppárt, Gábor Dzsingisz és a holland kereszténydemokrata párt, a CDA hathatós segítségével.

Az a csodálatos a magyar kereszténydemokráciában, a KDNP-ben, hogy emberi szerencsétlenkedések, gyarlóságok történhettek, de akár az 1947-es, akár az 1989–90-es 100 pontos programjainkat nézem, mind büszkén vállalhatók.

Az első szabad választásokat követően bekerültünk az Országgyűlésbe és Antall József kormányában rendszerváltoztató kormánypárt lettünk. Méltó, hogy megköszönjük az akkori miniszterek és államtitkárok munkáját. A következő választáson – miközben a Kisgazdák és az MDF szétesett, megroppant, amortizálódott – mi erősödtünk.

Minden reményünk megvolt a jó folytatáshoz, amikor közbejött Giczy György szerepe. Hőzön-
géssel kezdődött és politikai ámokfutással végző-
dött. Tanulságos, hogy a MIÉP-pel való kokettá-
lásból, radikális jobbos retorikából, hogy lettek vé-
gül az MSZP segédcsapata... Varga László így írt
erről 2002 adventjén: „1995-ben az Országos Vá-
lasztmány Giczy Györgyöt választotta meg elnök-
nek azzal a reménnyel, hogy egy fiatalabb gene-
ráció veszi át a vezetést. Ez fordulópontra jelentett
a KDNP történetében, mert a kereszténydemok-
rácia érvényesülése helyett annak romba döntése
kezdődött, a megértés helyett az üldözés, a ba-
rátság helyett a gyűlölet lett úrrá. A bizottságok
széthullottak, az alap- és megyei szervezetek mun-
kája megszűnt. A képviselőcsoport és a nemzet-
közi kapcsolatok megszűntek. Az egykor pezsgő
életet adó ragyogó épület, a Nagy Jenő utca 5. sz.
alatt politikai hullaházzá vált. A megmaradt ve-
zetők az eszme júdásai lettek.”

És mi lett a vége? Az akkori – különben törvény-
telen – KDNP nyomorúságos módon kiesett a par-
lamentből, kizárták a nemzetközi szervezetekből,
az egyház elutasította – joggal – mondván: hogy
se nem keresztény, se nem demokrata, ráadásul a
vagyon is ellopták az utolsó fillérig, és csak adós-
ságot hagytak hátra. Erkölcsi és politikai halottá
vált a pártunk. De Varga László akkor összehívott
minket, és azt mondta, hogy: nem fogom hagyni,
hogy ez a párt kiessen a történelemből. Ennyi
szellemi, erkölcsi, politikai erőfeszítést nem fogok
veszendőbe hagyni. Seregély István érsek úr – ak-
kori püspökkari elnök – összehívott minket Csépe

Béla lakásán, és azt mondta, hogy ne adjuk fel, hanem harcoljunk.

Gábor Dzsingisz a CDA papírján a következő levelet írta nekem: „A Torgyán által vezetett Kiszgazda Párttól jobbra elhelyezkedő kereszténydemokráciának sem választási lehetősége, sem tartalmi értelme nincs. Csakis a józan középfelé tendáló politika lehet sikeres. Szerintem a június 21-i országos választmány az utolsó alkalom, hogy egy szervezett kereszténydemokrata párt porondon maradjon a magyar politikában. Ha a jelenlegi elnök posztján marad, vége mindennek. Csak egy új arc, egy új generáció mentheti meg ezt a pártot. Ha a te jelölésed az elnöki posztra kialakíthat egy többséget, akkor azzal megmenthető a józan kereszténydemokrata politika Magyarországon. Ezt természetesen nem kérhetem anélkül, hogy ne fűzzem hozzá, szívesen rendelkezésedre állok abban a formában, amire te igényt tartasz. Döntésedhez Isten áldását kérem.”

Nem adtuk fel, hanem kibontottuk a zászlót és harcoltunk. A legnehezebb időkben is azért tudtunk megmaradni, mert a párt nagy öregjei: Varga László, Kovács K. Zoltán, Keresztes Sándor megalapították – Harrach Péter és Surján László vezetésével – a Magyar Kereszténydemokrata Szövetséget. Az MKDSZ volt az, ami az első Orbán-kormányba átmentette a kereszténydemokrata értékeket, személyiségeket és – valamiképpen – a szervezeti létet is. Isépy Tamás és Rubovszky György vezetésével sikerült jogi úton elérni, hogy – 5 év elteltével! – a Legfelsőbb Bíróság döntést hozzon a Kereszténydemokrata Néppárt ügyében. Varga Lász-

ló így írt erről: „a Legfelsőbb Bíróság 2002. szeptember 26-án elhangzott ítélete szerint november 2-án újra összeült az 1997. júniusi törvényes összetételű Országos Választmány. Felcsillant a remény arra, hogy a KDNP megtisztulva újrakezdheti működését, hogy a párt visszatérhet az eredeti politikai családjába, oda, ahova mindig is tartozott. A Kereszténydemokrácia ugyanis a harmadik évezred vezető eszmeisége, a világon mindenütt egyet jelent a közjó szolgálatával. Magyarország sem lehet ezalól kivétel.” És *megtörtént a csoda*, 2002. november 2-án a Legfelsőbb Bíróság ítélete alapján, 5 évvel az események után, határozatképes formában össze tudott ülni a nagyválasztmány és megtörtént – ha ez nem képzavar – a halottak napi feltámadás.

Rendeztük a sorokat: helyi szervezetek újjáalakítása, Európai Néppárti (EPP) tagság, adósságok kifizetése, újra jelen voltunk a parlamentben, az önkormányzatokban, az Európai Parlamentben, és az egyházakkal is rendeztük a kapcsolatunkat. Döntő fontosságú volt a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt szövetségének megkötése. Ami a többség és az igazság gondolatkörében fogant, ahol a Fidesz egy nagy széles gyűjtőpárt, kereszténydemokrata ihletettséggel, a Kereszténydemokrata Néppárt pedig egy keresztény világnézeti párt. És örömmel jelentem, hogy a Fidesz–KDNP-szövetség Magyarország és az Európai Unió történelmének legsikeresebb politikai konstrukciója, amit valaha létrehoztak. *Hatodszor nyerjük meg abszolút többséggel a különböző választásokat!* A szociális népszavazást, az előző

európai uniós és önkormányzati választást, 2010-ben kétharmados többséggel a parlamenti választást. Most az áprilisi választásokon újra kétharmados többség, abszolút többség az európai uniós választásoknál, és itt állunk a küszöbén annak, hogy hetedszer is abszolút többséggel meg tudjuk nyerni az önkormányzati választásokat.

De látnunk kell, hogy *a párt végső soron: eszköz. Eszköz a célok elérésére. Mik ezek a célok? Csak hogy aktualitást mondjak, pl. a bankok elszámoltatása. Ez valóban erkölcsi forradalom!* A formál jogászkodással szemben az igazság érvényesül. Most történik meg az, hogy az állam az emberek mellé áll a különböző érdekcsoportokkal szemben. Elértük, hogy *keresztény Alkotmánya van Magyarországnak. Bevezettük a családi típusú adózást, ami a KDNP-nek kezdetektől fogva az egyik legfontosabb programpontja volt. A külhoni magyarok honosítása által megteremtettük a nemzet közjogi egyesítését.*

Barátaim! Megcselekedtük azt, amiért az Alapító Atyák 70 éve megalapították a Pártunkat!

*(Beszéd az Országos Nagyválasztmányon,
2014. szeptember 27-én)*

AZ ORTHODOXIA BÁTORSÁGA

– *Kislégghi Nagy Ádám, a Szent festője* –

„Szeressen minden tiszta szív,
Imádjon minden józan ész.”
(Himnusz a zsolozsmából)

Kislégghi Nagy Ádám művészete és személye *prófétai jel*, mégpedig három értelemben: az *Akit*, az *ahogy* és az *aki* vonatkozásában.

A kulcsszó Kislégghi Nagy Ádám művészetében: a *Szent*.

Persze a művészet, amennyiben művészet, mindig valamiképpen a Voltaképpeniről szól, valamiképpen mindig az Abszolútumra, a Szentre irányul. Ez lehet keresés, lehet perlekedés, lehet a szent hiányának fájdalma, vagy lehet reflektálatlan is, de valamiképpen a Szentre irányul. Kislégghi Nagy Ádám művészete azonban nem a keresés, a perlekedés, a hiány fájdalma vagy a reflektálatlanság anonimitása, hanem egyenesen a Szentre irányul. Következésképpen az ő művészetének nem tárgya van, hanem Tárnya van: a Szent. Mivel a Szentről, mint Szentről szól, ezért mintegy *attribútuma: a hitvallásos tanúságtétel*.

Az Aki után van az *ahogy*. A megszentelt forma.

Legitim dolog a Szentre való irányultság vonatkozásában is például a szürrealista, avantgarde,

stb. művészet. De Kisléghi Nagy Ádám sajtátsága, hogy a Szentre a *szent hagyomány* által irányul. (Gondoljunk arra, hogy a megszentelt formák nyugat vonatkozásában az itáliai festészet, kelet vonatkozásában pedig az ikon.) E tekintetben *attribútuma: az alázat*. Ez a második prófétai jel.

Itt szükséges egy teológiai megjegyzést tenni: igazából a kérdés az az, hogy a Szent ábrázolható-e egyáltalán? Az Ószövetség válasza – sőt minden kereszténységen kívüli válasz – az, hogy nem. Mégpedig azért nem, mert a Szent, az Aszolútum nem ragadható meg emberi formában. Egyedül a kereszténység az, amiben megjelenik a Szent Képe. Mégpedig azért, mert maga a Voltaképpen, maga az Abszolút, maga a Szent vált Képpé. Maga az Isten vált Képpé Jézus Krisztusban. Krisztus, mint az Isten Ikonja, egyszer és mindenkorra lehetővé tette a Szent képi ábrázolását. „Aki engem lát, látja az Atyát.” És miután Isten népe Krisztus misztikus teste, ebből következően a Szent ábrázolása legitim Isten népe tekintetében is, elsősorban a Boldogságos Szűzanya vonatkozásában, másodsorban a szentek vonatkozásában, hiszen ha egyszer Isten népe Krisztus teste, és Krisztus Isten Képe, akkor Isten népének tagjaira is átsugárzik az Atya képmásisága.

Meg kell jegyezni, hogy a fő vád Kisléghi Nagy Ádámmal szemben az, hogy „szentképfestő”. (Ez persze abszurd vád, hiszen ha lehet valaki tájképfestő, lehet valaki csendéletfestő, akkor miért nem lehet valaki szentképfestő?) De ennél sokkal lényegibb dologról van szó. Kisléghi Nagy Ádám nem szentképfestő – az Ecclesia Szövetke-

zetnél kapható szentképek értelmében –, hanem ő a Szent Képének a festője. Nagy Sz-szel és nagy K-val.

Elmondok egy történetet. Barátilag elmondták döntési pozícióban lévő elismert művészek, hogy miért nem kaphat meg egy bizonyos művészeti elismerést Kisléghi Nagy Ádám, amire Mádl Ferenc köztársasági elnök úr és Karl-Josef Rauber apostoli nuncius úr terjesztették fel. Az indoklás, amiért nem kaphat, az az, hogy: „szentképeket fest”. Ezért „nem tükröződik ezekben a képekben a művész személyes állásfoglalása.” És megsúgták, hogy ha az *Utolsó vacsorát* úgy festené meg – szó szerint mondom –, hogy Jézus Krisztus az egyik kezében hamburgerrel, a másik kezében Coca-colával állna az Eucharisztia alapításakor, akkor ez már kifejezné a művész személyes véleményét, és akkor ez már művészet lenne. Ezért Kisléghi Nagy Ádám attribútum-szerű erénye a bátorság. *Az ortodoxia bátorsága!* Az ortodoxia bátorsága a herezis korában.

A szinkretista gnoszticizmus időszakát idézi most a világ, aminek a lényege az, hogy az igazságok nevében definitíve tagadja az Igazság létét. Miután Kisléghi Nagy Ádám a katolicitás nevében tanúságot tesz az Igazságról, ez tolerálhatatlan mindazoknak, akiknek alapdogmája az, hogy nem létezik nagybetűs Igazság, csak a különböző kisbetűs igazságok világa. Ezért Kisléghi Nagy Ádám botrány mindazok szemében, akik a kisbetűs igazságok nevében tagadják a nagybetűs Igazságot. Hát ezért nem kaphatta meg azt a bizonyos elismerést.

A harmadik vonatkozás, amiben prófétai jel Kisléghi Nagy Ádám, az az *életszentség*. Én nem vitatom azt, hogy a személyes élet és a művészi életmű olykor elválhatnak egymástól. Gondoljunk a költészetben a francia szimbolistákra, pl. Rembaudra, aki megírja az életművét és elmegy rabszolgakereskedőnek. Vagy mondjuk a magyar irodalomban Adyra. Vitathatatlan az életművük és menthetetlenül esendők. De Kisléghi Nagy Ádám nem ehhez a körhöz tartozik, hanem Rubljovhoz. Aki úgy festette a Szentháromság ikont, hogy folyamatos imádságban volt, és ezért a festménye a személyes imádságának, Isteni kapcsolatának egyfajta tárgyasulása. Ebben az értelemben mondom azt, hogy Kisléghi Nagy Ádám harmadik prófétai jel-volta az életszentség, az, hogy a művészete és a személyes élete elválaszthatatlan.

Összefoglalólag: Kisléghi Nagy Ádám háromszoros prófétai jel. Először is a Szentre, mint Szentre irányul, művészetében hitvallásos, tanúságtevő módon. Másodszor prófétai jel a forma tekintetében, ez a megszentelt hagyomány vállalása, aminek attribútuma az alázat. Harmadszor pedig életének és művészetének egységéből kifolyólag az életszentség.

Ezekkel a gondolatokkal köszönöm őneki – Isten népe és az én személyes életem tekintetében is – a művészetét.

*(Elhangzott a Piarista Gimnáziumban,
2014. november 6-án)*

500 ÉVE SZÜLETETT AVILAI NAGY SZENT TERÉZ

– *Napirend előtti felszólalás,
2015. március 16. –*

ELNÖK: Most Semjén Zsolt képviselő úr következik, a Kereszténydemokrata Néppárt nevében: „Ötszáz éve született Avilai Nagy Szent Teréz” címmel. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy a geográfiára Kolumbusz felfedezése vagy a fizika tudományára Albert Einstein felismerése, valahogy úgy hatott a teológia-misztikára Avilai Nagy Szent Teréz. Teresa de Ahumada – vagyis közismert nevén Avilai Szent Teréz – ötszáz éve, 1515. március 28-án született. Életének körülményeit figyelembe véve – emberi számítás szerint – nem sok valószínűsége volt annak, hogy neve fennmaradjon az emberiség emlékezetében. Először is azért, mert a spanyol aranykorban oly nagyra tartott spanyol nemesi vér helyett „csak” éretnyeket és szellemi műveltséget örökölhettek az őseitől, akik toledói zsidó kereskedő származásukat el kellett hogy rejtsék a világ elől. Másodsorban Teréz gyakran megtapasztalhatta, hogy a magukat befolyásosnak és műveltnek vélt férfiak őt csak egy „tudatlan nőnek” tartják. Harmadszor pedig azért, mivel egy kármelita kolostor szigorú világába szült

a hivatása, ami szintén aligha jelenthetett esélyt arra, hogy ismertté váljon.

Kolostorában élénk figyelemmel kísérte kora eseményeit, s fájdalommal élte meg a keresztények közötti véres háborúkról és az újonnan felfedezett kontinensen élő népek evangelizálása helyetti leigázásáról hallott híreket. A világ hatalma-sait közvetlenül nem érhetette el, de magához Istenhez bármikor fordulhatott. *A világ megváltoztatását a maga személyével kezdte.* Saját önző énjével a másik ember iránti szeretet megéléséhez, az igazság kereséséhez és a lelki szabadságra való eljutáshoz szükséges erények végsőkéig eltökélt gyakorlásával szállt szembe. Idővel más nők is csatlakoztak hozzá, belőlük építette fel az evangéliumi egyszerűsége és szeretetre, *teljesen Istenre hagyatkozó és Isten akaratát kereső* közösségét.

Műveivel mások számára is megközelíthetővé tette az ember belső világát, így a mai antropológiai és pszichológiai tudományok előfutáraként is értelmezhetjük. A katolikus egyház első női egyházdoktoraként Teréz hatása egyetemes, nem kizárólag a hívő keresztények, hanem más vallásúak, sőt még magukat ateistának valló gondolkodók is rácsodálkoznak, ahogy ajtót nyit – a bennünk is megtapasztalható – végtelenre. Henri Bergson francia filozófus számára Teréz műveinek olvasása a személyes és transzcendens Istennel való találkozását jelentette. A német Edmund Husserl filozófus tanítványa és asszisztense Edith Stein – vagyis a nemrégiben szentté avatott Terézia Benedikta kármelita nővér – az agnoszticizmus hosszú évei után pedig a következő szavakkal fe-

jezte be Teréz Önéletrajzának olvasását: „*Ez az igazság*”.

A magyar kármelita szerzetes, Marcell atya a következő szavakkal kommentálta Edith Stein tapasztalatát Avilai Szent Terézzel kapcsolatban: „Teréz felfedezte a lelkek nehézkedési törvényét, amint kortársa, Kepler a testekét. Teréz írásaiban a nehézkedési törvény áttörését hirdeti, amikor kivitelezi a lélek felemelkedésének felszabadító jó hírét.”

Ez a jó hír, Teréz élettapasztalata itt és most, személy szerint nekünk is szól. Ahogyan ő mondta: zűrzavaros mindennapi létünk olyan, „mint egy rossz éjszaka egy rossz szállodában”. De belső világunkban, *belső várkastélyunkban megtalálhatjuk a tökéletesség útját a Végtelenre, a Voltaképpenire, a személyes Abszolútumhoz.*

Köszönöm az Országgyűlés figyelmét. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

MI AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGNAK DOLGOZUNK, TUDUNK VÁRNI PÁR ÉVET

– *„Baszódjál meg, KDNP, s külön Semjén Zsolt...” Hallotta a dalt?*

– Ennél elmésebb támadás sose érjen minket. Ha ez a társaság megdicsérne, lelkiismeret-vizsgálatot tartanék. Támadnak, tehát jó úton járok.

– *Társaság? Valaki bepöccent azon, hogy önök miatt nem tud vasárnap vásárolni és írt erről egy dalt.*

– Ez így kissé hihetetlen. Nyilván egy érdekcsoport van emögött, amely a szabad vasárnap miatt indít támadást a kormány és persze a kereszténység ellen.

– *A kormányban benne van, de ön lenne a kereszténység? Vagy a KDNP?*

– A vasárnapnak talán van köze a kereszténységhez. A szabad vasárnap pedig a KDNP egyik nagy sikere. Százezer kereskedelmi dolgozó leg-
elemibb munkavállalói jogairól van szó, úgyhogy elég bizarr, amikor baloldaliak és szakszervezetek támadják. Az, hogy mindenkinek járjon a vasárnap pihenőnap, amelyet a családjával együtt tölthet, a legrégebbi szociáldemokrata követelés.

– *Nem vettük észre, hogy munkavállalók tömegei vagy szakszervezetek követelték volna itthon az intézkedést. Egy világnézeti párt, önök tudták jobban helyettük, mi a jó nekik.*

– Óriási tévedés. Például a Frivaldszky Gáspár vezette civil szervezet itthon képviseli évtizedek óta a szabad vasárnapot, de nemzetközi mozgalom is szerveződött már e köré. Számos szakszervezettel beszéltünk, akik támogatták.

– *Családokra hivatkozik, miközben az új rendszerben csak a családi boltok nyithatnak ki vasárnap. Az nem baj, ha ők dolgoznak?*

– A család a családi boltban együtt van vasárnap. A cél tehát megvalósul.

– *A pincérnek talán nincs családja?*

– A közszolgáltatásoknak működniük kell vasárnap is – a rendőrségnek, a tűzoltóságnek...

– *Az étterem nem közszolgáltatás.*

– Nem, de az, hogy a családok vasárnap, a szabadnapjukon be tudjanak ülni egy étterembe, fontos és támogatható. Az intézkedés másik értelme persze valóban az, hogy a kis üzleteket hozzuk helyzetbe a multikkal szemben. Harmadszor: egy adott kultúrkörben vannak hagyományok. A vasárnap a kereszténységből következően az általános pihenőnap Európában. A francia forradalom alatt már kísérleteztek az eltörlésével, de nem jött be. Akik támadják a szabad vasárnapot...

– *A vasárnapi zárva tartást támadják.*

– Az helyesen szabad vasárnap.

– *Maga a szó is abból jön, hogy vásárnap.*

– A magyar nyelvben. Máshol az Úr napjából.

– *Magyarországon vagyunk.*

– Mi a kérdés?

– *Hát az, hogy nincs-e ellentmondás. Tradícióra hivatkozik, miközben hagyományosan a vásárok napja a vasárnap.*

– Európában és Magyarországon a vasárnap a pihenőnap. Ausztriában, Bajorországban is szabad a vasárnap.

– *Ott igen, nálunk viszont nem. Az autógyárak munkásai itthon vasárnap is dolgoznak. Csak a boltok vannak zárva.*

– Az a helyes, ha minél inkább általános lesz a szabad vasárnap, de van korlátja: a gazdaság teherbíró képessége. Elsősorban a kereskedelmi dolgozókat sújtotta a probléma, úgyhogy megtettünk egy nagy lépést az érdekükben, aztán ha módunk lesz rá, megnézzük, mit tehetünk még.

– *Viszont nem szöszölnék hatástanulmányokkal.*

– Hatástanulmány van ilyen is, meg olyan is. Nézzük meg egy-két év múlva, hogyan vélekedik akkor a tapasztalatok alapján a társadalom a szabad vasárnapról. Szerintem a többség idővel támogatni fogja. Nézzük majd meg azt is, voltak-e elbocsátások. Biztos vagyok benne, hogy nem lesznek számottevőek, ha lesznek egyáltalán.

– *Igaz a pletyka, hogy most Orbán Viktor ötlete volt a zárva tartás, amellyel a multikat akarta megszorogatni; s önök csak megkapták, hogy képviseljék az ötletet?*

– Legádázabb ellenségeinknek is el kell ismer-niük, hogy *mindig ugyanazt mondjuk*. A KDNP 1989-es programjából volt, ami már egy-két év alatt megvalósult; akadt olyan is, amire egy év-tizedet kellett várni; van ami most valósult meg, de mindig célt érünk. A szabad vasárnap bevezetésének nekifutottunk az előző ciklusban is. Matolcsy miniszter úr hosszú kormányzati és elnökségi ülés után azt mondta akkor, hogy bár az intézkedés tár-

sadalmi hatását tekintve nincs vita, az ország teljesítőképessége még nem bírja el ezt. Mi viszont az örökkévalóságnak dolgozunk, tudunk várni pár évet.

–Varga Mihály még néhány hónapja is azt mondta, hogy gazdaságilag megalapozatlan az ötlet.

– Kétségkívül hosszú vitánk volt a gazdasági minisztériummal. Az ország azonban annyit fejlődött 2011 óta, hogy most már nem akceptáltuk ezt az érvet. Varga Mihály azt is mondta, hogy jó kompromisszumos megoldást fogunk kötni. Így lett. Az autógyárakra és másra nem terjesztettük ki, a kereskedelmi dolgozókra igen.*

– A vadászat mikor jön? A DK már követeli, hogy vasárnapra tiltsák be azt is.

– Micsoda hülyeség ez? A vadászat, a horgászat és a kirándulás nem munka, hanem szabadidős tevékenység. A szabad vasárnap épphogy lehetővé teszi, hogy az ember kikapcsolódjon egyik vagy másik által.

– Mikor vadászott utoljára?

– Úgy egy hónapja.

– Mit lőtt?

– Sajnos semmit.

– Az elmúlt mondjuk fél évben azért sikerült valamit?

* Mivel a migrációról szóló népszavazás időben egybe esett volna a szabad vasárnapról szóló népszavazással, ezért ezt a Kormány – taktikai okokból – visszavonta. A KDNP világossá tette, hogy nem adják fel.

– Persze. Bár az ember nem dicsekszik a zsákmányával, de most az egyszer kivételt tesztek: a télen terítékre hoztam egy vadkant.

– *Katolikusként nincs gondban ezzel?*

– Miért?

– *Decemberben főcímek voltak arról, hogy Ferenc pápa szerint az állatok is a mennyországba juthatnak.*

– Akkor tévesek voltak a főcímek.

– *Az viszont nem, hogy VI. Pál azt mondta: állatainkat egy nap Krisztus örökkévalóságában látjuk majd viszont. Vadászként ön akkor gyilkos.*

– Ebben az esetben, ha ön eszik egy szelet rántott húst, akkor kannibál.

– *Ezek szerint igen.*

– Na, tegyük akkor ezt rendbe teológiailag. János apokalipszisében az új ég és az új föld, a mennyei Jeruzsálem azt jelenti, hogy az egész teremtés meg fog újulni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy itt ennek a világnak a keretei között nem ennek a világnak a szabályai szerint kellene élni. Az ember fogazata például mutatja, hogy növényevő és húsevő egyszerre, mégsem mondjuk, hogy ha megeszünk egy szelet kenyeret, azzal bűnt követtünk el, mert megöltük a búzát.

– *Ha megeszem a rántott húst, hogy életben maradjak, az azért más, mint amikor ön lelövi a szalonkát, s pusztán szórakozásból öl.*

– Csak a pontosság kedvéért, a vadászat nem szórakozás, hanem szenvedély. Az ember antropológiai természetéből következik. Ahogy a szerelem. Az Úristen az embert ide helyezte, ebbe a világba, mintegy kertbe, hogy kertészként gondozza azt.

Két tévedést lehet elkövetni ezzel a feladattal kapcsolatban. Az ipari lobbí lebetonozná az egész kertet. Ez az egyik. A másik véglet meg hagyná, hogy elvadult dzsumbuj legyen a kert. A küldetésünk az, hogy műveljük, hogy virágzó kertet hozunk létre. Ahhoz viszont kellene szerszámok. *A vadász kezében a fegyver pontosan az, ami a kertész kezében a metszőolló.* A vaddisznóknál minden koca ellik évente öt malacot. Ha az összes disznó megmaradna, úgy néhány év alatt tönkretennék az erdőt, a vetéseket, az élőhelyet, így elpusztítanák azt, s ezzel magukat is. Ma már nincsenek nagyragadozók, a természet rendjét tehát csak a fenntartható vadászat képes biztosítani.

– *Az előbb ismerte el, hogy szenvedélyről van szó.*

– Persze. A sportvadászat szenvedély, amely nagyon mélyen gyökerezik az ember antropológiájában. Mindenkinek az őse vadászott. Az öné is. Természetes, hogy benne van az emberben ez az ösztön.

– *Szóval a mennyország az állatok számára nincs nyitva?*

– Nincs. A mennyország, Isten színe látása, a Szentháromság belső életében való sajátos részesezés lehetősége a szellemi lények számára valóság. A teremtés egésze is meg fog újulni valamilyen formában, benne minden teremtménnyel, de a kettő nem keverendő össze. Ezért aztán az, aki egy állat elejtését vagy ételként való felhasználását összekeveri egy ember megölésével vagy megevésével, az elmebeteg. Visszatérve a kérdésre, a Szentatya sem mondhat mást egyébként,

mint ami a katolikus hitletétemény, szavait tehát mindenkor ennek fényében kell értelmezni, nem pedig mondjuk a New York Times szenzációhajhász újságírói által kiagyalt főcímekekből. Minden élő teremtménynek van bizonyos „joga”, a teremtés és a természet rendje szerint a nekik járó módon, de ezek semmiféle módon nem keverhetők össze az ember jogaival. Nagyon szép hagyománya egyébként az egyháznak a Hubertus-mise, s számos szent vadászott.

– *Szent Ferenc meg prédikált a madaraknak. De kinek a pap, kinek a papné.*

– Persze. Kapisztrán Szent János ferences vezetésével pedig Nándorfehérvárnál aprították a törököt. E szívemnek kedves témákon kívül a KDNP-ről is lesz szó?

– *Hogyne! Főleg, hogy március végén újra elnökké választották. Miért nem indult senki ön ellen? Mást nem érdekel ez a munka?*

– Általános támogatással engem választottak. Hogy jut ebből arra a következtetésre, hogy mást nem érdekel? Logikailag ebből az következik, hogy olyan eredményeket értünk el, amelyek önmagukért beszélnek, s a párt egésze ezt az utat akarja járni a jövőben is.

– *Milyen utat?*

– A KDNP-nek sajátos karaktere van, amely alapján teljesen egyedülálló a magyar politikai palettán. Először is: Mi vagyunk az egyetlen történelmi párt a parlamentben – hacsak a szocialisták nem tekintik magukat annak... A mi pártunkat '44-ben a náciak ellen alapították, '45-ben folytatták a küzdelmüket a vörös diktatúra ellen, '47-

ben Barankoviccsal megnyerték a választást és ez volt az egyetlen párt, amelynek tagjai egytől-egyig börtönbe kerültek vagy az emigrációt választották, de egyikük sem lett kollaboráns. 1990-ben Antall József kormányában rendszerváltoztató kormánypárt lettünk. Mi maradtunk. Hol vannak a történelmi pártok? A szocdemek, a kisgazdák? Vagy a nagy rendszerváltoztató pártok? Az MDF? SZDSZ? Nekünk parlamenti frakciónk van, a főispánoktól a polgármesterekig az ország egész területén jelen vagyunk. Úgy, hogy minden program-pontunkat megvalósítottuk. A családi adózástól kezdve a nemzet közjogi egyesítésén át. Az utolsót, a családok csődvédelmét most nyújtjuk be és idén meglesz az is.

– *Minden program-pontot megvalósítottak? Abortusz?*

– Beleírtuk az alkotmányba, hogy a magzati élet fogantatásától védett, de a konkrét törvényi szabályozás csak olyan lehet, amit az adott társadalom el tud fogadni. Elértünk mindent, amire lehetőségünk volt, a többi párt közben vagy nem tudta megvalósítani a program-pontjait, vagy ma már egészen mást mond, mint a kezdetekkor.

– *A Fideszről beszél!*

– Ott üdvös fejlődést láthattunk. A KDNP mindig ugyanazt mondta, és meg is cselekedtük.

– *Csak éppen választáson nem mérették meg magukat, inkább bekúsztak a Fidesz hátán.*

– *Hogyhogy bekúsztunk? Az emberek a Fidesz-KDNP szövetségre szavaztak. Hat választást nyertünk egymás után. Ez a pártszövetség a magyar, sőt, az európai politikatörténet legsikeresebb poli-*

tikai konstrukciója. Logikailag két lehetőség van: vagy az van, hogy a KDNP fantasztikus értéket képvisel, amelyet a Fidesz felismert; vagy az, hogy én hoztam össze valamilyen zseniális megállapodást. Utóbbit a kötelező szerénység okán is ki zárhatjuk.

– *A katolikus egyházzal való jó viszonyt hozzák a Fidesznek, ugye?*

– Az sem magától van. Különb en életem fő műve, hogy szerepem lehetett Szent István bizánci szentté avatásában, amellyel az 1054-es egyházszakadás óta az első közös szentje lett Keletnek és Nyugatnak. Más egyházpolitikai munkám is maradandónak bizonyult az ingatlanrendezéstől a történelmi egyházakkal kötött szerződésekig. A Fidesz mindenesetre bölcsen felismerte a KDNP értékét, az események pedig igazolták ezt a döntést.

– *Önök viszont elvileg különböznek a Fidesztől, azért van saját pártjuk.*

– Minden keresztény párt alapproblémája, hogy ha konzekvensen ragaszkodunk az egyház tanítása szerinti politikáláshoz, az gyakran nem találkozik a közízléssel. Támogatottság híján pedig fennáll a veszély, hogy hitbuzgalmi egyesület leszünk, nem pedig a társadalmat valóban alakítani képes politikai erő. A másik lehetőség, hogy nem ragaszkodunk annyira az egyházas dolgokhoz, akkor viszont egy idő után a kiüresedés veszélye leselkedik ránk. Én egyikben sem vagyok partner. Nem akarok hitbuzgalmi egyesület elnöke lenni, de olyan néppárté sem, amely nem mer kiállni az egyházas keresztény értékek mellett. Mi semmit sem kényszerülünk feladni és mégis minden célunkat elértük. A Fi-

desz–KDNP szövetség a többség–igazság problémájára a megoldás. A KDNP ugyanakkor nem egyértelműen jobboldali párt, még akkor sem, ha általában csak egy jobb–bal koordináta-rendszert szokás használni. A nemzet, a család, az egyház értékeinek képviselése miatt mi markánsan jobboldalinak számítunk; a néhai SZDSZ ilyen értelemben szélsőbaloldali párt volt, amely anarchonihilista módon tagadta ezeket az értékeket.

– *Öt éve nincsenek a parlamentben.*

– Jó, csak az évtizedes harc belém ivódott... A lényeg, hogy van egy másik koordináta-rendszer is, a munkáé és a tőkée. Keresztény pártként mi azt mondjuk, hogy a munka az elsődleges, s a tőkének kell, hogy legyen társadalmi vetülete. Ebben a koordinátarendszerben mi tehát mérsékelt baloldaliak vagyunk, a néhai SZDSZ pedig szélsőjobboldali volt, hiszen a tőke primátusát, ráadásul a multinacionális tőke primátusát képviselte.

– *Ha már tőke és primátus. Amikor Erdő Péter prímás is Tarsoly Csabával üzletelt, lehet hitelesen tőkeellenesnek lenni?*

– Aki életében bármilyen kapcsolatban volt Tarsoly Csabával, az összefüggésbe kerül a Quaestor tisztességtelen ügyeivel is? Az Esztergomi Főegyházmegyének a prímási bor termék miatt volt köze a Quaestorhoz. Nagyon nem korrekt, amikor fotókat mutogatnak és azt sugallják általuk, mintha az egyház benne lett volna valami tisztességtelen ügyben. Én soha életemben nem találkoztam Tarsoly Csabával, de politikában élő emberként én is rengeteg emberrel találkozom, rengetegen fotózkodnak velem. Amíg nincs tudomásom arról,

hogy az adott illető erkölcsileg vállalhatatlant művelt, miért ne találkoznék az illetővel?

– *Sokakkal kell? Orbánt mintha sokkal inkább Lázár János helyettesítené, nem ön, a hivatalos miniszterelnök-helyettes.*

– Lázár János a kancellária jellegű ügyeket viszi a Miniszterelnökségen, ami nem ütközik az én feladataimmal. Már csak azért sem, mert az én portfólióm körülbelül: Goethe és a világegyetem. A nemzetpolitika persze nagyon hangsúlyos benne. Életcélom, hogy a ciklus végére meglegyen az egymillió új magyar állampolgár. Érzelmileg, személyesen is az. Anyám erdélyi: én tudom, milyen az, amikor valakit egy életen át bozgoroznak. A honosítással nekik szolgáltatunk igazságot.

– *Az RMDSZ-szel való fideszes-kormányzati kiegyezés az ön sikere?*

– Az RMDSZ-szel való kiegyezést szorgalmaztam. Elfogadom természetesen, hogy egy nagy szövetségben, amilyen a Fidesz–KDNP, mindenkinek megvan a maga baráti köre, amely politikai hatásokkal is járhat. Ez egyébként helyes. Annál erősebb a magyarság szövete. A személyes kapcsolatok viszont nem egyenlőek egy kormány politikájával. Azt kell látni, hogy ha az RMDSZ nem jutna be a bukaresti parlamentbe, akkor oda nem egy másik magyar párt fog kerülni, hanem csak román pártok, és akkor a magyar politizáló értelmiség ideológiai alapon előbb-utóbb beolvadna a román pártokba és vége lenne a magyar képviseletnek. Egyúttal az RMDSZ-t arra kell buzdítani, hogy visszatérjen a szövetségi jelleghez és integrálja azokat, akiket lehet. Kelemen Hunorral

mindenesetre történelmi lépést tettünk meg, kölcsönös bizalom van az RMDSZ és a magyar kormány között. Ennek eredményeként a honosításban immár az RMDSZ is részt vesz.

– *Akik húsz éve Bukarestben vannak, azok a románokkal való bizniszelésben lehetnek érdekeltek, nem?*

– Ez kétségkívül probléma, mégis: ha nem lett volna magyar képviselő Bukarestben, akkor mi lenne ma?

– *Lehet, hogy autonómia.*

– Nem mondja komolyan. A románok még ennyit sem adtak volna. Nem akarom laudálni az RMDSZ eredményeit, nyilván el lehetett volna érni többet is, de negligálni sem helyes.

– *A Híd-Most szlovákiai tevékenységével is ilyen megengedő?*

– Az más történet. Az RMDSZ-szel lehetett rengeteg vitánk, de például Markó Béla azt sosem vonta kétségbe, hogy az RMDSZ etnikai alapú magyar párt. Bugár Béla és a Most-Híd nem ilyen. A Délvidéken látszott, milyen veszélyt jelent ez a politika. Ott a Demokrata Pártban lévő magyarok is megszavazták azt a jogfosztást, hogy mint „a megszállók leszármazottai”, a magyarok ne részesülhessenek kárpótlásban. Ezt aztán megoldottuk, mert elmentem Szabadkára és elmondtam, hogy ha így, akkor mi megvétőzzük az EU-s csatlakozási tárgyalásokat. A szerbek visszavonták a jogfosztást, de a veszély jól látható. Amit a Híd-Most művel, az az asszimiláció irányába hat, mert először jön a vegyes párt, utána egy szlovák pártban a magyar tagozat, végül a szlovák pártban pár ma-

gyar. Mindemellett az lenne helyes, ha a Magyar Közösség Pártja, ahol csak lehet, megállapodna velük. Beláthatatlan veszteséget okozna a felvidéki magyarságnak, ha nem lenne magyar párt a pozsonyi parlamentben. Ezért mondom, hogy nekünk minden magyar egyaránt fontos.

*(Mandiner, 2015. április 8.,
az interjút Stumpf András készítette)*

A MIGRÁCIÓRÓL, A BALLIBERÁLIS OLDAL KETTŐS FELELŐTLENSÉGÉRŐL

– Napirend előtti felszólalásra adott válasz –
2015. június 15.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes:
Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr!
Tisztelt Ház! Először is fontos, hogy leszögezzük
azt, hogy mi az, amiben nem lehet vita. Nyilvánva-
lóan nem lehet vita abban az emberiség jegyé-
ben, hogy Magyarországnak, úgy, mint a civilizált
országoknak, hozzá kell járulnia ahhoz, hogy ezek
az emberek a szülőföldjükön emberi életet élhes-
senek. Ezért is van, hogy költségvetési pénzből, a
magyar adófizetők pénzéből szerepet vállaltunk
Afganisztánban, Irakban, egyházi, civil, karitatív
szervezeteken keresztül Szíriában is, az egész Kele-
ten.

Ahhoz sem férhet kétség, hogy a valóban po-
litikai menekülteket, akik politikai, vallási vagy et-
nikai okok miatt az életükért menekülnek, őket a
civilizált országoknak be kell fogadni, és látnunk
kell azokat az emberi tragédiákat, amiket részint
ezeknek az országoknak a saját rendszere okozott,
részint nagyhatalmi játszmák és tévedések követ-
kezményei és embercsempész gazemberek váms-
zedése, tehát karitatív alapon ezeknek az embe-
reknek segíteni kell.

Ugyanakkor a helyzet súlyosságából kifolyólag, a magyar nemzet s a történelem színe előtti felelősségtől vezérelve túl kell lépni a pízsi kereteken és világossá kell tenni azt, hogy az ezekből az országokból – Afganisztánból, Szíriából, Irakból vagy Észak-Afrikából – érkező migráns tömegek bizony részben, jelentős részben integrálhatatlanok, elsősorban azért, mert nemhogy asszimilálódni nem akarnak, de integrálódni sem. Sok esetben az európaiatól idegen, sőt ellenséges kulturális, vallási háttérből jönnek, ilyen mentalitással, és ennek a veszélynek nem tehető ki Európa és nem tehető ki Magyarország. És azt kell mondanom, hogy *a terrorista veszély ezekben az esetekben nem előítélet, hanem utóítélet, egyszerűen tapasztalati tény*, meg kell nézni a Párizsban és Londonban történeteket.

És hogy mennyire álságos a balliberális oldal kettős beszéde, a tekintetben hadd ismertessem meg az Országgyűlést néhány részlettel, néhány „gyöngyszemmel”, amikor 2004-ben a szociális demagógiáig elmenő módon kampányolt a balliberális oldal a kettős állampolgársággal szemben, mintegy bevándorlónak tételezve a külföldi magyarságot, és a következőt mondta például Gyurcsány Ferenc, akkori miniszterelnök. Azt mondja: „Amikor azonban elmondjuk, hogy 800 ezer magyarigazolvánnyal rendelkező határon túli nemzetársunk valószínűnek tartja, hogy áttelepedik Magyarországra, itt venné igénybe az egészségügyi, szociális szolgáltatásokat, itt tartana igényt nyugdíjra, akkor nem riogatunk, hanem tájékoztatunk,

és nem alaptalan dolgokat híresztelünk, hanem tényeket sorolunk.” Majd hozzáteszi, hogy mindez 500 milliárdba kerülhet majd mindannyiunknak.

Ki is számolja a pártkiadványuk – amit egyébként kormánypénzből csináltak –, hogy ez évente személyenként 167.938 forintba kerülne minden egyes állampolgárnak, havonta pedig 13.995 forintba. *(Szilágyi György: Szégyen!)*

Vagy még egy „gyöngyszemet” hadd ismertessek. Ujhelyi István akkor a Fial Baloldal nevében a következőket mondta: „Orbán Viktor megalomán ötletének és külpolitikai kudarcának árát elsőként a fiatal munkavállalókkal kívánja megfizettetni. Zömében fiatal, romániai román munkavállalók jelennek majd meg a magyar kormány jóvoltából a munkaerőpiacunkon. Világos tehát, hogy ez hátrányosan érinti azokat a kortársainkat, akik munkahely nélkül kezdik önálló életüket. A Fial Baloldal számára elfogadhatatlan az ifjúság megélhetési és munkalehetőségeinek ilyen kiárusítása.” Mondta ezt akkor a balliberális oldal. *(Dúró Dóra: Szégyen! – Szilágyi György: Szégyen!)*

Tisztelt Ház! Tehát láttuk azt, hogy a balliberális oldal 2004-ben a külhoni magyarokkal szemben a szociális demagógiáig elmenő bevándorlásellenes kampányt vitt, ezért teljesen hiteltelen, amikor most hirtelen a „külföldi bevándorlók” mellé áll. Ezért azt állítom, hogy kétszeres felelőtlenséget követ el. Az első felelőtlenség az volt, amikor a külhoni magyarok állampolgársága ellen kampányolt 2004-ben, most pedig, 2015-ben a magyar nemzet önvédelmi reflexeit ellehetetlenítve akarja

megakadályozni azt, hogy védekezhessünk ezzel a migrációval szemben, ami veszélyt jelent Magyarországra, veszélyt jelent Európára, veszélyt jelent a magyar emberekre és veszélyt jelent az európai emberekre. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

BRÜSSZEL IMPOTENCIÁJA MIATT KELL A KERÍTÉS

– *Meglepő volt Szijjártó Péter szerdai bejelentése a magyar–szerb határon felállítandó 175 kilométer hosszú kerítésről. Hogyan született meg a döntés?*

– Miért volt meglepő? Hiszen Bulgária is megépítette a maga kerítését, a spanyolok is megépítették; a franciák, svájciak, németek és az osztrákok is lezárták a határaikat az illegális migránsok előtt.

– *Kósa Lajos néhány napja még azt mondta, hogy a kormány nem gondolkodik a határok fizikai lezárásában, hanem jogi megoldáson dolgozik. Ehhez képest okozott meglepetést a bejelentés. Mi vezetett ehhez a döntéshez?*

– A kényszer szülte. Európa legbaloldaliabb kormánya, a Hollande-kormány is lezárta a határokat. Osztrákok, németek a schengeni előírásokon átlépve teszik ugyanezt, tehát nem csak délen, hanem nyugaton is kényszerhelyzet alakult ki. Nincs vita abban, hogy segíteni kell azokon a szerencsétlen embereken, akik akár politikai, akár gazdasági okból elhagyják a szülőföldjüket. A humanitás jegyében a gazdagabb és civilizált országoknak ahhoz kell hozzájárulniuk, hogy az érintett embereknek ne kelljen eljönniük. A saját országaik rendszerein túlmenően, nagyhatalmi játszmák és tévedések következménye, hogy ez a helyzet létre-

jött, aminek embercsempész gazemberek a vámszedői.

Magyarország erején felül járul hozzá, hogy konszolidálódjanak ezeknek az országoknak a viszonyai, hiszen katonai, orvosi és humanitárius missziót vállaltunk Afganisztánban és Irakban, Szíriában is segítettek magyarok. A politikai menekülteket természetesen be kell fogadni, de őket meg kell különböztetni azoktól, akik egy jobb megélhetés reményben keltek útra. Őket is megértjük, de az ő esetükben nincs ilyen kötelességünk és reális lehetőségünk sem.

És látni kell, hogy az ezekből az országokból érkező emberek tekintetében nagy a kockázata, hogy integrálhatatlanok, mert nem akarnak nem-hogy asszimilálódni, de integrálódni sem, és az európaival sokszor ellenséges kulturális, vallási, mentalitásbeli háttérből érkeznek. A kockázatok között ott szerepel a terrorveszély is. Ez nem előítélet, hanem utóítélet, keserves tapasztalati tény. Például az Iszlám Állam által uralt területekről jövő embereket nemzetbiztonsági szempontból szinte lehetetlen biztonsággal beazonosítani.

– *A Terrorelhárítási Központ vezetői azt nyilatkozták, hogy még a megnövekedett migrációval együtt sincs Magyarország on terrorveszély.*

– Potenciálisan nyilvánvalóan az illegális migrációval együtt nő a kockázat is, pontosan azért tesszünk hathatós intézkedéseket, hogy ennek elejét vegyük. Magyarország persze azt is megtehetné, hogy kitérítse, merre van Ausztria és Németország és szépen átengedi a tömegeket abba az irányba, ők meg csináljanak velük, amit tudnak.

Ezt azonban részint rossz néven vennék, mondván hogy nem korrekt velük szemben, részint – előbbutóbb – szemrebbenés nélkül vissza fogják őket toloncolni ide.

– *De hát most éppen ez zajlik.*

– Ezért építjük meg a kerítést, megakadályozva illegális bejutásukat, és jogszabályban meghatározzuk, melyek a biztonságos országok. Görögország, Szerbia – mint EU-s és EU tagjelölt országok – biztosan azok. Ott senkinek az élete nem forog veszélyben. A kormányülés alatt felhívtam Pásztor Istvánt, a vajdasági magyarok vezetőjét, aki támogatta a kerítés felépítését, mégpedig azért, mert már a Vajdaságban is tarthatatlan állapotok vannak. Ha viszont nyilvánvaló a migránsok előtt, hogy nem tudnak beszökni Magyarországra, akkor annak sem lesz értelme, hogy a Vajdaságban maradjanak. Tehát a rajtuk lévő nyomás is csökken.

– *Ön szerint egy drótkerítés eltántorít egy olyan szíriai menekültet, aki tűzön-vízen át eljutott Szabadkáig?*

– Ez nem egy magyar know-how, hiszen az EU-ban kerítés van a török–bolgár határon, vagy Spanyolországban. De egy tengerentúli példát is említhetünk, az amerikai–mexikói határt.

– *Egy világnézeti párt vezetőjeként hogyan tudja összeegyeztetni a kerítés felállítását a pápa tegnapi üzenetével, miszerint sehol a világon ne zárják be az ajtókat a menekültek előtt?*

– Pontosan a pápa szavai szerint: a menekültek előtt nyitva van az ajtónk. A hozzánk érkező emberek óriási többsége azonban nem menekült, hanem egy jobb gazdasági élet reményében elindult

migráns. És érdemes itt egy fontos erkölcsi kérdést tisztázni. Más természetű a személyes dimenzió, mert az az én erkölcsi döntésem, hogy a saját érdekeimet alárendelem-e egy másik embernek, beengedve őt az életembe, vállalva a kockázatokat. És más természetű az állam tekintetében, ahol a közösség érdekeit kell képviselnem. *A magyar nemzetnek az az érdeke, hogy ne tegyük ki annak a veszélynek, hogy integrálhatatlan migráns tömegek zúdulnak az országra.* Ezért, ha én politikai vezetőként nem a nemzet érdekeit nézem, azt alárendelem az idegen migránsok érdekeinek, akkor esküszegő lennék.

Az az elvárás, hogy szó szerint minden migráns előtt nyitva legyen az ajtónk, azért is veszélyes, mert ezzel azt üzenjük azoknak az embereknek, akik még ott maradtak Afganisztánban, Irakban, Észak-Afrikában, hogy jöjjenek ők is betelepülni Európába, Magyarországra. Az otthon maradtakat is arra akarjuk biztatni, hogy keljenek útra? Szerencsés dolog egy ilyen üzenet velünk és velük szemben? És mi lesz a vége? A jobb élet reményében a harmadik világ milliárdnyi migránsa költözik be Európába?

– *Az Eurostat szerint 2014-ben a Magyarországra érkezett menekültek 40 százaléka jött háborús övezetből. 41 ezer kérelmező közül 16 ezer háborús okok miatt hagyta el az otthonát.*

– Ezeket egyenként kell megvizsgálni, de nyilvánvaló, hogy Magyarország nem tud mindenkit befogadni. Ráadásul biztonságos országokból. Olaszország és Görögország mellett, Magyarországon van a legnagyobb migrációs nyomás. Nekünk len-

ne a leginkább érdekünk, hogy Brüsszel reális megoldással álljon elő. Hát ehhez nagy hit kell, ismerve Brüsszel impotenciáját... És meddig várjunk rájuk? *Nekünk már az is jó, ha nem segítenek, de legalább ne akadályozzanak minket!* Itt nem lehet tehetetlenkedni, mert *ha most hibázunk, generációkra lesz élehetetlen a hazánk.*

– *Az európaiótól eltérő kulturális és vallási háttérrel az iszlámra utalt, ugye?*

– Schöpflin György londoni tapasztalatai alapján mondta nagyon találóan, hogy nem azonos kockázata van annak, ki milyen kulturális-vallási-mentálisbeli háttérrel érkezik. Meg kell nézni, hogy akár Párizsban, akár Londonban a terrorcselekmények elkövetőinek jelentős része nem első, hanem második vagy harmadik generációs, jó iskolába járt, jólétben él és mégis ellenségnek tekinti a befogadó országot és annak kultúráját.

– *Orbán Viktor a napokban az arab bankárok fórumán azt mondta, hogy a magyarok nagy szellemi civilizációs építménynek tekintik és tisztelik az iszlámot.*

– Ez így is van. De a *nemzeti érdek* alapján nem tehető egyenlőségjel egy tisztázatlan háttérű migráns és egy ismert török vagy arab üzletember közé, aki befektet az országba.

– *Nemrég felmerült egy hatalmas mecset megépítésének terve Budapesten. Ön támogatná a mecsetépítéseket Magyarországon?*

– A vallásszabadság mindenkit megillet, ilyen építkezés azonban *akkor* lehetséges, *ha* azt az ott élők is elfogadják.

– *Komolyan gondolta múlt heti sajtótájékoztatóján, hogy a baloldal potenciális szavazókat lát a menekültekben?*

– Persze. Az említett migránsok, akik a magyar nemzethez és keresztény civilizációhoz nem kötődnek inkább lesznek baloldali szavazók, mint konzervatívok. Szociális szempontból is így van ez. De szerintem a baloldali pártok egymásra licitálnak bevándorlás-pártiságban, ami ugyan a baloldal egésze tekintetében irracionális, hiszen a szavazók nagy része nem akar bevándorlást, de a baloldali pártok egymással vívott harca, egymáshoz viszonyított pozicionálása fontosabb, mint a baloldali tábor egésze. Ennek pedig az lesz a következménye, hogy a bevándorlást ellenző baloldali szavazók még inkább átmennek a Jobbikhoz... Azért is hiteltelen a baloldal politikája, mert 2004-ben a külhoni magyarok állampolgársága tekintetében a legszélsőségesebb szociális demagógiát vitték a külhoni magyarok ellen, mondván, hogy százezrével fognak betelepedni, elveszik az itteniek munkahelyét, egészségügyi ellátását, stb. Gurcsány Ferenc miniszterelnökként és Újhelyi István a Fialat Baloldal vezetőjeként kifejezetten azzal kampányolt a külhoni magyarok ellen, hogy ez ötszáz milliárdjába kerül az országnak, mindenkinek tizenháromezer forintba havonta, elveszik a fiatalok munkahelyeit. Ezek után ennek a baloldalnak semmilyen erkölcsi alapja nincs bevándorlás-pártiként tetszelegni.

– *Nem ugyanilyen megfontolásból helyezkedik a Fidesz is a jobboldalon, amikor a Jobbik szavazói között népszerű tematikákat teszi magáévá?*

– Ez olyan súlyú ügy, ami messze felülírja a pártpolitikai szempontokat. Mellékesen – mintegy következmény-szerűen – a kormány határozott fellépése védelem a Jobbik további térnyerésével szemben is.

– *A Jobbik szinte folyamatosan erősödik. Azt hallani, hogy kormánykörökben is komolyan tartanak tőle.*

– Az MSZP tíz százalék alatt áll, és a liberális bevándorlás-politikája miatt a szocialista párt megmaradt szavazóiból még többen át fognak menni a Jobbikhoz. Ennek pedig komoly következményei lesznek az egész magyar politikai paletta vonatkozásában. Az MSZP előidézheti azt a helyzetet, hogy 2018-ban a Jobbik lesz a Fidesz–KDNP után a második párt.

– *Mi a stratégiájuk velük szemben? Megpróbálják megosztani őket a náci–nem náci törésvonal mentén, és mondjuk kiegyeznek a mérsékelt szárnyal?*

– A Jobbik ellenzéke a kormánynak, durva ellene a Fidesz–KDNP szövetségnek, elég megnézni, hogy például a kurucinfo hogy gyaláz minket. Ha erős közbiztonság van, ha a kormány határozottan cselekszik bevándorlás ügyben, akkor ez megakadályozza, hogy az elbizonytalanodott szavazók átmenjenek a Jobbikhoz. De a baloldal önfelszámoló politikája miatt kialakulhat egy lengyel típusú helyzet, ahol lényegében eltűntek a szocialisták. (Azzal a megjegyzéssel, hogy a PIS, mint egy népi katolikus konzervatív párt lényegileg más karakterű, mint a Jobbik.)

– *Baloldalon kit tartanak nagyobb ellenfélnek, Gyurcsányt vagy az MSZP-t?*

– Gyurcsánnyal nem tudok elképzelni párbeszédet. Reális veszélyt mostanság egyik baloldali párt sem jelent a kormánypártokra.

– *Visszatérve a bevándorlásra: Balog Zoltán azt mondta, hogy neki nem ízlése szerint való a nemzeti konzultációt erősítő plakátkampány. Ön hogyan vélekedik erről?*

– Nem bonyolódnék esztétikai-ízlésbeli kérdésekbe. Az utolsó plakát, ami nekem igazán tetszett az a „Távárisi konyec” volt. Ez plakát-vita túldimenzionált, teljesen marginális epizód magához a bevándorlás-kérdéshez képest. A nemzeti konzultáció viszont fontos, amire azért van szükség, hogy a kormány sziklaszilárd alapon tudjon állni, amikor Brüsszellel tárgyal, és ehhez ismerni kell a népakaratot. Különben a plakátok tartalmával – törvényeink betartása, kultúránk tisztelete, munkánk védelme – teljesen egyetértek, mert mindhárom állítás evidencia.

– *A vasárnapi zárva tartást siker-sztoriként találja a KDNP, miközben a felmérések szerint az emberek kétharmada elutasítja. Nem érzi, hogy az emberek magánszférájába avatkozás szülte ezt a népharagot?*

– Nem. Mit kellene egy kereszténydemokrata pártnak képviselnie, ha nem a szabad vasárnapot? Eredményesen képviseltük és megvalósítottuk. Ezt is nehéz vádként beállítani. Két dolgot érdemes ezzel kapcsolatban megfontolni. Az egyiket az osztrák alkotmánybíróság is kimondta, miszerint a kereskedelemben dolgozó többszázezer embernek

joga van a mi kultúrkörünkben általánosan elfogadott pihenőnaphoz – és ez a vasárnap – mégpedig azért, mert a családok együttlétét ez garantálja. Kétségtelen, hogy ez a társadalom bizonyos részének kellemetlenséget jelenthet...

– *A többségének...*

– ..., mert vasárnap nem fog tudni vásárolni. Viszont a kereskedelembe dolgozó százezernyi munkavállaló szempontja olyan legitim szempont, ami erősebb érv, mint az az esetleges kellemetlenség, hogy vasárnap nem lehet vásárolni. Megjegyzem, hogy ez a legrégebbi szociáldemokrata és szakszervezeti követelés. Életemben nem értettem egyet Szanyi Tiborral, de most igaza volt, amikor azzal támadta az MSZP vezetését, hogy egy magát baloldalinak mondó párt a multi szupermarketek mellé áll és liberális retorikát folytat a szabad vasárnap ellen, ahelyett, hogy azt követelné a kormánytól, hogy az iparban is vezesse be!

– *Hol itt a sikertörténet?*

– A társadalom szép lassan elfogadja, és már most látszik, hogy az emberek megváltoztatták a vásárlási szokásaikat. Azokat a gazdasági érveket pedig, amelyekre az ellenzökök felépítették az ellenkampányukat, az élet megcáfolta. Demján Sándor még különadó kivetését is vizionálta, amelyet a gazdaságból kieső bevételek miatt kényszerül majd kivetni a kormány. A Liga elnöke felhevülten tömeges elbocsátásokról szónokolt. Mindennek az ellenkezője történt: a bevásárlás szépen áttevéődött péntekre, szombatra, hétfőre, a kereskedelmi forgalom nőtt, újabb munkahelyeket generálva ezzel, a kis családi boltok jól jártak, és az érintett mun-

kavállalók is jórészt úgy nyilatkoztak, hogy fontos nekik a családjukkal eltöltött vasárnap.

– *Miért nem kérdezték meg erről is az embereket egy nemzeti konzultáció keretében?*

– Mert ez a véleménynyilvánítási mód csak az ország egészét érintő legfontosabb kérdésekben tartható, különben elveszíti a jelentőségét. A szabad vasárnap számomra nagyon fontos, de az ország egésze, működése, jövője szempontjából nem akkora súlyú, mint a bevándorlás kérdése.

– *Orbán Viktort mivel sikerült meggyőzni? Mert ő többször is úgy nyilatkozott, hogy ezt a kérdést bízzák az emberekre, és mindenki döntse el, hogy mikor akar vásárolni?*

– Ez nagy menetelés volt. A KDNP egyik karizmája, hogy nem adja fel. Mi vagyunk az egyetlen párt, akiknek lényegében valamennyi program-pontja megvalósult. Utolsóként most nyáron ér révbe a családi csődvédelemmel kapcsolatban kezdeményezett elképzelésünk. A szabad vasárnap tekintetében valóban olykor éles vitákat folytattunk a szövetségünkkel éveken át. Személy szerint hosszú beszélgetéseken vagyok túl Matolcsy Györggyel és Varga Mihállyal. Végül is az ország gazdasági teljesítőképessége tette lehetővé programunk megvalósítását.

– *A kormány-koalíció belüli szereposztással kapcsolatban ön korábban úgy nyilatkozott, hogy a Fidesz a hardver és a KDNP a szoftver. Az előbb azt mondta, hogy valamennyi program-pontjukat megvalósították, olykor a Fidesz kezdeti ellenállását legyűrve. Most is így közelíti meg a két párt közötti együttműködést?*

– Az 1994-es választáson a jobboldal több szavazatot kapott, mint a baloldal, a liberálisokkal mégis nekik lett kétharmados parlamenti többségük, mert ők egyben voltak, mi pedig darabokban. Ebből következett a polgári szövetség gondolata, hogy a jobboldal akkor tudja a szavazati többségét mandátumtöbbségre váltani, ha összefogunk. Szellemi értelemben a Fidesz–KDNP azon fundamentumon nyugszik, amelynek lényege, hogy egy nagy gyűjtőpárt és egy világnézeti párt szövetsége. Ha egy politikai oldal elveszíti a szellemi forrásvidékét, akkor előbb-utóbb kiüresedik és szétesik. A baloldalnak most pont ez a problémája. A Horn Gyula által létrehozott nagy baloldali gyűjtőpártot Gyurcsány Ferenc azért tudta apró darabokra szétverni – ami önmagában is politológiai csoda –, mert az MSZP elveszítette a baloldaliságát, majd tulajdonképpen Gyurcsánnyal az SZDSZ átvette az MSZP irányítását és egy kvázi-liberális párttá váltak a szocialisták. A KDNP világnézeti pártként a kereszténységhez kapcsolja a szövetséget, és ebből kiindulva érhet el a Fidesz olyan széles társadalmi rétegeket is, akik nem különösebben kötődnek a kereszténységhez. *De a szellemi forrásvidék nem lehet bizonytalan!*

(atv.hu, 2015. június 19.,
az interjút Szlazzánszky Ferenc
és Szobota Zoltán készítette)

HOGY EURÓPA EURÓPA MARADJON

*– Karitász a migránsok felé, de önvédelem
a migrációval szemben –*

– Ön azt mondta, hogy ennek a mostani migráció elleni küzdelemnek a tétje: Európa.

– Pontosan így van. Hogy Európa Európa maradjon. Magyarország pedig Magyarország. Itt a mellébeszélés dezertálás és árulás. Ez a mostani migráció, invázió kísértetiesen emlékeztet arra, ahogy 1514-ben városnéző törökök beszivárogtak, majd belülről elfoglalták Budát. „Boldogasszony tornya tetejében, félhold ragyog a kereszt helyében.” – ahogy Arany János írta.

– Ehhez képest a kormány támogatja török-magyar szervezésben a Nagy Szulejmán-év ünnepeit.

– Tiszteletben tartom török barátaink szempontjait, de Magyarországon szó sem lehet „Nagy Szulejmán-évről”, hanem Zrínyi-évet kell hirdetnünk, ahol emlékezünk a történelmünkre. Mi magyarok nem tehetjük zárójelbe a 150 év tanulságait, azt, hogy országunkat lerombolták, népünk felét legyilkolták, hogy évezredes történelmünkben – hogy csak a középkort idézzem – egyedül Batu kánhoz hasonlítható az a pusztítás, amit Szulejmán okozott! Tehát Magyarországon a Zrínyi-év kapcsán

lehet török–magyar közös történelmi megemlékezés Szulejmánról is, de nem a Nagy Szulejmán-év kapcsán, mintegy mellesleg Zrínyiről!

– *Robert Fico olyan kijelentést tett, hogy a keresztény migránsokat fogadja be Szlovákia.*

– Igaza van. Részint, mert ők abban az iszlám világban, ahonnan jönnek – különösen az „arab tavasz” óta – valóban üldözöttek. Másrészt pedig ők természetszerűen jól integrálhatók a keresztény történelmű és civilizációjú Európában. Ez egyébként keresztény kötelességünk is. Ráadásul az ő megélt tapasztalatuk, megkockáztatom: immunitást, védelmet jelent nekünk is. Hallgassuk meg őket és sokkal jobban rádöbbenünk a veszélyre, ami fenyeget. Az önvédelemhez minden embernek és minden nemzetnek, civilizációnak joga van! Persze szintén keresztényi, erkölcsi alapon, ahhoz – lehetőségeinkhez mérten – segítséget kell nyújtanunk vallástól, kultúrától függetlenül, hogy mindenki emberi életet élhessen a szülőföldjén. Biblikus kifejezéssel: *mindenki a saját fügefája alatt*. Megjegyzem: a szunnita muszlim menekülteket nem az olyan dúsgazdag, szunnita iszlám államoknak kellene befogadnia, mint például Szaud-Arábia? Nekem úgy tűnik, hogy inkább így akarják iszlamizálni Európát...

– *Mégis keresztény országgént nem kellene befogadnunk a harmadik világ migránsait?*

– A politikai reflex-válasz persze az, hogy nem. De a konkrét embereket nézve azért ez lelkiismeretileg nehéz kérdés. Nekem a katolikus morális állapotbeli kötelességről szóló tanítás tűnik megoldásnak. Ez azt mondja, hogy a természet rendje

szerinti felelősség koncentrikus körökkel írható le. A legbelső, az elsődleges kötelesség-felelősség a saját családomért van; majd a barátaim, rokonaim iránt; azután a nemzetem iránt; és végül az emberiség iránt. A felelősségi körök összekeverése végzetes. Például – én keresztény alapon – a jövőmem egy részét a Magyar Máltai Szeretetszolgálaton keresztül a hajléktalanok segítésére adom. De nem lenne normális dolog, ha egy csapat hajléktalant beengednék a fürdőszobába meg a konyhába a feleségem, a három gyerekem és az édesanyám mellé.

– Ön célzott rá, hogy ami például az arab tavasz kapcsán történt és történik, az nem politikai tévedés és tehetetlenség, hanem tudatos stratégia. Orbán Viktor pedig Tuskón a nemzetközi baloldal politikai mesterkedéséről beszélt a bevándorlási özön kapcsán, ami számukra nem probléma, hanem lehetőség, céljaik elérésének eszöke.

– Nem hiszem, hogy mindez csak úgy véletlenül alakult volna így. Ma a világot uraló ideológia – az Egyesült Államokban a demokratapártiakhoz, az EU-ban a szocialisták-kommunisták-liberálisok-zöldekhez köthetően – mindebben valójában nem fenyegetést lát, hanem alkalmat: a keresztény-konzervatív értékrend és főleg a nemzetállamok lerombolásához; hiszen a migráns tömegek számára mindez idegen, ezért nem csak majdani szavazóikat látják bennük, hanem annak eszközét, hogy a keresztény örökséget végleg relativizálják és a nemzeteket végleg maga alá gyűrje az, amit „brüsszeli bürokráciának” neveznek. Megjegyzem,

ha ez sikerülne nekik, akkor ennek – az iszlamizmus tekintetében – az ő szempontjukból is súlyos következményei lennének... Hát ez a küzdelmünk tétje.

*(Gondola, 2015. augusztus 25.
és a Hazánk szeptemberi száma,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

TEREMTÉSVÉDELEM

Eminenciás Bíboros Úr, Köztársasági Elnök Úr,
Házelnök Úr, Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Biblia szavaival: Az Úristen az embert kertbe helyezte, hogy *őrizz*e és *gondozza* azt. Tehát nem passzív tétlenség, hanem aktív cselekvés a küldetésünk.

Két tévedés jellemző a kerttel kapcsolatban: az egyik, amikor lebetonozzák a kertet, egy tenyérszerű zöldet se hagyva. A másik, amikor nem törődnek vele, és így elvadult dzsumbujjá válik. A kert akkor lesz kert – rózsakert vagy gyümölcsös –, amikor a kertész műveli azt: locsolja, metszi, gyomlálja. A kert a világ szimbóluma. Nekünk, mint kertészeknek, az a küldetésünk, hogy az ember kiteljesedhessen – anyagilag, szellemileg, lelkileg –, és a társadalomban minél jobb életminőség legyen.

Mint a kereszténydemokrata párt elnöke és mint a kereszténydemokrata kormány minisztere, szükséges, hogy tisztázzuk viszonyunkat a zöldekhez, az EU parlamentjében levő zöld frakcióhoz. A kereszténydemokrácia és a zöld pártok két különböző politikai felfogásának van egy közös része, amit környezet/természet-védelemnek nevezünk – a szelektív hulladékgyűjtéstől a veszélyeztetett vadfajok védelméen át a klímavédelemig. De van lényegi különbség is: *mi teljességében valljuk a természet rendjének védelmét, nem csak a natúra,*

de a kultúra tekintetében: tehát az ember és a társadalom vonatkozásában is!

Mi a természet rendjének védelmében védjük a családot – az egy férfi egy nő életszövetségén alapuló családot –; ők ezt relativizálják. Mi az életvédelem jegyében tiszteljük és védjük az emberi életet a fogantatástól a természetes halálig; ők élet-ellenesen abortusz- és eutanázia-pártiak. Vagy például mi a normalitás nevében elutasítjuk a drogokat; ők a drogliberalizálást propagálják. Tehát, míg mi a természet rendjét képviseljük, nem pusztán a növények és állatok tekintetében, hanem az ember és a társadalom rendjében is, addig ők – illogikus módon – a természetet és annak rendjét csak az ásványok, növények, állatok esetében ismerik el, míg az ember és társadalom esetében ideológiájuk természet-ellenessé válik: egyneműek házassága, abortusz, eutanázia, drogpropaganda.

Mi valljuk, hogy *a természet rendje a teremtés rendjét tükrözi* – mégpedig teljességében: tehát nem csak az embert körülvevő világ, hanem az ember és a társadalom rendjének tekintetében is –, ezért politikai hitvallásunk, hogy *a természetvédelem teremtésvédelem!*

*(Elhangzott a
„Közös otthonunk a teremtett világ”
című konferencián,
2015. szeptember 29-én,
a Parlament Felsőházi termében;
Hazánk szeptemberi száma)*

A VADÁSZATI VILÁGKIÁLLÍTÁSRÓL

*„Ifjaik majdnem mindennap
vadászaton voltak, ezért aztán
attól az időtől fogva mindmostanáig
a magyarok jobb vadászok is,
mint a többi nemzet.”
(Anonymus: Gesta Hungarorum)*

– Ha megenged egy kis „személyeskedést”:
évekkel korábban azt nyilatkozta a Nimródnak,
hogy: „nem én választottam a vadászatot, hanem
a vadászat engem”.

– A családom évszázadok óta vadászik, az ő
vadász-kaland történeteiken nőttek fel, trófeák és
vadászkönyvek között.

– Sajnos sok ismert ember nem vállalja a nyil-
vánosság előtt vadász voltát... Ön kivétel.

– Én büszke vagyok arra, hogy vadász vagyok
egy vadász családból. De itt talán másról is szó
van. A normalitásról. Arra gondolok, hogy mivel a
vadászat része az életemnek, skizofrén dolog len-
ne, ha ezt nem vállalnám. A politikát is addig lehet
jól csinálni, ha normális emberként lehet élni. Szá-
momra ez azt jelenti, hogy például abban a la-
kásban lakhatok, ahol születtem, néha magam ve-
zetem az autót, és ugyanúgy kimegyek vadászni,
mint gyerekkoromban.

– *Beavatná az újság olvasóit vadász-történeteibe, például abba, hogy milyen emlékezetes vadászaton volt mostanában?*

– Elvi okokból soha nem nyilatkozom arról, hogy kivel és hol vadásztam. Hangsúlyozom, hogy tisztán elvi okból. Becsületbeli ügy, hogy az ember ne kövessen el indiszkréciót. Zsákmányommal se dicsekedtem soha, nagyon becsülöm a trófeákat, de azokkal sem. És vadászkönyvet se fogok írni –, bár ez magyar és nemzetközi vonatkozásban is érdekes lenne.

– *Ön meghirdette a vadászat becsületének helyreállítását. Az utóbbi időben kétségtelenül a média és a közmegítélés is pozitívan változik. Nem veszélyezteti ezt a célt az, hogy a vadászati törvény módosítása ugyanakkor megengedő vitatott vadászati módokkal szemben, például az agarászat visszaállítása, vagy a vadaskertek tekintetében.*

– Ez nagyon fontos kérdés. Először is az agarászat régi hagyomány megőrzése, mint a tavaszi szalonkahúzás; a kert tekintetében pedig egyszerűen életidegen lenne a gazdasági szempontok figyelmen kívül hagyása. De van egy mélyebb dimenziója is mindennek. Sokszor összemosódik az etika és az etikett. Pedig a vadászetika: az erkölcsi parancs. A vadászetikett pedig: illendőségi ajánlás. Tehát például a sebzett vad utánkeresése és szenvedéseitől mielőbbi megszabadítása: erkölcsi kötelesség. A teríték átlépése: illetlenség. A kettő közti különbség szó szerint ég és föld. Ráadásul az etikett kérdései, beleértve a vadászati módot, stílust, stb. térben és időben változó. Más itthon és más pl. a volt Szovjetunió területén, vagy

Amerikában. Ráadásul az etika abszolút köt, az etikettet pedig sokszor alárendeli a meghívó iránti udvariasság. Egy példával érzékeltetve: mondjuk én nem ennék magamtól lóhúst, viszont Közép-Ázsiában a vendéglátó iránti tisztelet ezt megköveteli. Különösen, ha mindennek nemzeti érdek aspektusa is van. De hát a diplomáciában mindennapos az ilyen „gasztronómiai próbatétel”...

– *A vadászati diplomácia egy kitüntetett formája az Ön által a FEHOVA-n bejelentett 2021-es Vadászati Világkiállítás.*

– A magyar vadgazdálkodásnak és vadászati kultúrájának – szimbolikusan szólva – két csúcspontja volt: gróf Károlyi Lajos Tótmegyere és az 1971-es vadászati világkiállítás. Ennek 50. évfordulójára grandiózus világkiállítást szervezünk Magyarországon. (A támadások elé menve már most mondom, hogy ahogy Tótmegyer nem Horthyról, úgy '71 sem Kádárról szól.) Nem csak a világrekord trófeák és vadászati kultúrák kerülnek majd bemutatásra, hanem művészeti, íjász, solymász, horgász, lovas, kutyás, vadgasztronómiai seregszemle is lesz! És nem csak Budapest, hanem az egész ország összegyűjtheti és bemutathatja ilyen értékeit. Most télen az összes érdekelttel összeülünk, mindenki megmondhatja, mit szeretne, mit álmodott meg, ezt összerendezzük, és utána szükséges egy miniszteri biztos kinevezése* is az

*A kormány gróf Károlyi Józsefet, gróf Károlyi Lajos unokáját nevezte ki a posztra.

előkészületek levezénylésére. Lépésről lépésre, ezen az íven állítjuk helyre a magyar vadászat régi fényét.

(www.nimrod.hu, 2015. október 19.)

A MIGRÁCIÓ-PÁRTI POLITIKA KÉPVISELŐINEK NEVE SZITOKSZÓ LESZ NÉMETORSZÁGBAN ÉS EURÓPÁBAN

– *Szabad vasárnapról, egyházügyi törvényről,
és a migrációról* –

– *A vasárnapi boltzár bevezetését tavaly a KDNP legnagyobb sikerei közé sorolta, ám az intézkedést azóta eltörölték. Ezek szerint mégsem volt akkor siker?*

– Önmagában az is eredmény, hogy keresztül tudtuk vinni, és még fontosabb, hogy az elmúlt évben beigazolódott: a szabad vasárnap egyáltalán nem árt a gazdaságnak, nem jár elbocsátásokkal, sem a kereskedelmi forgalom csökkenésével, viszont a multik helyett a családi kisboltok járnak jól. A munkavállalók pedig kifejezetten jól jártak, mert egyáltalán nem mindegy, hogy mikor kapnak pihenőnapot: mivel a vasárnap helyett kiadott hétköznapon sokkal kevesebb lehetőségük van együtt lenni családjukkal. A probléma az, hogy a lakosság jelentős része szabadságkorlátozásként élte meg és nem sok szolidaritást mutatott a kereskedelmi dolgozókkal.

– *Egyesek szerint azért visszakoztak, mert féltek attól, hogy az ellenzék végigvisz egy sikeres népszavazást.*

– Persze. Mérlegelni kellett, hogy mi a következő lépés, ha a két népszavazást (a migrációról szólót és a szabad vasárnapról szólót) egy időben kell megtartani. A kvótareferendum élet-halál kérdés a nemzet számára, ennek eredményét nem lehetett kockára tenni, így nem volt más választás, mint visszavonni.

– *Stratégiai visszavonulás?*

– Inkább taktikai. Szívem szerint én beleálltam volna a népszavazásba, annál is inkább, mert a szabad vasárnap ellenzőivel szemben a kormányzati kommunikáció kezdetektől fogva felemás és bizonytalan volt. Míg az ellenzők teljes gőzzel kampányoltak, a mi kommunikációnk – nem akarván felemelni a témát – gyakorlatilag hallgatott. És ami azt illeti – és ezt nem Varga Mihály személyére mondom – a gazdasági tárca fél, vagy inkább negyed szívvel állt csak az ügy mellé, voltaképpen sose támogatták. A kampány lehetőséget adott volna az eredmények bemutatására, például arra, hogy mennyire megnőtt a hétvégi családi programok száma. Ráadásul én a szabad vasárnapot kiterjeszteném más ágazatokra is a munkavállalók védelmében.

– *Hamarosan megkezdődik az országgyűlés őszi ülészsaka. Van új javaslatuk ezzel kapcsolatban?*

– Azt kell elérni, hogy a szakszervezetek is végre tűzzék zászlajukra a kérdést. Mutassuk be annak az évnek a pozitív tapasztalatait, és így győzzük meg az embereket. Különben 1989 óta kitartó

munkával lépésről lépésre minden fontos programpontunkat sikerült megvalósítani: a magzati élet védelme bekerült az alaptörvénybe, bevezetük a családi adózást, stb. – szóval, ha ezek megoldódtak, a szabad vasárnapot sem adjuk fel.

– *A kudarcoknál maradva, az egyházügyi törvény módosítását máig nem sikerült keresztül vinni. Sőt, annak ellenére, hogy az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága is kritizálta a jogszabályt, mintha teljesen lekerült volna a napirendről.*

– A bal-lib média állításaival szemben a törvény legfontosabb céljait elérte és működik. Gondoljon csak arra, hogy a rendszerváltozás után több mint 300 olyan társulatot jegyeztek be egyházként, amelynek jelentős része nem is folytatott vallási tevékenységet. Ezeket kipenderítettük az egyház kategóriából és az abból következő kedvezményekből. Bár botrányosnak tartom, hogy a szcientológusok székházat építhettek Budapesten, de legalább nem egyházi, hanem civil szervezetként teheték csak ezt meg. A visszaélések, a destruktív álegyházak ellen tehát nagy lépést tettünk előre. És maga a törvény lényegi része kiállta az idők próbáját. Hiszen csak azon van vita, hogy a szekta-szerű képződmények közül melyik egyház és melyik nem. De ez egy marginális kérdés, a hívő emberek 99 százalékát nem érinti, hiszen a szabályozás nagy része arról szól, hogy mi az állam és egyház kapcsolata, az intézményrendszer státusza, finanszírozása – mindez pedig jól működik.

– *Attól tartok, a bírák ezt másként látják.*

– Zárójelben mondom, az eredeti – az egyház bejegyzési rész tekintetében is kompromisszumos – KDNP-s javaslatot az utolsó pillanatban írták át, és ezt az átírt részt támadta csak az AB és az EJEB. Azért meszelték el a törvénynek ezt a részét, mert szerintük az Országgyűlés nem dönthet az egyházak bejegyzéséről. Ugyanakkor ezek a testületek egyszer sem emeltek szót az ellen, hogy a nemzetiségek elismeréséről szintén az Országgyűlés dönt. Márpedig az egyházi és a nemzetiségi ügyek emberi jogi szempontból paralel módon vannak.

– *Szóval, mikor módosítják végre az egyházügyi törvényt?*

– Amint újra 2/3-unk lesz.

– *Nem lenne egyszerűbb egy kompromisszumos javaslattal előállni?*

– Próbáltuk, de az ellenzéki frakciók folyamatosan változtatják az álláspontjukat. Legalább tíz egymásnak ellentmondó MSZP-s álláspontot tudnék Kósáné Kovács Magdától, Lendvai Ildikón keresztül a mostani vezetésig felsorolni. A Jobbik is kihátrált a szükséges módosítás mögül.

– *A KSH adatai szerint évek óta növekszik a házasságkötések száma Magyarországon. Ellenben, ha a születési és halálozási adatokat egybevetjük, nem igazán látszik, hogy nagy áttörést sikerült volna elérni az elmúlt években.*

– A demográfia az egyik legfontosabb kérdés a nemzet megmaradása szempontjából. A kormány olyan családtámogatási rendszert hozott létre, ami anyagilag is ösztönzi a gyermekvállalást. Például a háromgyerekeseknél havi százezer forint marad, tehát lényegében nem fizetnek személyi jövede-

lejadót, a családok igénybe vehetik a CSOK-ot, stb. Fontos az is, hogy *azokat támogatjuk, akik a gyermekeikért élnek, és nem azokat, akik a gyerekeikből akarnak megélni.*

– *Erről jut eszembe, van egy sokat emlegetett céljuk: 1 millió új magyar állampolgár a ciklus végig. Meglesz?*

– Reális cél, ami a nemzet közjogi egyesítését jelenti. És ha megenged egy személyes megjegyzést – ez az életcélom. Eddig 780 ezren éltek a kedvezményes honosítás lehetőségével és tettek állampolgársági esküt azok közül, akiknek a felmenői a Magyar Királyság polgárai voltak és beszélik a nyelvünket, a diaszpóra tagjai közül pedig 70 ezer embernek állapítottuk már meg az állampolgárságát. Összességében tehát 850 ezernél járunk!

– *Korábban számos visszaélés vetett árnyékot a kedvezményes honosításra. Előfordult, hogy az irodájából vitték el a jegyzőt a rendőrök. Sikerül megakadályozni a további csalásokat?*

– Nem véletlen, hogy a honosítási eljárást áttettük a kormányhivatalokhoz. A honosítás a magyar államrezon talán legnagyobb feladata, minden kérelmező államigazgatási, közbiztonsági és nemzetbiztonsági ellenőrzésen megy át. Persze, ahol emberek vannak, van ügyeskedés is, de az „árnyékvetés” mögött nem egy esetben bizonyos *ellenérdekű országok titkosszolgálati akciói* álltak, amelyek így próbálták megakadályozni, de legalább nehezíteni a kedvezményes honosítást. Ehhez megnyertek magyarországi újságírókat is: egyeseiket beugrattak, másokat talán meg is fizettek.

– Az utóbbi időben úgy tűnik, megerősödött a politikai kapcsolat a környező országokkal, a migrációs válság és a Brüsszel elleni harc mögött azonban elveszni látszik a nemzetpolitikai érdekek érvényesítése. Szlovákia hozzáállása a felvidéki magyarsághoz például nem nagyon javult... Miért nem lépnek fel a magyarokat sújtó jogsértések ellen?

– Fellépünk. Mindenekelőtt arra szeretném biztatni a felvidéki magyarokat, hogy jöjjenek át és bátran kérvényezzék a magyar állampolgárságot. Magyarország senkinek nem ad ki ilyen állampolgársági információt, így – ha csak ők maguk nem jelzik az ottani hatóságoknak – nem érheti őket retorzió. De hogy a konkrét kérdésre válaszoljak: pl. a Jobbik szerint amíg a nemzetiségi kérdés nem jut nyugvópontra, minden másirányú kapcsolatot be kéne fagyasztanunk Pozsonnyal. Én viszont azt gondolom, hogy az erős politikai és gazdasági kapcsolatok megágyaznak annak, hogy a kényes kérdésekről is őszintén tudjunk beszélni és idővel előre lépni. A V4-ek tekintetében kialakult egy bizalmi viszony, ez lehet az előrelépés egyik alapja.

– Szűk másfél hónap van a kvótareferendumig. Tartogatnak valamilyen nagy dobást, hogyan akarják felpörgetni a kampányt?

– Azt tudatosítjuk, hogy ha most mi magyarok hibázunk, akkor azt később nem lehet helyre hozni. Október 2-án a magyar nemzetnek azt kell eldöntenie, hogy akar-e iszlám tömeggel együtt élni vagy sem. Én nem akarom, hogy a gyermekeink, unokáink a saria árnyékában éljenek. Sarkosan

fogalmazva: *Szent István országa soha nem lehet kalifátus!* De még úgynevezett párhuzamos társadalom sem. Nézze, a három vallás összehasonlítása tekintetében: a zsidóság egyetlen nem zsidót se akar zsidóvá tenni, a kereszténység pedig miszsiós vallás, nem kényszerít senkit semmire, mivel a hit kegyelem, amit csak szabad akarattal lehet elfogadni. *Az iszlám viszont hódító vallás.* El kell olvasni a Koránt és az iszlám történetét. Megjegyzem, a szó is meghódolást jelent. Én tisztelem az iszlámot, mint világvallást és nagy kultúrát, de látom azt is, hogy a saría bevezetésének kísérlete és a dzsihadizmus előbb-utóbb a valóság része lesz. Ettől kell megóvnunk a nemzetet. Különben 150 éves tapasztalatunk van róla...

– *Az unió vezetőit a vallási-kulturális kérdéseknél nyilvánvalóan jobban érdekli a humanizmus, a munkaerőhiány és a kontinens demográfiai válsága.*

– A három összekeverése azonos a nemzet – és Európa – öngyilkosságával. A személyében politikai, etnikai, vallási üldözést szenvedett embereknek természetesen védelmet kell adni addig, amíg az élete veszélyben van. Ettől teljesen különböző kérdés a munkaerő kérdése. Ha tényleg a munkaerőhiány miatt támogatják a migrációt, akkor miért nem például Spanyolországból hoznak be munkaerőt, ahol óriási a munkanélküliség? Ami pedig a demográfiát illeti, Európának saját magát kell fenntartania: a családok megerősítésén, a gyermekvállalás anyagi és morális ösztönzésén keresztül. És ha mégis arra szorul egy ország, hogy kívülről kell népességét pótolnia, az integrálható-

ság, a józan ész és az életösztön szabályai szerint akkor is csak olyan csoportokat szabad beengedni, akik kulturális-vallási és etnikai szempontból európainak tekinthetők.

– *Amit Ön állít, az szöges ellentétben áll a szintén kereszténydemokrata Angela Merkel elképzeléseivel.*

– Ez politikailag valóban nem könnyű, hiszen egy politikai családhoz, az EPP-hez tartozunk. A CDU a kereszténydemokrata pártok zászlóshajója, noha egyre kérdésesebb a C betű az önfeladásuk miatt. Sajnos ez a politika, amit migráció ügyben művelnek, az részint *törvénytelen*, részint *antidemokratikus*. Törvénytelen, mert nem tartják be a dublini szerződést. És antidemokratikus, mert *elfelejtették megkérdezni a német népet*, hogy akar-e tömeges idegen kultúrákból való bevándorlást, akar-e a német nép tömegesen együtt élni az iszlámmal? Attól tartok, ennek a politikának a képviselőinek neve történelmi távlatban szitokszó lesz Németországban és Európában.

– *Még kellemetlenebb lehet, hogy a balliberális sajtó rendszeresen a kormányoldal orra alá dörgöli Ferenc pápa szavait. Nem ért egyet a pápával?*

– Bibliai kifejezéssel: „mindenki a saját fügefája alatt”. Nem a másé alatt – a sajátja alatt. Szent II. János Pál pápa nagyon pontosan kifejtette, hogy *a nemzeteknek joga van az identitásuk védelméhez*. Amire a baloldali sajtó hivatkozik, az a pápának bizonyos újságinterjúkban ad hoc mondott személyes véleménye, amire természetesen nem vonatkozik a tévedhetetlenség. Én nem pusztán tisztelettel és jóakarattal, hanem imádságos lélekkel

próbálom értelmezi a Szentatya szavait, de bevallom, hogy vannak nehézségeim. Érteni vélem a Pápa egyetemes szempontját – azt, hogy Ferenc pápa a szegények pápájaként értelmezi a küldetését. A szegényeket pedig – jelen esetben – azonosítja a harmadik világból érkezett migránsokkal. Igen. *De mi van velünk, középosztálybeli európaiakkal? A mi családjaink biztonságával? A nemzetünk és kultúránk identitásának önvédelmi jogával?* Azok a keresztény püspökök egyébként, akik az iszlám szorításában működnek, árnyaltabban látják ezt a kérdést...

*(Magyar Idők, 2016. augusztus 19.,
az interjút Nagy Áron készítette)*

A DNA RÉMURALMÁRÓL

– azonnali kérdés az Országgyűlés 2016.
november 14-i ülésén –

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Petneházy Attila, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: „Nyílt román támadás a magyarság ellen” címmel. Petneházy Attila képviselő urat illeti a szó.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Hölgyeim és Uraim! 1920. június 4-én olyan döntés született, amely alapjaiban rengette meg a magyar nemzetet. Hiába telt el azóta több mint 90 év, a trianoni békeszerződés következményei azóta is éreztetik hatásukat. Tökéletes példa erre az erdélyi külhoni magyarok helyzete, akik számára mindennapos küzdelem magyarságuk megőrzése. Ma már bárkit és bármikor különösebb indoklás nélkül hurcolhat el a román korrupcióellenes ügyészség. Ahogy azt tette is Sepsiszentgyörgy és Csíkszereda polgármestereivel és alpolgármestereivel, de a megaláztatásoknak itt még nincs vége, folytathatnánk a sort a székely szimbólumok használatáért kiszabott irreálisan nagy összegű bírságok megítélésével, a magyar nyelv használatát korlátozó törvénytervezetek elfogadásával, nem utolsósorban pedig a magyar magántulajdon államosításával. A DNA legutóbbi támadása pedig

már a magyar gyerekek életének fontos színtere, a marosvásárhelyi római katolikus gimnázium ellen irányult. Eljárást indítottak az iskolaigazgató és a főtanfelügyelő ellen, akik az ügyészség véleménye szerint annak ellenére járultak hozzá a gimnázium működéséhez, hogy tudták, valójában a tanintézet nem kapta meg a működéshez szükséges engedélyeket. Mindezt annak fényében gondolják megalapozottnak, hogy az iskolák létrehozásáról döntő önkormányzat és tanfelügyelőség annak idején pozitívan bírálta el a kérést. Az ehhez hasonló intézkedések napról napra elszívják a külhoni magyarok életerejét és az élhető jövőbe vetett reményüket.

Tisztelt Miniszter Úr! Meddig tűrhetjük még a külhoni magyar közösségek elleni nyílt támadásokat? Mit tehetünk védelmük érdekében? Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes miniszter úrnak. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Igen tisztelt Képviselő Úr! Ahhoz, hogy ezt a kérdést pontosan átlássuk, érdemes megnézni először általában a romániai helyzetet, majd a magyarság vezetői ellen indított koncepciós eljárásokat, majd az iskoláink visszaállamosítását.

Az a helyzet, hogy ami ma Romániában van, az – engem legalábbis – a jakobinus rémuralomra emlékeztet, ahol a közvádoló vádja önmagában bizonyítás, és bárki, valamely csoporthoz való tartozása, politikai nézete miatt támadható volt, vagy

csak pusztán azért, mert éppen vitában volt valamelyik közvádolóval.

Előrebocsátom, hogy a korrupció elleni harc derék dolog, és megjegyzem, hogy Romániában, különösen ó-Romániában a bizánci-török hagyományokból kifolyólag ennek bőséges tere is van; gondoljunk csak arra, hogy a harács vagy a baksis szavak is ebből a kultúrkörből jöttek. De a helyzet az, hogy a román testvéreknek csak azt tudom mondani, hogy emlékezzenek a jakobinus időkre, ahol a vádlók vádlottak lettek, és a közvádlok nyakát is előbb-utóbb lecsapták – Robespierre, Saint-Just, Marat, Danton. De ez a román testvérek ügye többé-kevésbé; a helyzet az viszont, hogy itt koncepciósan a magyar vezetőket támadják. Pontosán azokat az önkormányzati vezetőket, Antal Árpád, Ráduly Róbert, Horváth Anna, Mezei János, Szőke Domokos, akikre a helyi közösség hallgat, és akik kiállnak az értékek és érdekek mellett, a magyarság értékei és érdekei mellett és ráadásnak az autonómia mellett.

Ebbe a sorba tartozik az iskoláink elleni támadás, ami két szempontból is abszurd. Először is, a derék román oktatási minisztérium augusztus végén, szeptember elején részletes vizsgálatot tartott, és mindent rendben talált. A másik, hogy mi köze ehhez a korrupciós ügyészségnek, amikor a vád szerint is legfeljebb egy adminisztrációs hibáról van szó? Ehhez képest Stefan Somesan Maros megyei főtanfelügyelőt, egy becsületes, derék román embert házi őrizetbe vágta, Tamási Zsolt igazgatót pedig hatósági felügyelet alá helyezték. Amiről szó van, az az, hogy az iskoláink ellen indult

támadás, és ezeket az iskolákat és azoknak a vezetőit meg fogjuk védeni. Hazai, nemzetközi fórumokon. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszontválaszra megadom a szót Petneházy Attila képviselő úrnak.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Nyilvánvaló – megköszönve miniszter úr válaszát –, hogy a korrupcióellenes tevékenység ruhájába burkolózva követik el ezt a dolgot, és a híradásokból jól látható volt, hogy az egészen apró gyermekektől meglett korúakig megszólaltak Erdély több városában, és az Erdélyben élő magyar testvéreinknek eleve a magyarság megélése napról napra komoly gondot jelent anélkül is, hogy ilyen elvtelen orv-támadások érnék őket.

A Nemzeti összetartozás bizottságának tagjaként számtalanszor megtapasztalhattam, hogy mit is jelent egy-egy magyar közösség számára a saját iskolája. Azt hiszem, ezt támadni a legelvtelenebb dolog, és nagyon szomorú, hogy a költői gondolat újból és újból és mindig és mindig újból teret nyer, pedig hát már közhelyszerűen sokszor mondjuk, hogy mit is védjünk meg: a templomot és az iskolát. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszontválasz illeti meg a miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Pontosan így van, képviselő úr: a templomot és az iskolát, különösen, ha figyelembe vesszük azt,

hogy Erdélyben a magyar iskolarendszer az egyházi intézményrendszeren nyugszik. És nem lehet nem látni a kísérteties hasonlóságot a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium elleni támadás és most a marosvásárhelyi Római Katolikus Líceum ellen.

Arról van szó, hogy a Ceausescu-időszakban – és korábban is, de különösen a Ceausescu-időszakban – megnyomorgatott egyházaknak a kommunista rendszer által államosított egyházi ingatlanok egy töredékét vérrel-verejtékkel visszazsereztük, és most – amit nem tudtunk elhinni pár évvel ezelőtt, hogy ilyen megtörténhet, de megtörtént –, most megpróbálják még ezeket is visszaállamosítani, és ezáltal ellehetetleníteni az egyházi oktatást és ezen keresztül a magyarság iskolarendszerét.

Azt tudom mondani a képviselő úrnak, és azoknak a tüntetőknek, akik Erdély városaiban tüntettek, természetes, hogy teljes szolidaritásról biztosítjuk őket, az üldözött vezetőknek minden segítséget megadunk, és minden nemzetközi fórumon föl fogunk lépni az ellen a botrány ellen, hogy a Ceausescu-időket állítsák vissza Romániában. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Fotó: Váli Miklós

*A nemzetrészek vezetői
– Pásztor István: Vajdaság;
Kelemen Hunor: Erdély;
Brenzovics László: Kárpátalja és
Menyhárt József: Felvidék –
Semjén Zsolt nemzetpolitikai miniszter körül
a KDNP ifjúsági szervezetének (IKSZ) táborában*

BAYER ZSOLTOT SOSEM FOGOM MEGTAGADNI

– Azonnali kérdés az Országgyűlésben 2016.
december 5-én –

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: „Hajlandó-e vállalni a politikai felelősséget, és nyilvánosan bocsánatot kérni azért, hogy Bayer Zsoltot állami kitüntetésre javasolta, aki szerint cigány gyerek elgázolása esetén bele kell taposni a gázba, aki a pesti zsidó újságírókról úgy vélekedik, hogy ők az indok-zsidók, akiknek pusztá létezése indokolja az antiszemitizmust, továbbá aki szerint a pápa vagy egy demens vénember, vagy egy gazember?” címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Talán nem is kellene tovább kommentálni, de azért aki esetleg nem tudja, hogy miről van szó: Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére Áder János köztársasági elnök augusztus 20-án a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét adományozta Bayer Zsoltnak. *(Boldog István: Nagyon helyes! – Balla György tapsol.)* Figyelemmel Bayer Zsolt társadalmat megosztó, a keresztény szellemiséggel és erkölccsel élesen szemben álló nyilatkozatainak sokaságára, részletesebb magyaráza-

tot várt volna a magyar közvélemény, ezért írásbeli kérdéssel próbáltam ezt kideríteni.

Számtalan, sértegető hangnemben megfogalmazott, törvényellenes módon érdemi válasz nélkül hagyott kérdés után végül egy közérdekű adatigénylésre adott válaszból derült ki, hogy nem Rogán Antal és nem is Lázár János, hanem ön volt az, aki e botrányos javaslatot megtette. Eléggé érdekes ez, tekintve, hogy Bayer Zsolt milyen vállalhatatlan megnyilvánulásokat tett az elmúlt időszakban. Idézek is még egyszer egy-kettőt: tehát a cigány gyerekek elgázolása esetén tapossunk bele a gázba;* a pesti zsidósággal kapcsolatban azt mondja, hogy ők azok az indok-zsidók, akik létükkel igazolják az antiszemitizmust, és Ferenc pápáról pedig nem kevesebbet állított nyilvános publicisztikájában, mint hogy a pápa vagy egy demens vénember, aki teljességgel alkalmatlan a pápai poszt betöltésére, vagy egy gazember.**

Fentiek tükrében szeretném kérdezni, hogy ön szerint ez az otromba hangnemben valóban példa értékű újságírói tevékenysége, ön szerint ez lenne az egyetemes emberi értékek gyarapítása, ami alapján egy ilyen kitüntetésre érdemessé lehet válni. És kérdezem önt, mert nemcsak a kormány miniszterelnök-helyettese, hanem a Keresztényde-

* Olaszliszván a cigányok által meglincselt tanár kapcsán.

** Annak kapcsán írta, amikor Franciaországban egy iszlamista a templomban szentmise közben vágta el egy idős katolikus pap torkát, mire Ferenc pápa reakciója az volt, hogy az olasz katolikus családokban is történik erőszak, és ezért sem mondja, hogy iszlám erőszak.

mokrata Néppárt elnöke is: ön a Kereszténydemokrata Néppárt elnökeként felterjeszt egy olyan embert, aki nyilvánosan a katolikus pápáról ilyeneket ír? Várom válaszát, miniszterelnök-helyettes úr. *(Taps az MSZP soraiban. – Boldog István közbeszól...)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyné Pintér Jolán, a GULÁG-okban Elpusztultak Emlékének Megörökítésére Alapítvány elnökhelyettese a következő szövegű felterjesztést, javaslatot tette: „A gulág rabtelepein fogva tartottakkal való érzelmi azonosulásért, az erdélyi magyarság életének hiteles bemutatásáért.” Én hajszálpontosan ezt a szöveget hagytam jóvá és írtam alá.

Más vonatkozásban, indulatból írt szerencsétlen mondataiért Bayer Zsolt bocsánatot kért. *(Gőgös Zoltán: Ezt én nem olvastam sehol.)*

Személyes vonatkozásban pedig: gyerekkorában Bayer Zsolt mellettem ült az iskolapadban. *(Moraj az MSZP soraiból. – Gőgös Zoltán: Így már értem! – Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez mindent megmagyaráz!)* Mellettem fog állni a halálos ágyamnál is. *(Zaj. – Az elnök csenget.)* Én Bayer Zsoltot sosem fogom megtagadni. *(Moraj az MSZP soraiból.)* Önöknek, a Szocialista Pártnak csak azt kívánom, hogy legyen legalább néhány olyan ember, olyan publicista az önök holdudvarában, aki magyarságban és tehetségben megkö-

zelíti Bayer Zsoltot. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! Úgy van! – Felzúdulás az MSZP soraiban. – Közbeszólás az MSZP soraiból: Istenem! – Taps a kormánypárti padsorokban. Gógös Zoltán: Ezt a baromságot megtapsoljátok! Ez komoly? – Közbeszólások az MSZP soraiból: Elképesztő!)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. *(Zaj.)* Képviselőtársaim, hallgassuk meg egymást, azt gondolom, ez a leghelyesebb! Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nagyon remélem, nagyon remélem, hogy egyszer sem kell szégyenkezniem *(Balla György: Már most is kell!)*, hogy ilyen szöveget egyáltalán előadó vezető politikus *(Zaj. – Az elnök csenget.)* mellett kelljen ülnöm bármikor, mint amit ön itt most előadott gyalázatos módon. Egyetlenegy gyűlölködő, antiszemita, cigányellenes vagy éppen a katolikus pápát ócsároló embert nem lehet ennek a nemzetnek a nevében *(Zaj. Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van! Így van!)* közös kitüntetésre felterjeszteni, akkor sem, ha a maga haverja! *(Zaj. – Az elnök csenget.)* Szégyellje magát! *(Zaj. – Az elnök csenget.)* Tudja, mi a különbség még mindig Bayer Zsolt és ön között? Hogy ezek szerint állítólag Bayer Zsolt bocsánatot kért. Én nem hallottam. Tegyük fel, hogy most nem hazudott. Ön bocsánatot kért ezek után, hogy felterjesztette a magyar nemzet nevében közös kitüntetésre? *(Boldog István: Bocsánatot kértél a határon túli magyaroktól?)* Miniszterelnök-helyettes úr, ha ön ezt most nem teszi meg a következő egy

percben, akkor ön szégyene ennek az országnak! *(Felzúdulás a kormánypárti sorokban.)* Szégyene ennek az országnak, és szégyene *(Zaj. – Az elnök csenget.)* a kereszténydemokráciának is úgy, ahogy van. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Az én javaslatomban két dologról van szó: a gulágról és a határon túli magyarságról. A 60. évfordulója van a gulágnak. Önöknek – mint jogutód pártnak – ebben a kérdésben mérsékeltebben kellene viselkedni és nagyobb empátiával azok iránt *(Moraj az MSZP soraiból. – Dr. Józsa István: El fogsz küldeni?)*, akik az ön elődjük eszmerendszere miatt jutottak a gulágra.

A másik, hogy 2016. december 5-e van, az önök pártja hazaárulásának és nemzetárulásának a napja. *(Moraj az MSZP soraiból. – Gógös Zoltán: Ne beszélj mellé! – Balla György: Szégyelljétek magatokat!)* Bayer Zsolt a magyarság *(Zaj. – Az elnök csenget.)* mellett állt ki, ezért javasoltam kiűntetésre. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyelljétek magatokat!)* Önöknek a mai napon a legnagyobb csendben és szégyenben kell lenni a hazaárulásuk miatt! *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! Úgy van! – Moraj az MSZP soraiból. – Nagy taps a kormánypárti padosorokban.)*

BOLDOG IV. KÁROLY KIRÁLY

– Napirend előtti felszólalás,
2016. december 12. –

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Semjén Zsolt, a KDNP részéről, képviselői minőségében: „Boldog IV. Károly király” címmel. Képviselő úr a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! December 30-án lesz száz éve, hogy ünnepi díszbe öltözött a főváros. Negyvenkilenc év után újra koronázásnak adott otthont a Budavári Nagyboldogasszony-templom. A szertartást Csernoch János hercegprímás vezette, és Tisza Istvánval, a nádorhelyettes miniszterelnökkel tették a király fejére Szent István koronáját. Majd az egész templom hosszan éltette a királyt, és először hangzott fel koronázáskor a magyar himnusz.

De ez a koronázás nem az arisztokrácia kiváltsága volt, itt az egész ország ünnepelt. Móricz Zsigmond így írt erről a másnapi *Pesti Hírlapban*: „Sűrű sorfalat álltak a Mátyás-templom és a palota között a székely, a harisnyás góbé, meg az aranyrezgős, buzatoklászos, bokkrétás kalapú abauji; a szabolcsi magyar lobogós gatyában, és a borsodi palóc szironyos bundájában. Kimondhatatlan szeretettel legeltették a szemüket a levante királyon, aki emberül kiszabta Szent István pallósával a négy vágást. Vidám szívű király, mondta egy

alföldi bölcs egy bronzszobor méltóságos komolyságával. E békét köt, ha csak lehetséges, mert ennek nincsen a szívében semmi háborúság.”

Akkor már két éve dúlt a véres háború. Károly király volt az egyetlen uralkodó, aki őszintén akarta a békét, és – minden kockázatot vállalva – tett is érte. Mégpedig rögtön a trónra lépését követően, akkor, amikor a Monarchia csapatai még előnyösebb helyzetben voltak. A lapok keleten Mackensen tábornok diadalmas előretöréséről számoltak be, és a nyugati fronton is folyamatos sikerekről olvashattunk.

De megértésre sem a szövetségesnél, sem az ellenségénél nem talált, még saját környezetéből is elárulták. Igaz, akkor még nem látszott, hogy az Osztrák–Magyar Monarchia feldarabolásának terve már a háború előtt megszületett a későbbi győztesek fejében.

IV. Károly magyar király egyenes jellemű katonember volt, hiányában minden fondorlatnak. Irtózott a háború borzalmaitól, és szívéen viselte alárendeltjei sorsát. Például első intézkedései között eltörölte a hadseregben a testi fenyegetést.

Sokat elmond róla a koronázás legmeggrázóbb mozzanata is, amikor az ilyenkor szokásos arany-sarkantyús lovagok avatásához a frontról jött, súlyosan sebesült, csukaszürke ruhás katonatisztek sorakoztak fel. Első szobrát 1917 májusában Nagybecskereken, a 12. gyalogezred lábadozó katonái állították szeretett katonai vezetőjük tiszteletére. A város a trianoni döntéssel a Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz került, ahol – mint annyi más emlékünknél – nyoma vesztett.

Az Eckartsauban 1918. november 13-án adott nyilatkozatával lemondott „minden részvételről a magyar államügyek vitelében”. „Nem akarom – írja –, hogy személyem akadályul szolgáljon a magyar nemzet szabad fejlődésének, mely iránt változatlan szeretettől vagyok áthatva...”

Halálos ágyán megbocsátott mindenkinek, azoknak is, akik elárulták. Utolsó napján így fogalmazott: „Igyekezetem mindig és mindenben az Isten akaratának lehető legtisztább felismerése és követése volt, az emberileg elérhető legtökéletesebb módon.”

Sírja zarándokhely lett. Boldoggá avatására 2004 őszén került sor. II. János Pál pápa az emléknapjának nem halála, hanem esküvője napját jelölte ki, ezzel ráirányítva a figyelmet, hogy a szentté válás egyik útja a házasság.

Tisztelt Ház! Hitvalló királyaink sorát Szent István nyitotta meg, és Boldog IV. Károlyal teljessé vált a kép. Méltán lehet büszke a magyarság az uralkodóira, Szent Istvántól Szent Lászlón át Boldog IV. Károlyig. Életpéldájukon túl égi közbenjárásukban is bízhatunk.

Köszönöm a Ház megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, valamint szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

BRUTÁLIS KAMPÁNY LESZ

– *Lassan lejár az idő, a ciklus végéig 1 millió új magyar állampolgárt ígért. Mennyinél járunk?*

– 940 ezer. Többségük a Kárpát-medencében élők, akik kedvezményes honosítással szereztek állampolgárságot, és a diaszpórából nagyjából 110 ezer olyan új honfitársunk, akik – vagy akiknek felmenői – a mai Magyarország területéről kerültek ki, jellemzően nyugatra.

– *A balliberális sajtó tele van a csalásokról, visszaélésekről szóló hírekkel, emiatt az ellenzék rendszeresen támadja a honosítást. Egyszer sem vetődött még fel, hogy szigorítani kéne?*

– Amit állítanak – vagy inkább sugallnak –, az a honosítás egészét és lényegét tekintve szemerszedett hazugság. Mindazok, akik magyar állampolgárságért folyamodnak, szigorú államigazgatási eljáráson, köz- és nemzetbiztonsági ellenőrzéseken esnek át. Természetesen mindig vannak emberek, akik megpróbálnak visszaélni egy adott joggal. De mivel a rendszer jól működik, eddig 32 ezer kérvényt utasítottunk el. Az elutasítás két leggyakoribb oka a nyelvtudás hiányossága és a származást igazoló okmányok elégtelensége. Ez persze főleg Ukrajnában fordul elő. A nyelvtudás tekintetében egzakt módon nem mondható meg, hogy hány szót és milyen grammatikai alakzatot kell tudni, nyilván más várható el egy, mondjuk Csík-szeredán, színmagyar közegben élő embertől, mint attól, aki a szórványban, vagy például Ausztráliá-

ban lakik. Az ő esetükben, ha csak töredékesen beszél magyarul, de küzd azért, hogy megőrizze vagy tanulja a nyelvét, identitását, azt is meg kell becsülni.

– *A belügyminiszter nemrég ötvenöt olyan ügyről számolt be, amelyből büntetőeljárás lett.*

– Ami elenyésző szám akár a 940 ezer új magyar állampolgárhoz, akár a 32 ezer elutasítotthoz viszonyítva. Ezek az esetek is a rendszer működőképességét, szigorát igazolják. És hogy a kritikusok kedélyét borzoljam, a rendszer inkább túlzottan is szigorú, ami a nyelvtudást illeti, ezért szerintem enyhíteni kéne a szabályokon. Például a ruszin-magyarok esetében nagyvonalúbb lennék.

– *Egyelőre úgy tűnik, hogy a környező országok sem émesztették még meg a kedvezményes honosítást. E tekintetben vár bármiféle változást?*

– A honosítás a leghatékonyabb eszközünk a határon túli magyarság asszimilációjával szemben! Ezt persze tudják az utódállamok is. Trianon óta, száz esztendeje legfontosabb nemzetstratégiai célkitűzésük a magyarság beolvasztása. Számukra a honosítás erre az asszimilációs politikára a legfőbb veszély, hiszen aki magyar állampolgárságot szerez, az közjogilag is a magyar nemzet részévé válik, és evidenciaszerűen megerősödik a magyar identitása. Ezért – nem meglepő módon – titkosszolgálati eszközökkel, így dezinformálással próbálják aláásni a honosítás tekintélyét, szócsőként használva bizonyos magyarországi médiumokat is, akik így akarva-akaratlanul, de a manipuláció eszközévé válnak. Mostanság például arról írtak*, hogy Roman Naszirov, az ukrán pénzügyi

felügyelet vesztegetéssel vádolt egykori vezetője is magyar állampolgár, de a valóság az, hogy nem hogy nem magyar állampolgár, de még kérvényt sem adott be, semmilyen vonatkozásban sem volt a magyar honosítással. A bemutatott okmány gyenge hamisítvány... *Csak miheztartás végett mondom, hogy ellenséges titkosszolgálattal való tudatos együttműködés magyar nemzeti célokkal szemben: hazaárulás.*

– *Nem érzi úgy, hogy pengeélen tancolnak és Magyarország szövetségi politikáját kockáztatják?*

– Ez a művészet a politikában. Egyensúlyozunk, de az adott külhoni nemzetrészt feltétlen prioritás! Például Szlovákia tekintetében: a visegrádi országok szoros együttműködése és a magyar–szlovák gazdasági kapcsolatok szárnyalása teszi lehetővé, hogy kisebbségi magyar ügyekben is előre tudjunk lépni.

– *A honosítottak élhetnek a szavazati jogukkal – ha akarnak. Az érvényes szavazatok száma nem tűnt kiemelkedőnek. Mi ennek az oka?*

– A választási törvény megalkotásakor – biztonsági megfontolásokból – túl komplikált szabályokat állapítottunk meg a levélszavazásra. Pusztán azon, hogy két borítékba kell betenni a szavazólapot, sok szavazat veszett el formai érvénytelenség miatt. De problémát okoz az anya neve, mint identifikációs adat, hiszen ez egy magyar sajátosság, a világ nagy részén nem használják. Aztán a

* Index.hu, 2017 március 7.

betűelírás is érvénytelenítheti a szavazatot. Például a cirill betűs környezetben élők latin betűs átírásai. Épp most nyújtjuk be mindezeket orvosló törvénymódosítási javaslatunkat.

– *Mi a helyzet a lex Heinekennel. Az ellenzék soraiból sokan azt mondják, vissza kéne vonni. Érdemes felvenni a kesztyűt az Igazi Csíki sör miatt egy multival?*

– Ha Magyarországon nemzeti elkötelezettségű, normális ellenzék lenne, akkor evidenciaszerűen sorakoztak volna fel a javaslat mögé. Mert itt egy nyilvánvaló nemzeti sérelem történt: egy multinacionális cég brutális módon eltaposott egy kis magyar manufakturális sörfőzdét, hiába állt oda mellé Hargita megye önkormányzata. Ha minimális nemzeti érzék lenne a baloldalon – ami láthatóan nincs –, akkor megértené, hogy ez az ügy nem a kormányról szól, hanem a székelység megmaradási küzdelméről, a Csíki sör mögött egy szimbolikusá vált nemzeti ügy védelmében.

– *Az önkényuralmi jelképekről szóló törvénymódosításukat a Heinekentől függetlenül is kritizálták, Európában általában, és a baloldalon sokan nem értik, miért szúrja a kormány szemét a vörös csillag.*

– Abszurd, ahogy a balliberálisok azért sipítoznak, mert meg akarjuk tiltani, hogy önkényuralmi jelképeket – pl. horogkeresztet – anyagi haszon-szerzés céljából fel lehessen használni kereskedelmi termékeknél. Különben igaz, ami igaz, ezt már eleve be kellett volna emelnünk az önkényuralmi jelképek tilalmáról szóló törvénybe, ha hibáztunk, az az volt, hogy ezt nem tettük meg akkor. Ezeknek

a szimbólumoknak a jegyében több millió magyar embert öltek vagy nyomorítottak meg a XX. században. Nyugat-Európában nem értik, mit jelent a volt szovjet megszállási világban a vörös csillag. A holland heinekenesektől ezért azt kérdeztem: mit szólnának náluk, ha valaki horogkeresztes sört árulna, megcélozva a szélsőjobbos holland vásárlókat. Nyilván nem tolerálnák. Mi sem fogjuk.

– *Alig több mint egy év múlva országgyűlési választásokat tartanak az országban. Mikor kezdődik a kampány?*

– Ősztől eksztatikussá válhat, elnézve az ellenzék válságát. A Fidesz–KDNP szövetség – paradox módon – az erőfölény nyilvánvaló volta miatt nincs olyan könnyű helyzetben, mint sokan vélik, hiszen sem a ballib oldal káosza, sem a Jobbik nem tekinthető reális kihívónak, és ezért nehéz lesz a jobbközép tábor veszélyérzetét felszítani és mozgósítani. És azért gondolom, hogy brutális kampány lesz, mert az ellenzék számára a 2018-as választás igazi tétje a pusztá megmaradás. Nem csak az Együtt, a Párbeszéd, vagy a Momentum, stb. létezése forog kockán, hanem ez a szocialistáknál is így van, hiszen Molnár Gyulának igaza volt, amikor azt mondta, egy újabb választási kudarc komolyan felveti a kérdést, hogy van-e egyáltalán értelme az MSZP-t fönntartani? Ezek az emberek a politikai életben-maradásukért küzdenek.

– *A Jobbik viszont egységesebbnek tűnik. És bizonyos körök abban érdekeltek, hogy megszorongassák a kormányt. Okozhatnak meglepetést?*

– A Jobbik esetében is ugyanez a helyzet. Vona Gábor egy rendkívül kockázatos lépésre szánta el

magát, amikor feladta a saját ideológiáját – és velük a Jobbik törzsszavazóit –, hogy balra való nyitással megpróbálja a Fidesz–KDNP kihívójává válni. Ez láthatóan reménytelen, a két szék közt a pad alá tipikus esete. Ráadásul Vonának az a deklarációja, hogy „én adtam a Jobbik lelkét és én vettem el”, a politikai és erkölcsi öngyilkossággal azonos. Egy ilyen lélekgyilkosságot – és azt is csak politikai értelemben – egyedül a sikerrel lehetne legitimálni, ennek viszont láthatóan nyoma sincs. Mind a baloldal, mind a Jobbik vezetői számára ezért a választás egzisztenciális lét-kérdés, s ezért totális háborút fognak csinálni. Mivel reális, életképes alternatív programjuk nincs, kétségbeesésükben csak a gyalázkodás marad. Főleg, ha ehhez külföldről megrendelést és muníciót kapnak.

– *Elő sem fordulhat Ön szerint egy váratlan hűzés, a Jobbik és a baloldali pártok összefogása?*

– Erkölcsi skrupulusaik láthatóan nincsenek, próbálkozások vannak, de hát ennek kávéházi asztalnál kitalált politológusi spekuláció jellege van. Mindenekelőtt: a protest konglomerátum összeállítás esetén együttvéve se lenne többségben, figyelembe véve az összeállítás következtében leporló szavazatokat. Persze, ha kétfordulós lenne a választási rendszer, akkor az állva maradt protest jelölt mögött – legyen akár jobbikos, akár szocialista –, az ellenzéki szavazatok összeadódhatnának. Viszont a választás egyetlen fordulóból áll. Ha viszont ehhez alkalmazkodva a ballib és a szélsőjobb közös jelölteket állítana, az visszaütne, mindkét tábor törzsszavazóit megtizedelné. És hát a baloldali összefogás is kérdéses. Ez jól látszik Gyur-

csány Ferenc mozgásán, aki őrült, de nem hülye. Őt nem érdekli a „győzelem”, csak a saját szerepe, az, hogy a romokon ő legyen a baloldal vezére.

– *Ezek szerint elég lesz megint az egyszavas program, hogy folytatjuk?*

– Nem. A nagy tanulság, amit minden választás előtt fel kell idéznünk, az: 2002. Az első Orbán-kormány teljesítményét az ellenzék sem vitatta érdemben, példátlanul imponáló eredmények voltak. Mégis a jó kormányzásból nem következett a választási győzelem. A Fidesz–KDNP-nek persze a kormányzás eredményeit meg kell védenie, és fel kell hívnia a figyelmet arra, hogy mivel járna, ha visszatérnének azok, akik egyszer már a csőd szélére lökték az országot. De a hangsúlynak nem a kormányzati eredmények apológiáján kell lenni, hanem azon, hogy milyen veszélyektől kell megvédenünk az országot és a magyar embereket Európában és itthon, a kihívásokat hogyan változtathatjuk lehetőséggé, és hogy az ország egészének és minden egyes társadalmi csoportnak milyen jövőképet adunk!

*(Magyar Idők, 2017. március 24.,
az interjút Nagy Áron készítette)*

Fotó: MTI
A KDNP és a Fidesz elnöke

A SOROS ÁLTAL TÁMOGATOTT MIGRÁNSOK ELŐSZÖR A PRIDE-OSOK FEJÉT VÁGJÁK LE

– Ön szerint mi köze van ahhoz a magyar államnak, hogy valaki mire kap amerikai diplomát?

– Ami Magyarországon történik, ahhoz Magyarországnak köze van. A CEU leányegyeteme egy amerikai egyetemnek, de ez az anyaegyetem nem létezik. A CEU egy olyan leány, akinek nincs anyja.

– A CEU-nak van akkreditációja, amerikai szten-derdek alapján angol nyelvű képzést folytat, és amerikai diplomát ad.

– Az Open Society-nél van kiírva egy cédula, hogy ez a CEU, de ott egyetem nincsen, következésképpen ez így szélhámosságnak tűnik. És azon is el kellene gondolkodni egyébként, hogy Amerikában hogy ismerhetnek el egy olyan egyetemet, egy olyan leányegyetemet, aminek nincs Amerikában anyaegyeteme?!

– New York állam szuverén amerikai tagállam. Ez New York állam belügye. Önök az amerikai belügyekbe avatkoznak?

– Ők azt ismernek el, amit akarnak, és olyan oktatást csinálnak, amelyet akarnak, az Egyesült Államokban. De Magyarország Magyarország, nem pedig az Egyesült Államok tagállama. Magyaror-

szágon olyan képzés működhet, ami a magyar jogszabályoknak megfelel. Ha a CEU az Egyesült Államokban lenne, akkor minket egyáltalán nem érdekelne, hogy mit csinálnak. Az Egyesült Államokban olyan képzést folytatnak, amelyet akarnak, és amire az amerikai törvények vonatkoznak! De jelen esetben a két állam nem állapodott meg egymással. És itt az ideje, nézzük meg, hogy megfelel-e az egyenlőség kritériumainak, és nézzük meg, hogy az Egyesült Államok óhajt-e Magyarországgal ezzel kapcsolatban megállapodást kötni. Ennyire egyszerű.

– *Washington, azaz az amerikai kormány nem köt olyan kétoldalú megállapodást a CEU-ról a magyar kormánnyal, amelyet Önök szeretnének, erről Noyt Yee, az amerikai külügyi helyettes államtitkár, aki Budapesten volt két napig, már nyilatkozott.*

– Lehet, hogy ő ezt mondta, de még az is lehet, hogy más majd mást mond. Két állam megállapodása komoly dolog, amit diplomáciai keretek között intézünk.

– *Ha nincs megállapodás, akkor vigyék haza az Egyesült Államokba, és akkor működjön ott a CEU? Soros György és a CEU rektora azt üzente, soha nem hagyják el Budapestet.*

– Akkor tartsák be a magyar törvényeket, és ne arra hivatkozzanak, hogy mi van Amerikában.

– *Módosítsák az amerikai alkotmányt, hogy Donald Trump vagy a kormánya egy előzetes elvi engedélyt adjon New York állam kormányzójának, hogy Budapesten a CEU működhessen?*

– Ez egy nagyon kifacsart gondolkodás, mert ez azt tételezi fel, hogy nekünk a világ összes országának a bonyolult államszervezetét kellene figyelembe vennünk, amikor mi egy magyarországi törvényt hozunk. Mi a józan ész alapján hozunk törvényt. Hogy az amerikaiak hogy oldják meg az Egyesült Államokban ennek az államigazgatási lebonyolítását, az az ő dolguk. Ez nem befolyásolja, és nem is befolyásolhatja a magyar törvényalkotást. A magyar törvény ésszerű, sőt evidenti-kus.

– *Egyszer csak Trump felemeli a telefont, és felhívja Orbán Viktort? Soros Györgynek vagy Michael Ignatieffnek kell kezdeményeznie valamit New York állam kormányzójánál?*

– Van ennek a kérdésnek értelme? Nekem kellene megmondani, hogy az Egyesült Államokban egy egyetemi kérdésben egy másik országgal való tárgyalásnak mi az államigazgatási metodológiája?

– *Akkor kinek?*

– Honnan kéne nekem ezt tudnom? Meg mi közöm nekem ehhez? Ez az ő dolguk. Mi csak ahhoz ragaszkodunk, hogy Magyarországon a magyar törvényeket tartsák be, olyan leányegyetem legyen, aminek van anyaegyeteme, és az adott ország támogassa azt, hogy Magyarországon ez a képzés legyen.

– *Jól értem, Önök szempontot adtak ahhoz, hogy New York állam megvizsgálja, hogyan működik a CEU mint amerikai egyetem, ha nincs is kampusza?*

– Hogy Amerikában mit csinálnak, az az amerikai kormányra tartozik. Amit pedig Magyarországon, az a magyar kormányra. Ez evidencia.

– *Már nincs ember a Földön, aki ne kérte volna, hogy vonják önök vissza. Ha Donald Trump kérné?*

– Hát bocsánat, azért az emberiség...

– *...a Harvard Egyetem, az oxfordi, magyar jogtudósok, Sólyom László...*

– Tehát az az állítás, hogy nincs ember a földön, aki ezt ne kérte volna, ez kissé túlzásnak tűnik...

– *Túlzás?*

– ...az emberiségnek egy elenyészően kicsi hányada kérte ezt, még a politikai életre érve is. A helyzet az, hogy Magyarországon a magyar törvények az irányadóak. Hogy Donald Trump mit kér, azt honnan tudjam én, hogy ő kér valamit, vagy nem kér valamit? Ha majd mond valamit, akkor majd megfontoljuk, de addig teljes fikció az egész felvetés.

– *A Külügyminisztérium és a nagykövetség is tiltakozott és nagyon súlyos aggályokat fogalmazott meg ezzel a módosítással kapcsolatban.*

– Ez nagyon érdekes, majd megfontoljuk. De a helyzet az, hogy a magyar törvényeket a magyar Országgyűlés hozza, nem pedig az Egyesült Államok külügyminisztériuma.

– *Viktor Ponta egy Facebook-bejegyzésben azt írta, hogy nem kell támadni ezt a törvényt, inkább majd ők is megfontolják.*

– Nagyon bölcs mondat.

– *Nem tart attól, hogy a Sapientia Egyetemen szemben is valami hasonló törvényjavaslattal vagy*

jogszabállyal élnek olyan feltételt támasztva, például a nyelvhasználatot, hogy ellehetetlenítsék?

– Nyilvánvalóan nem, tekintve, hogy se a Sapientia, se a II. Rákóczi Ferenc Főiskola – vagyis a körülöttünk lévő országokban működő magyar nyelvű egyetemek – nem magyarországi egyetemeknek a Romániában lévő leányegyetemei, hanem Romániában létrehozott, román törvényeknek megfelelő egyetem.

– Minden ilyen analógia rossz?

– A Sapientia és a CEU között a világon semmi analógia sincs. Ezt nyilván kínjában a Jobbik találta ki. A Jobbik lehetetlen helyzetben van. A Jobbik attitűdjéből kifolyólag elképzelhetetlen lenne a Soros-egyetem védelmére kelnie, de miután a kormánnyal szemben áll, és az új Vona-féle doktrína miatt erre úgy tűnik, hogy rákényszerül, ezért találták ki azt az álérvet, hogy „de akkor mi van például a Sapientióval”.

– Mi az új Vona-doktrína?

– Cukiság-kampány, balra menni, a jobbközepet támadni.

– És Soros Györgyöt is szeretik?

– Mintha most már Sorost is szeretnék.

– Hogy értékeli a CEU melletti tüntetéseket?

– Ez egy szabad ország. Mindenki úgy tüntet, ahogy akar, mindenki úgy mondja el a véleményét, ahogy akarja. Korlátlan a véleménynyilvánítási szabadság, mindenki elmondhatja a véleményét. De attól még a józan érvek, józan érvek.

– És a tüntetők követelését nem veszik figyelembe.

– Mi mindent figyelembe veszünk, mi mindenkinek a véleményét figyelembe vesszük, ha épeszű érvet mond.

– *Miért nem módosítják a lex CEU-t?*

– Azzal kapcsolatban egyetlen épeszű érvet nem hallottam, hogy Magyarországon miért ne a magyar törvények legyenek érvényesek. Hogy Magyarországon úgy működhessen egy másik ország anyaegyetemének a magyarországi leányegyeteme, hogy erről a két ország megállapodik, és ilyen anyaegyetem létezzen. Ezek evidenciák. Ehhez képest, ezzel kapcsolatban egyetlen érv nem volt. Egy politikai indíttatású hisztériakeltés zajlik, ami a napnál világosabban mutatja a Soros-hálózat mozgósító képességét. Ami megfontolandó *nemzetbiztonsági szempontból* is.

– *A „Soros-hálózatnak” mi a kapcsolata a nemzetbiztonsági szemponttal?*

– Az, hogy Magyarországon egy kívülről vezérelt hálózat működik. Ilyen lehetséges, csak akkor azt világosan kell látni, hogy pontosan milyen pénzekből, kik által. Mert hogy is szokták mondani? Az rendeli a nótát, aki fizet.

– *Soros György rendeli a nótát?*

– Ön ezt nem látja? Nem nyilvánvaló, hogy a Soros által pénzelt szervezetek egy irányba mozognak, amikor erre jelzést kapnak?

– *Hogy megdöntsék az Orbán-kormányt?*

– Hát azért ez egy túl ambiciózus dolog lenne.

– *Hogy destabilizálják?*

– Azért láttunk már ilyet a világban. Ukrajnától Csehországon át Romániáig...

– *A CEU egy hadsereg tisztí iskolája lenne, amelyik idegen érdekeket szolgál, ad absurdum az amerikai titkosszolgálatokkal destabilizálják Orbán Viktor kormányát? Ez Önök szerint a pontos helyzetleírás?*

– Van egy Soros György nevű ember, akinek van egy politikai doktrínája. Ennek a politikai doktrínának a szolgálatára létrehozott különböző intézményrendszereket, az Open Society-től kezdve...

– *Harminc éve hozta létre. Sokan voltak Soros-ösztöndíjasok, a kormányzóvivő, fideszesek, a miniszterelnök...*

– ...számos NGO-típusú szervezetet, stb. és ezeket jelentős összegekkel pénzeli. Ezek ugyan függetlennek mondják magukat, de az anyagi támogatásuk Soros Györgytől jön. Következésképpen, nyilván, aki a pénzt fizeti, az meg is határozza, hogy milyen irányultságot és milyen cselekvéseket produkáljanak. Beleértve a politikaformálást is. Sőt leginkább azt. Ez persze lehetséges, csak látni kell, hogy pontosan ki finanszírozza ezeket a szervezeteket, és akkor világossá válik, hogy milyen szándékok vezetik.

– *Soros Györgynek miért érdeke destabilizálni Orbán Viktor kormányát?*

– Minden szempontból. Először is ideológiailag mélységesen szemben áll azzal a nemzeti, keresztény, konzervatív értékrenddel, amit mi képviselünk.

– *Ezt mondta valahol?*

– Erről szól az egész mesterkedése kezdetektől. Másodsor, meg kell nézni a migráció-kérdésben

való álláspontját. Nem csinált belőle titkot, hogy az ő ideálja a totális migráció.

– *Nem a totális. De mi lenne a célja a totális migrációnak?*

– Totális migrációt akar, ami által olyan világot képz el, ahol a nemzetek eltűnnek, ahol a tradíciók: vallási, kulturális hagyományok relatívvá válnak, így a tömeges migráció határozza meg a következő generációk életét.

– *És a muszlimok soha nem szavaznak konzervatív kormányra?*

– Most ez hogy jön ide? Mi ennek az ellentétében hiszünk, tehát mi Soros számára ellenségek vagyunk, mert az ő ideáljának a legfőbb akadálya mi vagyunk. A Soros-hálózat a Helsinki Bizottságtól a Transparency-n keresztül és még sokáig lehetne sorolni azokat a szervezeteket...

– *A CEU is ide tartozik?*

– ...amelyeket ő finanszíroz, azokról joggal elmondható, hogy az ő ideológiáját és doktrínáját képviselik. Ennek a következménye az lesz, hogyha a Soros-befolyás nő és az általa támogatott szervezetek és ez a politikai irányultság meghatározóvá válik, akkor le fogják bontani a kerítést, mert az ő céljuk a migránsok betelepítése Magyarországra. Ez ellentétes a mi céljainkkal és ellentétes a magyar nemzet legalapvetőbb életérdekeivel. *A Soros-féle mesterkedés ellentétes a magyar nemzet életérdekeivel.* Ezért a Sorossal szembeni védekezés, az alapvetően nemzeti ügy, mégpedig azért, mert mi nem akarunk tömeges migrációt, ők pedig akarnak.

– *Ez nemzetbiztonsági kérdés, és ők ügynökök?*

– Hogyne lenne nemzetbiztonsági kérdés?

– *A civil szervezetek...*

– Hogyne lenne nemzetbiztonsági kérdés az, amikor ő fizet kiadványokat és szervezeteket, akik a magyar törvények megsértésével illegális migránsokat zúdítanak az országra? Hát ha ez nem nemzetbiztonsági kérdés, akkor semmi. A migráció, először is önmagában fenyegeti a magyar emberek biztonságát, az illegális migráció szó szerint léteben fenyegeti – a terrorfenyegetés miatt – a magyar embereket, az ezzel szemben való védekezés a legalapvetőbb nemzetbiztonsági követelmény. Persze még messzebb mennek a dolgok, csak ez meghaladja egy interjú keretét... Az Arab tavasz, aminek következménye a – persze kritizálható, de mégiscsak működőképes – rendszerek megdöntése a Közel-Keleten és Észak-Afrikában, ami megnyitotta potenciálisan százmillió migrációs tömegek útját Európa felé. Ebben is nyilvánvaló – ideológiailag is és gyakorlatilag is – Soros és szervezeteinek szerepe, ami nem elválasztható a Clinton-féle ideológiától.

Én csak azt tudom mondani azoknak a magyaroknak, akik hajlanak itt a Soros-féle ideológiára és így a korlátlan migrációra és az ezt képviselő pártoknak a támogatására, hogy *senkinek ne legyen illúziója: hogyha a balliberális oldal hatalomra kerülne, akkor lebontanák a kerítést.* És ha lebontanák a kerítést, ránk zúdulna az illegális migráció. És csak azt tudom nekik mondani, hogy ezek a balliberális emberek, *akik ma ennek a legfőbb szószólói, azoknak a fejét fogják először levágni.*

– *A liberálisokét?*

– Volt egy tanulságos beszélgetésem nem olyan régen, ilyen Pride-os emberrel, aki a tömeges migráció lelkes aktivistája. Mondtam neki, hogy barátom, a te fejedet fogják először levágni, ha itt tömeges migráció és a végén saríja lesz. A miénket majd csak a sor végén. A liberális ideológia és – mondjuk így – életforma az az iszlám fundamentalizmus szempontjából a legnagyobb ellenség, ami csak létezik. Következésképpen, azok vannak a legnagyobb veszélyben, paradox módon, akik ultraliberális alapon a legnagyobb hívei a tömeges bevándorlásnak. Itt csak az a probléma, hogy mire észbe fognak kapni, addigra már késő lesz, lásd Franciaországot. Mert és ez *a legnagyobb probléma a migrációban, hogy nem lehet utólag visszacsinálni*. Ha most elrontjuk, utólag nem lehet jóvátenni. Tehát következőképpen most kell megállítani a migrációt, most kell megvédeni a kerítést, most kell megállítani a Soros-szervezeteket. Erről szól végső soron ez az egész küzdelem.

– *A CEU is ide tartozik mint Soros-szervezet?*

– Ideológiailag mindenképpen, hiszen a Soros-hálózat része. De a felsőoktatási törvény arról szól, hogy a törvényeket be kell tartani. Soros úr látólag nem akarja betartani a magyar törvényeket, se a CEU esetében, se például a migráns párti szervezetei esetében, mert nyíltan a magyar törvények megsértésére uszítanak.

– *De Önök azt nem is feltételezik, hogy ők nem ügynökök, hanem egyszerűen liberálisok és a saját elveik és emberi jogi vagy humánus szempontból*

védik például a két bangladesi menekültet? Miért lennének „Soros-ügynökök“?

– Mert önekik ezért pénzt fizet Soros. Tanulságos, hogy akik a lehangosabbak, azokat Soros fizeti. Öntsünk tiszta vizet a pohárba: lássa a nép, és láthassa mindenki, hogy ezek a szervezetek kitől kapják a pénzt. Mi ebben a probléma?

– *És ez valóban orosz mintára megy?*

– Milyen orosz mintára?

– *A civil szervezetek megbélyegzése. Hiszen Oroszországban minősítik őket nemkívánatos szervezeteknek.*

– Bocsánat, ez egy teljes hülyeség.

– *Regisztrálniuk kell az Önök törvényjavaslata szerint is, és mindenhol feltüntetni öt éven keresztül, amíg kapják a pénzt, hogy „külföldről támogatott szervezet“.*

– Halvány fogalmam nincs arról, hogy Oroszországban milyen az NGO-król szóló törvény. A mienk a józan ész alapján biztosítja azt, hogy a népnek joga van tudni, hogy azok a szervezetek, amik függetlennek mondják magukat, milyen pénzből aktivistáskodnak. Ennyire egyszerű, ehhez semmi köze Oroszországnak.

– *Izraelben van még hasonló szabályozás...*

– Mivel ez az ésszerű, máshol se lehet nagyon másként.

– *A KDNP-ből kilépett egy doktorandusz, a Barankovics Alapítvány projektmenedzsere, Lukácsi Katalin, a múlt héten. Nyilatkozott a Klubrádiónak és azt mondta, innentől kezdve ő csak Jézus Krisztus útmutatásait, üzeneteit fontolja meg, csak ben-*

ne bízik, mert benne még nem csalódott. A lex CEU volt az utolsó történés, és azért is lép ki, mert a KDNP-ben, még a KDNP vezetésében is például a pápát le Soros-bérencezték.

– Nem ismerem a hölgyet, de képtelenség azt állítani, hogy a pápát a KDNP-ben le „Soros-bérencezték”.

– *Ez nem igaz?*

– Nem. Az pedig, hogy Jézus Krisztust követi, nagyon helyes, én is igyekszem az Úr Jézust követni. Azért megkérdezném tőle, hogy például, mondjuk, CEU-ügyben magánkinyilatkoztatást kapott az Úr Jézustól? Vagy milyen értelemben gondolja azt, hogy őt közvetlenül az Úr Jézus vezeti CEU-ügyben?

– *Áder János tegnap este aláírta a felsőoktatási törvénymódosítást. Annak ellenére, hogy az MTA elnöke, Sólyom László, a Bibó Szakkollégium, számos külföldi egyetem, Nobel-díjas, szerkesztőségek, például a New York Times, de a tüntetők is kérték, „János, ne írd alá!”.*

– Áder János a józan ész, a lelkiismeret és a hatályos törvényeket követte. És nagyon helyesen nem a New York Times hisztériakeltését, ami nem-hogy nem normatív, hanem ebben a vonatkozásban teljesen érdektelen.

– *És Sólyom László véleménye? Volt államfő és az Alkotmánybíróság alapító elnöke.*

– Sólyom László véleménye egy vélemény.

– *A köztársasági elnök este felszólította a kormányt, hogy haladéktalanul kezdjenek tárgyalni az érintettekkel. Ha Noyt Yee, az amerikai külügyminisztérium helyettes államtitkára, aki az európai*

ügyekért és az eurázsiai ügyekért felel, és a CEU-ügy aggódalmától vezérelve utazott Budapestre. Tárgyalna veled?

– Persze. Én nagyon szívesen leülök szinte bárkivel beszélgetni, ha úgy gondolja, hogy velem óhajt beszélgetni.

– *És utána sem változik semmi? A soha nem látott ösztűz, ami Európából, az Európai Néppártból, Amerikából, a világ különböző tájáról zúdul az Orbán-kormányra a lex CEU miatt, nem készíti önöket arra, hogy vonják vissza? Vagy annak mérlegelésére, hogy a civilekről szóló, már a parlament előtt fekvő törvényjavaslatot inkább vonják vissza? Vagy bármi áron megszavazzák?*

– Egy rövid pontosítás: mások a civil szervezetek, és mások az NGO-k. Ez sajnos a magyar nyelvben összemosódott, holott itt két teljesen különböző dologról van szó. A civil szervezet az, amikor magyar emberek összejönnek, és létrehoznak egy egyesületet. Az NGO ezzel szemben egy külföldi szervezet, aminek nemzetközi hálózata van, és aminek Magyarországon ügynöksége van. A kettő messze nem azonos.

– *Nem tántorítja el Önöket a törvény megszüntetésétől, hogy a Néppárt ki akarja zárni a Fideszt, az Európai Bizottság pedig holnap vizsgálja a CEU-ügyet, és akár az uniós atombombát is élesítheti Brüsszel, azaz a magyar szavazati jog megvonását?*

– Nem. Sőt engem mindez megerősít. Mégpedig, azért, mert pont azt támasztja alá és pont azt bizonyítja, hogy micsoda hálózataik vannak, micsoda óriási pénzeket tudnak mozgósítani. Követ-

kezésképpen – a józan ész alapján – a nemzeti önvédelem megerősítése az életösztönből következik. Hogyha ekkora erőket tudnak mozgósítani szervezetten egy külföldről vezérelt politikai célért, akkor ebből látszik, hogy micsoda veszélyt jelenthetnek az országra! És itt jutunk el az ügy szívéhez: a Soros-doktrínához, hogy ő milyen világot akar, milyen világot akar ránk kényszeríteni. Ő egy szimbolikus figurája mindennek, nemcsak egy organizátora. Ő egy olyan világot képzel el, amiben nem lesznek nemzetek, végképp nem lesznek nemzetállamok, eltűnnek a tradicionális értékek, a vallás legfeljebb a magánéletbe szorul vissza. Ennek a nemzet- és világrontásnak eszköze: *a tömeges migráció*. Mi ezzel szemben hiszünk a nemzetben, a nemzetek védelmét szolgáló nemzetállamokban, hiszünk a tradícióban, hiszünk abban, hogy a valásnak van mondanivalója az egész társadalom számára. Hiszünk a családban, ezért ezeket az értékeinket meg akarjuk védeni.

Ráadásul a tömeges migráció kezelhetetlen állapotokat fog okozni, sőt már okoz: párhuzamos társadalmat, a terrorizmus veszélyét, az életformánk eltűnését. Mondok egy példát: *az a francia generáció, amelyik ma Franciaországban él, az az utolsó generáció, aki még francia életet élhet Franciaországban*. A következő generációnak persze lesz valamilyen élete, de az nem az a francia élet lesz, ami volt. És ők már valójában nem is dönthetnek, mert elvesztek. *Mi nem akarunk a sáría árnyékában élni*, ezért meg fogjuk védeni a határainkat, meg fogjuk védeni a magyar nemzetet és annak a biztonságát. Erre ma a legna-

gyobb fenyegetés Soros és az ideológiája és ügynökhálózata. Aki ránk akarja zúdítani mindezt, a magyar nemzet akarata és a törvények ellenére be akarja préselni ezeket a migránsokat Magyarországra. És mivel az Orbán-kormány európai mértékben is a tömeges migrációnak a legnagyobb ellenfele, ezért minden eszközével, szervezeteivel és ügynökeivel az Orbán-kormánnyal szemben, végeredményben a magyar önvédelemmel szemben lép föl. Következésképpen a legelemibb nemzeti életösztön, hogy ezzel szemben védekezünk.

És mindenkinek azt kell eldönteni, akár jobboldali, baloldali, egyetlen kérdésre kell válaszolni: akar-e egy olyan országban élni, ahol százezrek jönnek be, párhuzamos társadalmat hoznak létre, beleértve az iszlamista radikalizmust, terrorizmust. Akar ilyen országban élni vagy nem akar? Aki azt mondja, hogy igen, így akar élni, az támogassa a tömeges migrációt, az támogassa a Helsink-i Bizottságot és az egész Soros-féle világot.

Miért kellene a civiltörvényt visszavonni? Mi a probléma azzal, hogy mindenki láthatja, hogy kitől kapják a pénzt? Aki Soros érdekeltségektől kapja a pénzt, a Soros ideológiának a képviselője, az miért gondolja problémának, hogy nyilvánvalóvá válik, hogy ő mennyi pénzt kapott Soros Györgytől?

– *Mert ez a megbélyegzésük.*

– Mitől megbélyegzés? Ők kérték és kapták ezt a pénzt. Az a probléma, hogy hazudnak, mert úgy állítják be magukat, mintha civilek lennének, holott ők fizetett ügynökök. Ez a problémájuk, ezt nem akarják, hogy kiderüljön. Például, ha a KDNP a CSU-tól kapna támogatást, nekem nem prob-

léma az, hogy mindenki lássa, hogy a KDNP kapott a CSU-tól támogatást. Itt az a probléma, hogy ők ezt el akarják titkolni a nép elől, azért, hogy függetlennek álcázzák magukat, amikor nem azok. Mi semmi mást nem akarunk, csak azt, hogy mindenki lássa, hogy ki húzatja azt a nótát, amit ezektől a szervezetektől hallunk.

– *Konrád György a CEU ellehetetlenítése és a sorozás kapcsán bújtatott antiszemitizmussal vádolta Önöket.*

– A kormány és a kormánypártok részéről soha ennek még az árnyalata sem volt. Ha már Konrád György ezt előhozta: mi mindig Soros György magyar származású üzletemberről beszéltünk, semmilyen más aspektusát Soros Györgynek nem említettük, semmilyen formában! Tehát, amit Konrád György állít, az tényszerűen nem igaz. Torkig vagyok azzal, aminek az Antall-kormány óta tanúi lehetünk, *hogya van valami, ami egy bizonyos balliberális körnek nem tetszik, akkor abban a pillanatban előhozzák: ez antiszemitizmus.* A magyarországi zsidóság vezetőinek most kellene megszólalnia, amikor egy politikai vita keretében megpróbálják a zsidóságot belerángatni egy olyan ügybe, aminek ehhez az adott szituációban semmi köze.

*(atv.hu, 2017. április 12.,
az interjút Csuhaj Ildikó készítette)*

SZÉCHENYI ZSIGMOND

– Napirend utáni felszólalás,
2017. április 24. –

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr, országgyűlési képviselő a KDNP-frakcióból: „Ötven éve halt meg gróf Széchenyi Zsigmond” címmel. Megadom a szót, miniszterelnök-helyettes úr, ötperces időkeretben.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindenekelőtt megbecsüléssel köszöntöm a páholyban Mangi nénit, gróf Széchenyi Zsigmond özvegyét. *(Taps.)*

Ötven éve annak, hogy gróf Széchenyi Zsigmond, a legnagyobb magyar vadász visszaadta lelkét a Teremtőnek. Nemzedékek nőttek fel könyvein, melyek egzotikus tájakat varázsolnak elénk: a szavannák, őserdők, a sivatag és a hómezők világát. Örök érvénnyel fogalmazta meg az igaz vadászok szállóigévé vált hitvallását: „A vadászat: vadúzás és erdőzúgás. De több erdőzúgás!”

A múlt század harmincas éveiben könyvei már ismertté tették nemcsak idehaza, de szerte a világban. Zilahy Lajos a *Pesti Napló*ban így ír könyveiről: „Nyelvezetüket a dunántúli falvak szénaillata lengi át, és az is öröm, hogy ezt az erős parasztos nyelvet egy magyar mágnás szájából halljuk.”

Első afrikai útjára kőröshegyi birtokáról indult, melyet akkor a Széchenyi-család már nyolc generáció óta birtokolt, aztán, ahogy írja: „eletette az oroszlanokkal”. De nem is volt ez olyan rossz befektetés. Leírásából profitált a haza, s miután javait a háború utáni rendszer elkobozta, egy idő után újra megjelentetett könyveiből – végső soron vadászélményeiből – még meg is élt valahogy.

A második világháború idején svábhegyi villájába egy diplomata költözött; gondolta, így fantasztikus gyűjteménye is diplomáciai védelmet élvezhet. A ház a gyűjteménnyel egyetemben gyújtóbomba tüzeiben porig égett. Néhány óra alatt megsemmisült az ország leggazdagabb vadászgyűjteménye. Ha csak az afrikaiakat számoljuk, a kontinens 130 féle nagyvadjából 80-at sikerült begyűjtenie.

Az ostrom után kőröshegyi házát elkobozták, a sárpentelei szülői ház is rommá lett, ő maga pedig egyszerűen nincstelenné és osztályidegenné vált. Ezekről az évekről fanyar humorral emlékezik: „Hazátlanná váltam saját hazámban. Balatonyörökön a győri özveggy tanítóné fogadott be szerény szobácskájába, onnan jártam be naponta a munkahelyemre, a keszthelyi könyvtárba. Azt megelőzően persze elég, sőt határozottan kalandos expedíciót jártam be. Orosz fogságot Cinkotán, majd a Tisza Kálmán téren, Adrássy út 60-at, hortobágyi kitelepítést, internálást, másfél éves állami vendégséget, ingyen nyaralást a sopronkőhidai üdülőben, telelést a Mosoni utcai toloncházban.”

1949-ben kizárták az Írószövetségből, 1952-ben megfosztották tiszti rangjától. De amikor éppen

nem volt börtönben vagy kitelepítve, munkahelyén – állományon kívüli segéderőként – 500 év vadászati bibliográfiáját írta négy nyelven. Gyűjteménye ugyan elpusztult a háború alatt, de négyezer kötetes, négy nyelvű vadászati szakkönyvtára csodával határos módon megmenekült, és ma a Természet-tudományi Múzeum anyagát gazdagítja. Arra a kérdésre, hogy miért nem disszidált, felesége visszaemlékezése szerint többször azt mondta: „*Magyarnak itt a helye.*”

A forradalom utáni konszolidációt kereső rendszer a könyveit egymás után adta ki. Nagy példányszám, sok-sok lelkes olvasó, de volt valami, ami az akkori Pesten hasonlóan sokat jelentett: számos anekdota keringett róla. Amikor a hortobágyi kitelepítés előtt megérkezett a teherautó, már a kapuban várta, vállán egy hátizsákkal. Kérdezték: elég lesz ez? Egykedvűen válaszolta: „Ha Afrikába el tudtam menni egy zsákkal, talán ide is elég lesz.” Ha pedig valakiről a múlt századi Pesten anekdoták szóltak, azt a város szívébe zárta.

Kétszer is eljuthatott – állami megbízásból – Afrikába, a Nemzeti Múzeum számára pótolni a megsemmisült értékeket. Ez időben jelennek meg önéletrajzi mesterművei, mint az *Ahogy elkezdődött* és az *Ünnepnapok*. 1967. április 24-én adta vissza lelkét az Úristennek, akivel – vallomások szavai szerint – az erdőt járva találkozhatott.

Széchenyi Zsigmond elsősorban mint a távoli, egzotikus tájak nagy vadásza, írója és fotósa él a köztudatban. De ugyanolyan szépséges az itthoni erdőkről írt vallomása: „A magyar erdő első vadja,

a magyar vadász legkívánatosabb zsákmánya a szarvasbika. Számunkra a szeptember az esztendő legkülönb hónapja, a szarvasbőgés ideje. (...) Nincs szebb erdő az ezüstitörzsű szeptemberi bükkösnél, és nincs szebb a benne orgonázó szarvasbikánál."

Amikor Hatvanban létrehoztuk a magyar vadászati múzeumot, egy pillanatig sem volt kétséges, hogy azt a legnagyobb magyar vadászról, gróf Széchenyi Zsigmondról kell elnevezni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

SZENT LÁSZLÓ

Prohászka Ottokár zseniális meglátása, hogy *az egyetemes kereszténység benne lett sajátosan magyarrá*. Szent István vasakarata és apostoli buzgalma megkeresztelte a magyar embereket, de ez még nem tette kereszténnyé a magyar nemzetet. A keresztényi szentség és a magyar szellem Szent Lászlóban egyesült. Az Anyaszentegyház példaként állította a mindenkori magyar királyok elé, végső soron élénk is, és ebben az összefüggésben megkockáztatom, hogy *azért lett keresztény szent, mert magyar hős volt, és azért lett magyar hős, mert keresztény szent volt*. A lovagkirály. Akiben egyesült a nomád vitéz ősi öröksége – Szép Mező Szárnyától, Hunoron és Magoron át, Attiláig – a keresztény hitvalló aszkétával. A pusztai harcos a kereszteslovaggal.

A nyugati keresztény európai szuverén Magyar Államot Szent István alapította, de Szent László szilárdította meg. Tudatosan folytatta István király országépítő nagy művét, amelyet 1083. augusztus 20-án, Székesfehérvárt, István király oltárra emelésével fejezett ki örök érvénnyel. Döbbenetes erjű tanítás van abban, hogy az a László avatja szentté Istvánt, akinek a nagyapját Vászolyt István vakított meg. (Hogy elkerülje a polgárháborút és a pogányságba való visszazuhanást.) Itt – ha megengedhető ez a hasonlat – nem a Gyalog Galopp „ne fessezessük, ki ölt meg kit” mentalitása van, hanem amit Koltay Gergely verssora fejez ki töké-

letes pontossággal: „Választott, ki a múltat magában oldja fel”.

Mi magyarok méltán lehetünk büszkéek arra, hogy *nincs még egy család a világtörténelemben, aki annyi szentet adott a Katolikus Egyháznak, mint az Árpád-ház.* A transzcendencia, a misztika, a szentség iránti érzéküket a kereszténység előtről hozták, gondoljunk a szakrális fejedelmekre, Emese álmára vagy arra, hogy – a Gesta Hungarorum tanúsága szerint – az Álmos név szentet is jelentett. És mindenekelőtt nemzeti szentjeink: István, Imre és László, Margit és Erzsébet és sokáig folytatható a sor. Sőt ez a szentség valamiképpen az Árpád-ház utánra is kisugárzik, gondoljunk Hedvig-Jadvigára, Lengyelország nemzeti szentjére vagy utolsó királyunkra, boldog IV. Károlyra.

És Szent László kapcsán különösen lányára, Piroskára, a nagy bizánci királynőre, aki Xéné, illetve szerzetesi nevén Iréneként, az ortodoxia szentje, és akinek alakja a magyar szentek között ott van Rómában a Szent Péter bazilika magyar kápolnájában is. Áldott emlékű Mihail Staikos metropolita vetette föl, amikor 2000-ben Szent István konstantinápolyi kanonizációján dolgoztunk, hogy *milyen szép lenne Szent Piroška katolikus kanonizációja.* Ezzel egy újabb öltést tehetnénk Krisztus köntösének összevarrásán, amit 1054-ben elszakítottunk!

Szent László személyében fejezi ki a magyarság küldetéses önértelmezését: a keresztény Európa védőpajzsa. Talán ezért a legtöbbet ábrázolt kép róla az, amikor megmenti a lányt a kun rablóval szemben. Legendái nem csak életében, de halá-

lában is folytatódnak, amikor végveszélyben van a székely-magyarország, ő jelenik meg a hívásra, győzelemre segítve népét. Gyönyörűen írja meg ezt Arany János, amikor Nagy Lajos idejében egy háromnapos csatában a tatároktól szorongatott székelyeket Szent László menti meg hófehér lovon, fejjel kimagasodva a seregből, híres csatabárdját forgatva, mialatt a nagyváradi kriptá öre „három nap a sírboltban Lászlót hiába kereste, negyednapra átizzadva találatott boldog teste”.

Három megjegyzést érdemes fűzni ehhez: az egyik – elkerülve a szinkretizmust, de elfogadva az inkulturációt –: nem lehet nem látni a Csaba királyfi párhuzamot! (Jézus azt mondta, hogy Keresztelő Jánosban Illés jött el. Ezek a magyar legendák pedig azt, hogy Szent Lászlóban Csaba királyfi.)

A másik megjegyzés pedig az, hogy persze lehet azt mondani, hogy „ezek csak legendák, illetve mondák”. A mi pozitivista szemléletünk szerint történelmi tény az, ha pontosan megmondják, hogy hány óra hány perckor, itt és itt, adatszerűen mi történt. *A legenda viszont azt mondja meg, azt is kifejezi, hogy annak az adott eseménynek mi volt a történelmi hatása arra a közösségre.* Ennyiben a legenda mélyebb és szélesebb jelentésű és jelentőségű! Így van ez a nép kollektív emlékezetében, a nemzet mondáiban; az Egyház hagyományában, a szentek legendáiban.

Harmadszor: a Hitvallásban valljuk, hogy hiszek „a szentek közösségében”. Ez azt jelenti, hogy az a szeretet, ami egy embert másokhoz köt, nem szakad meg a halállal. Sőt, az Isten Szeretetében

lévők szeretete, szerető közbenjárása valamiképpen transzcendens távlatokat kap.

Ebben az összefüggésben: tanulva élet-példáját és kérve közbenjárását, bátran mondhatjuk: Szent László, Erdély védőszentje: könyörögj érettünk!

*(Nagyvárad, Székesegyház, 2017. május 14.,
Hazánk, 2017. júniusi szám)*

HOGY SZENT ISTVÁN ORSZÁGA NE LEGYEN KALIFÁTUS!

Historia est magistra vitae. 1541, az örök tanulság. Jó évtizeddel Mohács után, Szulejmán nem tudja elfoglalni Budát. Még áll az Arche Regnum. Ekkor a szultán ebédre hívja a magyarság vezetőit. A hosszú ebéd alatt egyre több és több török, mint jámbor városnézők sétálnak be Budavárba. És mire jön a *fekete kávé*, belülről elfoglalták Budát. S ahogy Arany János írja: „Bologasszony tornya tetejében, félhold ragyog a kereszt helyében”. Utána jött másfél évszázados hódoltság, az ország felét porig rombolták, a népünk felét kiirtották. Azóta se tudjuk kitölteni a Kárpát-medencét, azóta se tudtuk kiheverni.

Amikor ezt elmondtam egy CDU-s fórumon Németországban, síri csend lett. Persze Európa tanulhatott volna a történelemből, hogy mit jelent az iszlám hódítás. Elég megnézni Kis-Ázsiát vagy Észak-Afrikát, hogy az iszlám uralom alatt mi lett Antiochiából vagy Alexandriából, az egykor szellemi pezsgéséről híres keresztény központokból? Kő kövön nem maradt. És mi lesz például Párizsból, Franciaországból, az „Egyház legidősebb leányából” a saría árnyékában? Valóban úgy van, hogy ez az utolsó francia generáció, akik még francia életet élhetnek Franciaországban...

Európában vannak, akik már elvesztek, vagy az elveszés állapotában vannak, és vagyunk még

Magyarországon és Közép-Európában, akik harcolunk. Magyarok, lengyelek, csehek és szlovákok, hogy magyar, lengyel, cseh és szlovák életet élhessünk, Magyarországon, Lengyelországban, Csehországban és Szlovákiában.

Mi magyarok hiszünk a magyar történelem kontinuitásában, az *örök magyarságban*, hogy Szent István, Mátyás, Széchenyi; Pázmány, Arany János és Bartók örökségét, a történelmünket, a kultúránkat, a nyelvünket, az észjárásunkat tovább adjuk fiainknak. Mert a magyar megmaradás a Duna–Tisza táján 1100 éves küldetés!

Márfi Gyula érsek atya volt bátor kimondani, hogy a saría a világot *Dar al-islamra* – vagyis az iszlámnak meghódolt –, és *Dar al-harb-ra* – a háború területére – osztja. Mi – egyelőre – ebben vagyunk. A keresztény civilizációnk elleni dzsiháddal földjén. Az Európának nevezhető Európa Kis-Ázsia vagy Észak-Afrika sorsára jutásának létkérdésénél. És ebből következően a terror és – bizonyos értelemben vett – polgárháború fenyegetettségében.

És nem kerülhető meg a kérdés: hogy jutott ide Európa? A *jakubinus-bolsevik-szabadkőműves ideológia, az antikrisztianus mesterkedés kétszáz éve minden eszközzel relativizálja-támadja-üldözi a kereszténységet, előidézve az identitásvesztés vákuumát*. És – el kell ismernünk – hogy a devianciák propagálása pedig joggal váltja ki ennek megvetését, utálatát a muszlimok részéről. Furcsa, de nem veszik észre, hogy miután – az identitásvesztés, a dekadencia és tömeges iszlám migráció miatt – keresztény európai civilizációnk elesett, az iszlámisták az ő fejüket fogják levágni

először, a miénket csak majd a sor végén. Metsző élességgel kell látnunk: *ha most a migráció ügyében hibázunk, az többé nem csinálható vissza.*

Ezért a magyarság szó szerinti létérdeke, létparancsa, hogy olyan családpolitikánk legyen, hogy *magyar családokban magyar gyerekek szülessenek, magyar kultúrában felnőve.* És ha még így is rászorulunk népesség pótlásra, akkor az csak olyan lehet, akik asszimilálhatók, de legalább integrálhatók. Kik integrálhatók? Akik akarnak integrálódni, és akiket a nép elfogad. Vagyis biztosan nem azok, akik illegális migránsok, akik nem tisztelik az életformánkat, a kultúránkat, a hagyományainkat; akik idegen – sőt velünk ellenséges – civilizációból vagy civilizátlanságból törnek ránk. Ha nem akarunk, mi és a gyerekeink, párhuzamos társadalomban, no go zónák és a terror fenyegettségében, mondjuk ki: a sáría árnyékában élni, akkor – hogy pc módon kíséreljem meg megfogalmazni –: *csak olyanokat szabad beengedni, akik kulturális-vallási és etnikai értelemben az európai civilizációhoz köthetők!*

Szabó Dezső, a nagy protestáns gondolkodó mondta azt, hogy aki nem akarja, hogy megegyék, ne hagyja, hogy megegyék!

Amiről a nemzeti konzultációval tanúságot tett a magyar nemzet: *az a józan ész, az életösztön és az önvédelem.*

(A beszéd a Nemzeti Konzultáción hangzott el, Hazánk, 2017. júliusi szám)

SUMMA SUMMARUM

– *Emblematikus katolikus politikusként belefér az, hogy az ATV kérdésére – miszerint visszavonják-e Lázár Jánossal a Heineken elleni, nagy vihart kavart, a vörös csillagos logót betiltó törvényjavaslatukat –, ön csak annyit válaszolt, hogy: „Frászt!”?*

– Persze. Nézzük meg, hogy mi történt: a Heineken gátlástalan multi-mentalitással eltiport egy kis székelyföldi manufakturális sörfőzdét. Hargita megye elnöke segítségünket kérte, és mi segítettünk. Egy-két hét alatt kapitulációra kényszerítettük a Heinekent. Tehát tartalmilag helyes, nyelvi-
leg meg kifejező volt a „frászt”.

– *És a most Tusnádon tett megjegyzése Lendvai Ildikóról? Mivel kritizálta az egyházi iskolák állami finanszírozását és a külhoni magyarok magyar állampolgárságát, ön szó szerint azt mondta, hogy „Lendvai Ildikó úgy kóvályog a magyar politikában, mint vasorrú bába a mágneses viharban”.*

– Figyelembe véve egyház- és magyarellenes megátalkodottságát, illik rá a hasonlat.

– Miközben Hiller Istvánt a Parlamentben Orbán Viktor Professzor úrnak szólította, ön pedig az Origónak a napokban azt mondta róla, hogy kulturális téren nagyra értékeli és korrekt ember, addig Juhász Pétert egyikük se méltatta szóváltásra, sőt ön szerint csak egy destruktív drogos.

– Mi a kérdés? Hiller István komoly ember, akivel sok mindenben egyet értek, sok mindenben nem, de amit mond, azt mindig értelmes és érdekes megfontolni, néha pedig megfogadni. Kendermag-egyesületes Juhász Péter vele szemben se szellemi, se politikai értelemben nem létezik, pusztán egy izgága provokátor. Erre mondja Nietzsche azt az *Ecce Homoban*, hogy: lenézett ellenféllel nem szabad hadakozni.

– *Azzal viszont egyetértett egy korábbi nyilatkozatában, mikor azt írták önről, hogy nyelvezete „Aquinói Szent Tamás és Rejtő Jenő elegye”.*

– Ez igaz és megtisztelő. *Pontos tartalom és plasztikus nyelv.* De nem ez kell a politikához?

– Akkor a nyelvtől a tartalomhoz térve: a ciklus végéhez közeledve, summázva a kormányzásukat, mit értek el, személy szerint mire a legbüszkébb?

– Az Orbán kormány tagjaként, miniszterelnök-helyettesként: arra, hogy az országot kivezettük az államcsőd széléről – amit IMF-es és brüsszeli ellendrukkereink is kénytelenek elismerni –, és ma Magyarország erős, rendezett és magabiztos. És hogy a magyar *identitásvédelem* jegyében megállítottuk és kivédjük a migrációt. Nemzetpolitikusként: az össznemzeti paradigma evidenciává tételére és a nemzet közjogi egyesítésére. Egyházpolitikusként: arra, hogy éles konfrontációkat vállalva képviseljük – és nem is sikertelenül – a keresztény civilizáció normativitását. És persze rendszeren kistafíroztuk a történelmi egyházakat. Kereszténydemokrata elnökként: arra, hogy megvalósult a családok prioritása, így a családi típusú

jövedelemadózás lehetősége – amiért egy ember-
öltőn át harcoltunk –, és hogy a KDNP megke-
rülhetetlen *értékhatalmi* erő lett. Summa summa-
rum: nem éltem hiába.

*(Hazánk, 2017. augusztusi szám,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

AMI NEM KEVERHETŐ ÖSSZE

Hűség a nemzethez van, a hazához. Az EU-hoz, a NATO-hoz, az ENSZ-hez legfeljebb munkavonatkozásbeli lojalitás van. A kettő nem keverhető össze.

*(Kossuth Rádió, Vasárnapi Újság,
2017. október 8.)*

REFORMÁCIÓ 500

Kedves Testvérek!

Jézus Krisztus főpapi imájában, szenvedése előtt, azt kötötte a lelkünkre, hogy: legyetek egyek! Fel kell tenni tehát a kérdést mindannyiunknak, hogy nem szakítottuk-e szét Krisztus varratlan köntösét? Katolikusok és ortodoxok elszakítottuk 1054-ben. Aztán nyugaton továbbszakítottuk. Foszlányokká szaggattuk Krisztus varratlan köntösét.

És mégis van okunk erre az ünnepségre. Az ünnep pedig az, hogy a Szentlélek valahogy mégis úgy intézte, hogy gazdagodtunk. Az egyetemes kereszténységben a saját örökségünk révén gazdagítjuk egymást. Az ökumené nem az önfeladás és nem is a relativizálás, hanem pontosan az, hogy a protestantizmus a protestáns örökséget adja az egyetemes kereszténységnek, így például a Szentírás szeretetét, vagy ugyanígy az ortodoxia a liturgiáját, az ikonokat, mindenki a saját lelkiségét. Az ökumené az öltés, amivel valamiképpen összevarrjuk Krisztus köntösét. Pont azért van okunk az ünnepségre, mert a Szentlelket ünnepeljük, aki a mi bűneinkből is valami jót tud kihozni. Mégpedig azt, hogy végeredményben mindannyian gazdagodtunk egymás által. Az egyetemes kereszténység gazdagsága az ortodox, katolikus, protestáns gazdagság összességében áll fenn.

Katolikusként is hadd mondjam azt, hogy ha nem lett volna protestantizmus, akkor aligha lett

volna Tridenti Zsinat, ahol a római egyháznak el kellett döntenie, hogy mi az, ami katolikus hitletétel, és mi az, ami nem. Mennyi történelmi törmeléktől szabadultunk meg ezáltal! Khalkedon és a II. Vatikáni Zsinat közötti másfél ezer év legnagyobb zsinata a Tridenti Zsinat volt, ami nem lett volna, ha nincs protestantizmus, ha nincs a három sola. Ez kényszerítette a katolikus egyházat, hogy tisztázza a hitét a szabad akarathoz, a jócselekedetekhez, a Szenthagyományhoz, az Eucharisztiahoz. Ezért mondom, hogy a protestantizmus kihívását és gazdagságát katolikus szempontból is értékelnünk kell. Ami emberi ráakódás, az eltűnik, de ami az Istentől van, az megmarad. Az ökumené Istentől van, hogy az egyetemes kereszténységünket gazdagítsa a protestantizmus öröksége, az ortodoxia öröksége, a katolikusság öröksége.

Hasonlóan van ez a magyar nemzet vonatkozásában is. Nem ülnénk itt magyarként és nem beszélünk most magyarul, s talán magyar nemzet sem lenne, ha nem lett volna – szimbolikusan szólva – Szenczi Molnár Albert és Pázmány Péter, – és megkockáztatom – ha nem lett volna reformáció és nem lett volna ellenreformáció, mert ha nem lett volna magyar nyelvű Biblia, magyar hitvitázó irodalom, a magyar nyelvünk sem lenne ilyen erős. Ezért a mi vezércsillagunk az, amit a katolikus Pázmány küldött Bethlen Gábor protestáns Erdélyébe, hogy: „mi azért tartunk jó korrespondenciát, mert különben gallérunk alá pökik az nímöt”. A mindenkori nímöt.

És a magyar nyelvű Szentírás tudatosította: hogy Jézus Krisztusban minden nemzet története üdv-

történétté lett. Így, mivel minden nemzet története valamiképpen az üdvtörténet része, így a mi magyar nemzetünknek a története is üdvtörténet. Ezért Isten népeként, Isten magyar népeként, a láthatatlan egyház tagjaiként látható egyházainkban zarándokolunk Isten Országa felé. Ezért mondhatjuk ma egy lélekkel: Omnia ad maiorem Dei gloriam, Soli Deo gloria!

(Beszéd a Reformáció 500 című konferencián, 2017. október 5-én, a Parlament Felsőházi termében; Gondola, 2017. október 31.)

EGYMILLIÓ

– *Megcselekedtük* –

*„A 2010 utáni esztendőök
legnagyszerűbb sikere,
amire leginkább büszkéek lehetünk:
a nemzetegyesítés.”*

*(Orbán Viktor szavai a MÁÉRT-en
2016. december 1-jén)*

Jelentem a nemzetnek, hogy letette az esküt az
egymilliomodik új magyar állampolgár.
Kormányzásunk kezdetén a Kossuth téren ígér-
tem meg, és mostanra megcselekedtük.
Hálát adok érte a Történelem Urának!

*(Semjén Zsolt szavai a MÁÉRT-en,
2017. november 10-én)*

TARTALOMJEGYZÉK

Bayer Zsolt: Barátság és világnézet	5
Egymillió – ígéret a nemzetnek	13
Üzenet Tusványosról	14
A Gondviselés nagy dramaturg	15
Válasz a Magyar Liberális Párt LMBTQ munkacsoportjának	19
Elég vagány gyerek voltam	21
Aki idegen titkosszolgálatokkal együttműködik magyar nemzeti célokkal szemben, hazaárulást követ el	27
70 éves a Kereszténydemokrata Néppárt I.	31
70 éves a Kereszténydemokrata Néppárt II.	36
Az orthodoxia bátorsága	51
500 éve született Avilai Nagy Szent Teréz	55
Mi az örökkévalóságnak dolgozunk, tudunk várni pár évet	58
A migrációról, a balliberális oldal kettős felelőtlenségéről	71
Brüsszel impotenciája miatt kell a kerítés	75

Hogy Európa Európa maradjon	86
Teremtésvédelem	90
A Vadászati Világkiállításról	92
A migráció-párti politika képviselőinek neve szitokszó lesz Európában és Németországban	96
A DNA rémuralmáról	105
Bayer Zsoltot sosem fogom megtagadni	111
Boldog IV. Károly király	116
Brutális kampány lesz	119
A Soros által támogatott migránsok először a Pride-osok fejét vágják le	127
Széchenyi Zsigmond	143
Szent László	147
Hogy Szent István Országá ne legyen kalifátus!	151
Summa summárum	154
Ami nem keverhető össze	157
Reformáció 500	158
Egymillió – megcselekedtük	161

Kiadja a BARANKOVICS ALAPÍTVÁNY
Felelős kiadó: a Kuratórium elnöke

Szerkesztette: **Széneyi Gábor**
Nyomdai munka: Antológia Kiadó és Nyomda Kft.
6065 Lakitelek, Felsőalpár 3.
Felelős vezető: Agócs Sándor ügyvezető igazgató

Készült Lakiteleken a 2017. évben

ISBN 978 963 89921 9 2

